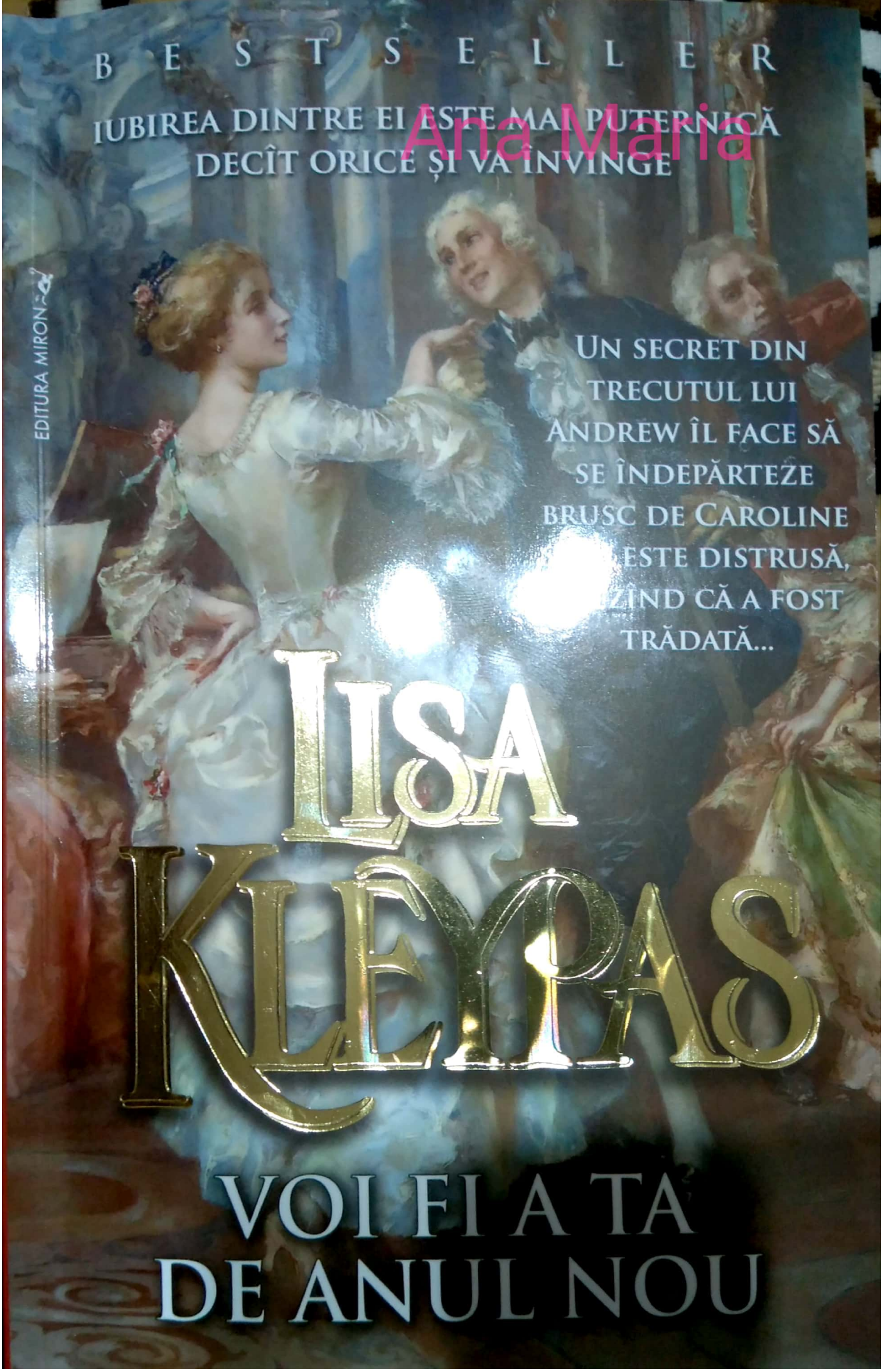

Scanned by CamScanner

Lordul Drake a fost dezmoștenit de tatăl lui din cauza stilului său de viață. Ca să fie din nou acceptat de familie, Andrew se decide să pretindă că ar fi renunțat la apucăturile lui nesăbuite. Încearcă să-și convingă tatăl că a devenit un om serios, care vrea să-și întemeieze o familie alături de o fată respectabilă. Problema este că el nu cunoaște nici o femeie respectabilă, în afară de sora prietenului său, domnișoara Caroline Hargraves. Ea nu l-a plăcut niciodată pe Andrew, dar acceptă să ia parte la complot, pentru că el îi promite că-l va determina și pe fratele ei să se schimbe. Spre uimirea lui, Andrew, Lord Drake, își dă seama că este iremediabil atras de Caroline.

Un secret din trecutul lui Andrew îl face să se îndepărteze brusc de Caroline și ea este distrusă, crezînd că a fost trădată.

Numai că iubirea dintre ei este mai puternică decît orice și va învinge.

www.miron.ro
MAGAZIN VIRTUAL

LEI: 24,00

Scanned by CamScanner

CAPITOLUL UNU

Londra, 1833

Nu-i era deloc ușor să-i ceară o favoare unei femei care îl disprețuia. Însă Andrew, lordul Drake, a fost dintotdeauna un nerușinat, iar astăzi nu făcea deloc excepție. Avea nevoie de o favoare din partea unei femei cu moralitate ireproșabilă, iar miss Caroline Hargreaves era singura femeie decentă pe care o cunoștea. Era cinstită și imaculată...nu era singurul bărbat care o vedea astfel, judecînd după faptul că era încă nemăritată la douăzeci și șase de ani.

- De ce ești aici ? îl întrebă Caroline, cu ostilitate nedisimulată. Privea fix la cadrul de lemn sprijinit pe canapea. Acesta era folosit pentru refacerea marginilor dantelate ale fețelor de masă și ale perdelelor, după spălare. Era o îndeletnicire extrem de meticuloasă, care presupunea înfingerea a cîte unui ac subțire în fiecare buclă din dantelă, apoi prinderea ei pe cadrul de lemn, astfel încît obiectul spălat să stea perfect întins.

Scanned by CamScanner

Deşi pe chipul Carolinei nu se putea citi nimic, totuşi ea trăda o tensiune interioară, iar asta era uşor de observat după felul cum degetele bîjbîiau cu o cutie de ace cu gămălie.

- Am nevoie să-mi faci o favoare, zise Andrew, fixînd-o cu privirea. Probabil acum era prima dată cînd se afla în preajma ei complet treaz şi cum astăzi privirea lui nu era acoperită de obişnuita ceaţă bahică, reuşi să remarce vreo cîteva detalii despre miss Caroline Hargreaves care-l contrariau.

Era cu mult mai drăguţă decît crezuse el. Deşi purta o pereche de ochelari, mereu aşezaţi pe vîrful nasului şi în ciuda straielor ei deosebit de austere, era de o frumuseţe subtilă, care pînă atunci i-a scăpat. Nu avea o siluetă spectaculoasă – Caroline era minionă şi plăpîndă, practic fără şolduri şi sîni. Andrew prefera femeile înalte, voluptuoase, care erau dispuse să se antreneze în obositoarele hîrjoneli de dormitor, pe care el le adora.

Însă Caroline avea un chip frumos, cu ochi căprui, catifelaţi şi gene dese, negre, deasupra cărora se arcuia o pereche de sprîncene frumos desenate. Părul ei mătăsos, de culoarea samurului era întotdeauna pieptănat într-un coc. Avea tenul perfect curat, ca de copil. Iar gura ei... cum Dumnezeu, de pînă atunci nu i-

Scanned by CamScanner

a remarcat niciodată gura? Delicată, expresivă, cu buze generoase și frumos arcuite.

Chiar în acest moment buzele ei apetisante se țuguiau în semn de iritare.

- Nu-mi pot imagina ce ai putea dori de la mine, lord Drake, zise Caroline scurt. Totuși, te asigur că nu vei primi.

Andrew începu să rîdă. Se uită la amicul său Cade – fratele mai tînăr al Carolinei – care l-a adus în salonașul din casa familiei Hargreaves. Cade a prezis cu certitudine refuzul Carolinei de a-l ajuta în vreun fel, iar acum el părea enervat, dar și resemnat pentru încăpățînarea surorii sale.

- Ți-am zis eu, murmură Cade.

Andrew nu era dispus să renunțe atît de ușor, așa că reveni cu atenția asupra femeii care ședea în fața lui. O cîntări din priviri și reflectă îndelung, decizînd ce abordare să aleagă. Fără îndoială că ea îl va face să se tîrască... nu că o condamna cîtuși de puțin pentru asta.

Caroline nu a ascuns niciodată faptul că acest bărbat îi displace, iar Andew știa prea bine și de ce. În primul rînd, el avea o influență nefastă asupra fratelui ei, Cade, un tînăr agreabil, foarte ușor de influențat de părerile prietenilor săi. Andrew l-a invitat pe Cade la numeroase seri sălbatice, cu jocuri de noroc, băutură și desfrîu, mereu aducîndu-l acasă într-o stare deplorabilă.

Scanned by CamScanner

Cum tatăl lui Cade era mort, iar mama lui nu dădea dovadă de o inteligență sclipitoare, Caroline era pentru el ca un părinte. Își dădea silința cum putea, să-l mențină pe calea cea bună pe fratele ei de douăzeci și patru de ani, solicitîndu-i să-și asume toate responsabilitățile unui cap de familie. Totuși Cade părea că înclină mai mult spre modul de viață deșănțat și ușuratic al lui Andrew, așa că amîndoi se angajau în foarte dese ieșiri nocturne cu năbădăi.

Un alt motiv pentru care Caroline îl disprețuia pe Andrew era simplul fapt că erau complet diferiți. Ea era curată. El era întinat. Ea era sinceră. El adapta mereu adevărul la propriile-i interese. Ea era o persoană disciplinată. El nu se putea abține în nici o privință.

Ea era calmă și senină. El nu cunoscuse nici un moment de pace în viața lui. Andrew o invidia, dar o și ironizase nemilos în puținele ocazii cînd s-au întîlnit.

Acum Caroline îl ura, iar el venise să-i ceară o favoare – o favoare de care avea nevoie cu disperare. Lui Andrew situația i se părea atît de amuzantă, încît un zîmbet îi șterse clar încordarea de pe față.

Brusc, el se decise să fie direct. Miss Caroline Hargreaves nu părea genul de femeie care tolerează jocurile de cuvinte și ocolirea adevărului.

- Mă aflu aici fiindcă tatăl meu este pe moarte, spuse el.

Scanned by CamScanner

Cuvintele lui au făcut-o să se înţepe în ace din greşeală, iar ea tresări.

- Îmi pare rău, îi zise.

- Mie nu.

Andrew realiză că răceala lui o şocase, după felul în care făcuse ochii mari. Lui nu-i păsa. Nimic nu-l putea face să mimeze regretul pentru moartea unui om care fusese întotdeauna o slabă scuză pentru un tată. Contele nu a dat niciodată doi bani pe el, iar Andrew renunţase demult să mai încerce să-i cîştige dragostea unui ticălos manipulativ, a cărui inimă semăna cu un bloc de granit.

- Singurul lucru de care îmi pare rău, continuă liniştit Andrew, este că tatăl meu, contele, s-a decis să mă dezmoştenească. Tu şi cu el îmi pare că împărtăşiţi sentimente identice pentru modul meu de viaţă păcătos. Tata m-a acuzat că sînt fiinţa cea mai nepăsătoare şi josnică pe care a întîlnit-o vreodată. Andrew zîmbi suav. Numai că eu sper ca el să aibă dreptate.

Caroline păru destul de tulburată de declaraţia lui.

- Mi se pare că eşti mîndru pentru că l-ai dezamăgit? comentă ea.

- Oh, da, sînt, dădu el asigurări. Scopul meu a fost să devin o mare dezamăgire pentru el, la fel cum

Scanned by CamScanner

este el pentru mine. Nu e o sarcină uşoară, înţelegi, dar am ajuns cumva să-l egalez. Este cel mai mare succes al vieţii mele.

O văzu pe Caroline aruncînd o privire posacă spre Cade, care ridica din umeri neputincios, privind pe fereastră spre peisajul seren, de primăvară.

Casa familiei Hargreaves se afla în partea vestică a Londrei. Era construită în stil Georgian, zugrăvită în roz şi înconjurată de fagi înalţi, genul de conac pe care-l posedă o familie britanică solidă.

- Şi astfel, continuă Andrew, într-un ultim efort de a mă inspira să mă schimb, contele m-a scos din tesatament.

- Dar nu poate face asta în întregime, zise Caroline. Titlurile, proprietăţile din oraş, precum şi domeniul din provincie al familiei tale...m-am gîndit că acestea sînt determinate prin lege.

- Da, sînt determinate, zise Andrew zîmbind cu amărăciune. Voi primi titlurile şi proprietatea indiferent ce face tata. Nu poate nici el anula determinarea legală, aşa cum nici eu nu pot. Dar banii – toată averea familiei – aceasta nu este determinată prin lege. Îi poate lăsa oricui doreşte. Iar eu aş putea să mă trezesc în situaţia acelor aristocraţi amărîţi, vînători de avere, care se văd obligaţi să se însoare cu vreo moştenitoare cu faţă de cal şi o zestre dolofană.

Scanned by CamScanner

- Ce groaznic, spuse Caroline, deja în ochi licărindu-i o scînteie provocatoare. Pentru moştenitoare, vreau să spun.

- Caro, protestă Cade.

- E în regulă, zise Andrew. Orice femeie care ar putea fi mireasa mea are nevoie de multă compătimire. Eu nu tratez femeile cum se cuvine. Niciodată nu am pretins asta.

- Cum adică, nu tratezi femeile cum se cuvine?

Caroline întrebă acest lucru curioasă şi se mai înţepă într-un ac.

-Le abuzezi?

- Nu, replică el revoltat. Nu aş face rău fizic niciunei femei.

- Atunci te porţi cu ele nerespectuos. Fără îndoială, le neglijezi, nu eşti de încredere, le jigneşti şi nu te porţi ca un gentleman. Făcu o pauză şi aşteptă un răspuns. Văzînd că Andrew întîrzie cu comentariile, insistă pe un ton ascendent : ei bine?

- Ei bine, ce? zise el ironic. A fost o întrebare? Credeam că ţii un monolog.

Amîndoi se priviră cu ochi întredeschişi, iar Caroline începu să roşească de furie. Atmosfera din cameră se schimbă, devenind brusc tensionată şi fierbinte. Andrew se întreba oare cum naiba reuşea o

Scanned by CamScanner

fată bătrînă minionă să-l afecteze în asemenea hal. Pe el, care avea obiceiul de-o viață să nu-i pese de nimeni și de nimic, nici chiar de sine.

Devenise brusc agitat și excitat, cum nu mai fusese niciodată. Dumnezeule, se gîndi, cred că sînt un nenorocit pervertit, dacă o doresc pe sora lui Cade Hagreaves.

Dar o dorea. Simțea cum îi pulsează sîngele înfierbîntat, iar nervii îi dădeau în clocot, imaginîndu-și diferitele moduri în care i-ar fi plăcut să-i pună la treabă gura aceea delicată și inocentă.

Ce bine că era și Cade acolo. Altfel Andrew nu ar fi fost sigur că se putea abține să nu-i demonstreze domnișoarei Caroline Hargreaves cam cît de depravat era. De fapt, așa cum stătea el în picioare, acest detaliu intim avea să devină foarte evident, profilîndu-se prin materialul cafeniu, fin, al pantalonilor eleganți pe care-i purta.

- Te superi dacă mă așez? întrebă el subit, făcînd semn spre un fotoliu, exact lîngă canapeaua unde ședea ea.

Cum Caroline nu era o femeie umblată prin lume, ea păru să nu observe erecția lui protuberantă.

- Te rog. De-abia aștept să aud detaliile acestui favor pe care intenționezi să mi-l ceri, în lumina

Scanned by CamScanner

farmecului şi a bunelor-maniere pe care le-ai afişat pînă acum.

Doamne, cum îl mai făcea să rîdă, deşi ar fi dorit să o stranguleze.

- Mulţumesc, zise şi se aşeză uşor, cu mîinile împreunate pe genunchi. Dacă doresc să fiu reintrodus în testamentul contelui, nu am de ales şi trebuie să-i fac pe plac.

- Ai intenţia să-ţi schimbi comportamentul? întrebă Caroline cu scepticism. Să treci printr-un proces de reformare?

- Sigur că nu. Haznaua mea de viaţă mi se potriveşte perfect. Vreau doar să las impresia că m-am schimbat, pînă ce bătrînul pleacă la creatorul său. Atunci voi putea şi eu să-mi văd de treabă, cu averea cuvenită intactă.

- Ce bine pentru tine.

Carolinei i se citea dezgustul în privire.

Dintr-un motiv neobişnuit, Andrew păru afectat de reacţia ei – el, care nu dăduse o para chioară pe părerea celorlalţi despre el. Simţea nevoia de a se justifica în faţa acestei femei, de a-i explica totuşi că nu era un bărbat chiar atît de demn de dispreţ. Dar nu comentă. Al naibii să fie, dacă va încerca să-i explice ei ceva în legătură cu sine. Ea rămase cu privirea fixată pe el.

Scanned by CamScanner

- Şi care ar fi rolul meu în aceste planuri ale tale?

- Vreau să te prefaci interesată de mine, zise el sec. Să pară că ai un interes romantic. Eu îl voi convinge pe tata că am renunţat la băutură, la jocuri de noroc şi la vînătoarea de fuste...şi că acum îi fac curte unei femei distinse, cu care intenţionez să mă căsătoresc.

Caroline clătină din cap, evident tulburată.

- Vrei o logodnă falsă?

- Nu trebuie să ajungem chiar acolo, replică el. Nu îţi cer decît să-mi permiţi să te însoţesc la cîteva evenimente sociale...la cîteva serate dansante, să te duc cu trăsura undeva...destul cît să stîrnim nişte bîrfe, care să ajungă la urechile tatălui meu.

Ea se uita la el ca la un nebun.

- Totuşi, cum îţi imaginezi că ar crede cineva un asemenea şiretlic? Noi doi aparţinem unor lumi diferite. E greu de conceput o pereche mai nepotrivită.

- Nu e chiar aşa greu de crezut. O femeie de vîrsta ta...Andrew ezită să continue, cîntărind cum să se exprime cît mai decent.

- Vrei să spui că, dacă am douăzeci şi şase de ani, e obligatoriu să fiu disperată să mă mărit. Practic, atît de disperată, încît să accept avansurile tale, indiferent cîtă repulsie aş resimţi pentu tine. Asta crezi că ar crede lumea.

Scanned by CamScanner

- Ai o limbă prea ascuțită, miss Hargreaves, comentă el în șoaptă.

Ea îl privi încruntată, pe deasupra ochelarilor sclipitori.

- Exact, lord Drake. Am limba ascuțită, sînt educată și m-am resemnat cu gîndul la celibat. Cum crezi că ar putea cineva să-și imagineze că ești interesat de mine la modul romantic?

Da, asta era o întrebare bună. Acum cîteva minute Andrew însuși ar fi rîs de idee. Acum, cînd stătea foarte aproape de ea, cu genunchii aproape atingîndu-li-se, atracția pe care o resimțea față de ea aprinsese un foc lăuntric. Îi simțea mirosul – piele caldă de femeie și o aromă de aer proaspăt, de parcă tocmai ar fi venit din grădină. Cade îi spusese că sora lui petrece mult timp în grădină și în seră, cultivînd trandafiri și făcînd experiențe cu plante. Caroline însăși părea un trandafir – deosebit, parfumat delicat, poate ușor acid. Andrew se minuna că pînă acum nu i-a dat niciodată atenție.

Se uită scurt la Cade, care ridica din umeri în semn că era inutil să te certi cu Caroline.

- Hargreaves, ne lași puțin singuri, te rog, îi spuse el.

- De ce? întrebă Caroline, bănuitoare.

Scanned by CamScanner

- Vreau să discut ceva cu tine. Doar dacă nu...Îi surîse aţîţător, ca să o agaseze. Te temi cumva să rămîi singură cu mine, miss Hargreaves?

- Sigur că nu! se uită ea poruncitor la fratele ei. Lasă-ne, Cade, vreau să stau de vorbă cu aşa-zisul tău amic.

- De acord, spuse Cade, oprindu-se în prag, aparent îngrijorat, cu chipul acela angelic, apoi adăugă: strigă, dacă ai nevoie de ajutor.

- Nu voi avea nevoie de ajutor, îl linişti Caroline. Sînt în stare să mă ocup singură de lordul Drake.

- Nu mă refeream la tine, răspunse Cade maliţios. Vorbeam cu Drake.

Andrew făcu eforturi să nu zîmbească. Privind-o acum pe Caroline, se aşeză lîngă ea pe canapea.

- Nu te aşeza aici, zise ea contrariată.

- De ce? o întrebă privind-o seducător, cu intenţia de a înfrînge opoziţia femeii, aşa cum făcuse cu multe altele, în trecut. Te simţi neliniştită din cauza mea?

- Nu. Am lăsat o pernuţă cu ace acolo, iar cînd te vei ridica, fundul îţi va fi ca un arici.

Andrew începu să rîdă, apoi luă pernuţa de la spatele său.

- Mulţumesc pentru avertisment, zise el sec. Mă puteai lăsa să constat singur pe ce stau.

Scanned by CamScanner

- Am fost tentată, recunoscu Caroline.

Andrew părea vrăjit de frumusețea ei, de ochii aceia vioi şi strălucitori, de obrajii uşor îmbujorați. Întrebarea ei de`mai devreme – de ce ar putea crede cineva că ar fi interesat de ea – i se păru brusc demnă de tot rîsul. Cine nu ar fi fost interesat de ea? Fantezii îndepărtate îi pluteau prin minte...i-ar fi plăcut să ia în brațe trupul acela plăpînd, să o aşeze în poala lui şi să o sărute nebuneşte. Ar fi strecurat o mînă pe sub fusta ei simplă, de culoare maro, şi ar fi mîngîiat-o pe picioare. Mai presus de orice şi-ar fi dorit să-i tragă în jos corsetul, lăsînd vederii sînii ei mici şi obraznici. Nu mai fusese niciodată atît de aţîţat de o pereche de sîni, fapt ciudat, dacă te gîndeai că dintotdeauna lui i-au plăcut femeile bine-înzestrate din acest punct de vedere.

El o urmărea atent, fiindcă ea se întorsese la cadrul de lemn, evident preocupată mai mult de ace şi de marginea dantelată, dar chiar şi aşa, reuşi să se înțepe de cîteva ori. Exasperat la un moment dat, Andrew îi luă acele din mînă.

- Dă-mi voie mie, zise el. Cu mişcări de expert a început să întindă dantela cu suficientă tensiune pe cadrul de lemn, reuşind să execute această sarcină deloc uşoară în doar cîteva minute.

Scanned by CamScanner

Caroline nu se putea abține să nu-și exteriorizeze uimirea, privindu-l.

- De unde ai învățat să faci asta ?

Andrew se mai uită o dată la panou cu un ochi critic, apoi îl puse de-o parte.

- Am fost singurul copil la părinți și am crescut la o moșie unde nu aveam mulți prieteni de joacă. În zilele ploioase o ajutam pe menajeră la treburile casnice. Andrew zîmbi auto-ironic și-i zise: dacă te impresionează aptitudinile mele la întins dantela, ar trebui să mă vezi cum lustruiesc argintăria.

Ea nu-i răspunse cu același zîmbet, ci îl privi extrem de curioasă. Cînd îi vorbi, tonul ei căpătă cu totul alte inflexiuni.

- Nimeni nu ar crede șarada pe care ai propus-o. Știu ce fel de femei te interesează. Am vorbit cu Cade pe tema asta. Reputația ți-o ia deja înainte. În vecii vecilor nu ai fi interesat de o femeie ca mine.

- Aș putea juca acest rol cu convingere, spuse el. Am o avere considerabilă scoasă la mezat. Pentru asta aș fi în stare să flirtez chiar și cu diavolul. Întrebarea este, tu poți?

- Poate că da, răspunse ea calm. Nu ești un bărbat urît. Presupun că unora le pari chiar atrăgător, într-un fel depravat, deșănțat.

Scanned by CamScanner

Andrew se încruntă. Nu era deloc fudul, rareori examinîndu-şi înfăţişarea altfel decît pentru a verifica dacă hainele de pe el erau curate şi bine croite. Fără falsă modestie totuşi, ştia că este înalt, bine proporţionat şi că femeile îi lăudau adesea părul lung, negru, precum şi ochii albaştri. Problema lui era modul de viaţă preferat. Petrecea foarte mult timp în casă, dormea puţin şi bea prea mult şi prea des. Foarte frecvent chiar se trezea la prînz cu ochii injectaţi şi încercănaţi, iar faţa îi era palidă după o noapte întreagă de băutură. Şi pînă acum nu i-a păsat de nimic...pînă acum. În comparaţie cu fiinţa delicată din faţa lui, se simţea ca un uriaş neîngrijit.

- Ce stimulente te-ai gîndit să-mi oferi? întrebă Caroline. Era clar că nu avea de gînd să-i ia în seamă planul; era doar interesată să descopere cum a încercat să o ademenească pe ea.

Din nefericire, acesta era aspectul slab al intrigii sale. Avea puţine elemente cu care să o tenteze. Nu banii, nu avantajul social, nici averile nu o puteau ademeni. Exista un singur lucru la care se gîndise el şi care era suficient de tentant.

- Dacă accepţi să mă ajuţi, începu el calm, îl voi lăsa în pace pe fratele tău. Ştii bine ce influenţă am asupra lui. Este înglodat în datorii pînă peste cap şi face

Scanned by CamScanner

eforturi mari să o scoată la capăt cu adunătura de sceleraţi şi degeneraţi pe care îmi place să-i numesc prieteni. Nu mai e mult şi Cade va sfîrşi exact ca mine – corupt, cinic şi fără şanse de izbăvire.

Se citea pe chipul expresiv al Carolinei că exact de asta se temea şi ea.

- Ce datorii are? întrebă ea ţîfnoasă.

El rosti o sumă care deopotrivă o uimi şi o scîrbi. Realizînd cît era de îngrozită, Andrew simţi un gen de satisfacţie de prădător. Da...ghicise bine. Îşi iubea fratele mai mic îndeajuns, încît să facă orice pentru a-l salva. Chiar şi să mimeze că e îndrăgostită de un bărbat pe care-l dispreţuia.

- Acesta e doar începutul, îi zise Andrew. În scurt timp Andrew va aluneca într-o crevasă atît de adîncă, încît nu va mai putea ieşi la suprafaţă.

- Iar tu vei asista la asta? Pur şi simplu vei sta şi-l vei lăsa să-şi ruineze viaţa? Lăsîndu-ne pe mine şi pe mama fără o leţcaie?

Andrew răspunse dînd din umeri nonşalant.

- E viaţa lui, zise imperturbabil. Nu sînt dădaca lui.

- Doamne, zise ea înfuriată. Dar nu-ţi pasă de nimeni în afară de tine, nu-i aşa?

El rămase absolut indiferent, studiindu-şi ghetele foarte scumpe.

Scanned by CamScanner

- Nu dau doi bani pe cine cade odată cu mine. Dar, dacă te decizi să mă ajuți, voi avea grijă de Cade. Voi avea grijă ca nimeni din anturajul nostru să nu-l mai invite la cluburi sau la partide amoroase în bordeluri. Voi avea grijă și ca toți cămătarii pe care-i cunosc – și crede-mă, sînt destul de mulți – să nu-i mai acorde credit. Nu va mai fi primit în nici o casă de pariuri din Londra. În plus de asta, dacă voi fi reintrodus în testamentul tatălui meu, voi prelua eu toate obligațiile financiare ale lui Cade.

- Cade știe de planul tău? îl întrebă Caroline, deja palidă și profund afectată.

- Nu, dar asta ar fi salvarea lui.

- Și, dacă refuz să accept oferta ta?

Un zîmbet crud și cinic i se profilă pe chip. Era zîmbetul tatălui său, credea Andrew cu amărăciune.

- Atunci fratele tău se află pe cărarea spre iad...alături de mine. Iar tu vei fi cea care va aduna cioburile. Mi-ar părea tare rău să văd cum proprietatea familiei tale e scoasă la vînzare pentru a plăti datoriile lui Cade. Nu e o perspectivă plăcută pentru mama ta, care va fi obligată să trăiască la bătrînețe din mila rudelor. Nici pentru tine, apropo. Se uită la ea lung, pătrunzător, ochii lui oprindu-i-se undeva în zona sînilor ei. Ce abilități posezi, care te-ar ajuta să cîștigi destul cît să-ți întreții familia?

Scanned by CamScanner

- Eşti un diavol, şopti Caroline, tremurînd vizibil, deşi era greu de zis dacă ieşirea ei era provocată de mînie sau de teamă, ori era un amestec din ambele.

Foarte tăcut, Andrew recunoştea în adîncul sufletului său că ar fi retras tot ce a spus ... asigurînd-o şi liniştind-o...promiţîndu-i că nu va permite ca vreun rău să se abată asupra familiei ei. Descoperise brusc o tandreţe faţă de ea şi se lupta cu aceasta, dorind să o înfrîngă, însă ea se agăţase de el şi nu-i dădea drumul.

- Oare am de ales? întrebă furioasă Caroline alungînd dintr-o dată orice tentativă a lui de a îndulci situaţia.

- Atunci eşti de acord cu planul meu? Vei fi de acord să te curtez?

- Da...sînt. Se uită la el împietrită de ură. Şi cît va dura? Săptămîni? Luni?

- Pînă ce bătrînul conte mă reintroduce în testamentul lui. Dacă şi tu şi eu vom fi destul de convingători, nu ar trebui să dureze prea mult.

- Nu ştiu dacă sînt în stare să merg pînă la capăt, zise ea aruncîndu-i o privire disprețuitoare. Mai exact cît de departe va ajunge această şaradă? Cuvinte? Îmbrăţişări? Sărutări? Perspectiva de a-l săruta i se părea la fel de dezagreabilă ca şi varianta de a săruta o capră. Te avertizez, nu voi permite ca reputaţia mea să fie compromisă, nici măcar de dragul lui Cade!

Scanned by CamScanner

- Deocamdată nu am pus la punct detaliile. Era greu de citit pe chipul lui, deşi se simţea cumva liniştit. Nu te voi compromite. Nu vreau decît să dăm impresia unei companii reciproc plăcute.

Caroline se ridică brusc de pe canapea. Era evident agitată, se vedea clar.

- Dar mi se pare insuportabil, murmură ea. Nu-mi vine să cred că, deşi sînt nevinovată...îi aruncă o privire înflăcărată lui Andrew. Cînd începem? Să fie cît mai curînd. Vreau ca această şaradă respingătoare să se încheie cît mai repede posibil.

- Entuziasmul tău e măgulitor, remarcă Andrew, zîmbindu-i din priviri. Să începem peste două săptămîni. Fratele meu vitreg şi soţia lui dau o petrecere în weekend pe domeniul lor din provincie. Voi face în aşa fel încît ei să invite şi familia voastră. Cu puţin noroc, va participa şi tata.

- Şi apoi, după toate aparenţele, tu şi cu mine vom resimţi o atracţie copleşitoare unul faţă de altul, adăugă ea, ridicîndu-şi ochii spre cer.

- De ce nu? Multe relaţii romantice au început aşa. În trecut am avut mai mult de...

- Te rog, îl întrerupse ea subit. Te rog, scuteşte-mă de poveşti despre relaţiile tale sordide. Şi aşa eşti destul de respingător.

Scanned by CamScanner

- Bine, renunţă el binevoitor. De acum încolo las subiectele conversaţiilor pe seama ta. Fratele tău mi-a spus că îţi place să grădinăreşti. Fără îndoială vom avea discursuri interesante despre minunile bălegarului. Andrew reuşi să o enerveze într-atît încît tenul ei de porţelan căpătase nuanţe purpurii.

- Dacă reuşesc să conving o singură persoană că mă simt atrasă de tine, zise Caroline printre dinţi, jur că îmi voi începe o carieră pe scenă.

- Putem aranja asta, replică Andrew sec. Fratele lui vitreg, Logan Scott, era un actor la modă, precum şi proprietarul şi managerul celebrului Capital Theater. Deşi Andrew şi Logan erau prieteni din copilărie, de-abia de curînd ei aflaseră că sînt şi rude. Logan era născut dintr-o legătură pe care contele a avut-o în trecut cu o actriţă. În timp ce Andrew fusese crescut în lux şi privilegii, Logan crescuse într-un bordel, adeseori flămînzind şi fiind abuzat de familia care-l luase sub tutelă. Andrew se îndoia că vreodată s-ar putea absolvi de vinovăţia faţă de el, cu toate că nu fusese nicidecum vina lui.

Observînd că ochelarii Carolinei erau puţin pătaţi, se apropie de ea şi-i zise şoptit:

- Stai nemişcată.

Ea îngheţă, văzîndu-l că întinde mîna şi-i trage ochelarii de pe nas.

Scanned by CamScanner

- Cce....ce faci? Termină...dă-mi-i înapoi...

- Imediat, zise el şi cu colţul cămăşii care era confecţionată dintr-o mătase fină începu să şteargă lentilele, făcîndu-le să strălucească. Se opri, le examină, apoi privi chipul Carolinei. Fără ochelari ochii ei păreau mari şi insondabili, iar privirea uşor mioapă o făcea să pară vulnerabilă. Din nou el resimţi nevoia de a o proteja. Cît de bine vezi fără ei ? întrebă curios, aşezîndu-i delicat ochelarii la loc.

- Nu văd bine deloc, recunoscu ea şoptit, părînd uşor stînjenită şi dezarmată. De îndată ce-şi recăpătă ochelarii, se îndepărtă de Andrew şi încercă să se adune. Presupun că acum vei începe să faci şi glume pe seama mea.

- Nicidecum. Îmi plac ochelarii tăi.

- Zău? întrebă ea neîncrezătoare. De ce?

- Te fac să arăţi ca o mică bufniţă înţeleaptă.

Cu siguranţă nu consideră comentariul un compliment, deşi asta intenţionase Andrew. Nu se putu abţine şi încercă să şi-o imagineze doar cu ochelarii pe nas, atît de modestă şi feciorelnică, pînă cînd el ar fi adus-o încet într-o stare de abandon pasional, iar trupul ei plăpînd s-ar fi zvîrcolit incontrolabil lipindu-se de al lui....

Scanned by CamScanner

Conştient că urma să aibă iar o erecţie, Andrew alungă aceste imagini departe, într-un colţişor al minţii. Ce naiba, nu şi-a imaginat că poate fi atît de fascinat de domnişoara necăsătorită a familiei Hargreaves! Trebuia să aibă grijă ca ea să nu-şi dea seama de asta, altfel, dispreţul ei s-ar fi amplificat şi mai mult. Singurul mod în care îi putea ascunde atracţia faţă de ea era să o enerveze continuu , stimulîndu-i ostilitatea. Nici o problemă cu asta, îşi zise el sardonic.

- Poţi pleca acum, i-o scurtă Caroline. Presupun că afacerile noastre sînt încheiate pentru moment.

- Exact, admise el. Totuşi, ar mai fi ceva. Crezi că vei reuşi să te îmbraci mai stilat la petrecerea din acel weekend? Oaspeţii – ca să nu mai vorbesc de tatăl meu – ar accepta mult mai uşor interesul meu faţă de tine, dacă nu ai purta ceva atît de...

Observă că pînă şi lobii urechilor ei deveniseră purpurii.

- Atît de cum? şuieră ea, în culmea iritării.

- Bătrînesc.

Caroline nu vorbi cîteva secunde, evident înfrînîndu-şi o pornire criminală.

- Voi încerca, zise în final cu glas strangulat. Iar tu poate vei reuşi să-ţi angajezi un valet mai priceput. Sau, dacă ai deja unul, mai bine înlocuieşte-l.

Scanned by CamScanner

Acum îi veni rîndul lui Andrew să se simtă ofensat. Simți un mușchi facial crispîndu-se.

- Ce vrei să spui?

- Adică ai părul prea lung, ghetele tale trebuie lustruite, iar modul în care tu te îmbraci îmi amintește de un pat nefăcut!

- Asta înseamnă că ți-ar plăcea să stai întinsă peste mine? întrebă el. Se strecură pe ușa salonașului și o închise exact în momentul cînd ea aruncă o vază într-acolo.

Toată casa răsună de zgomotul porțelanului spart.

- Drake! Cade veni spre el din hol, privindu-l cu optimism. Cum a mers? Ai convins-o să accepte?

- A acceptat, spuse Andrew.

Cuvintele îl făcură pe Cade să zîmbească larg.

- Bravo! Acum vei reintra în grațiile tatălui tău, iar pentru noi vor continua vremurile cele bune, nu-i așa, prietene? Jocurile de noroc, băutura, femeile...of, ce vremuri ne așteaptă!

- Hargreaves, trebuie să-ți spun ceva, zise Andrew cam necăjit. Nu cred că îți va plăcea.

Scanned by CamScanner

CAPITOLUL DOI

Caroline rămase singură mult timp după plecarea lordului Drake. Se întreba îngrijorată ce se va alege de ea. Bîrfele nu vor mai conteni, desigur, odată ce se va răspîndi vestea că Drake îi face curte. Incompatibilitatea unei asemenea asocieri va provoca multe glume şi chicoteli. Mai ales dat fiind faptul că ea era cunoscută pentru pretenţiile avute la alegerea companiei.

Caroline nu-şi putea explica nici sieşi de ce nu s-a îndrăgostit niciodată. Evident, nu era o persoană rece – dintotdeauna a avut relaţii calde cu prietenii şi rudele şi se cunoştea ca fiind o femeie cu sentimente adînci. Îi plăcea să danseze, să discute, chiar să flirteze uneori. Dar, cînd a încercat să-şi treacă sentimentele mai departe de o simplă agreere a vreunui gentleman, inima ei a rămas cu încăpăţînare neimplicată.

- Pentru Dumnezeu, dragostea nu este premisa pentru o căsătorie, îi spunea de multe ori exasperată mama ei. Nu-ţi poţi permite să aştepţi dragostea, Caro.

Scanned by CamScanner

Nu ai nici averea, nici poziția socială ca să fii atît de greu de mulțumit!

Adevărat, tatăl ei a fost viconte, dar ca majoritatea celor de rangul său, nu deținea terenuri semnificative. Un titlu și o mică proprietate la Londra erau singurele cu care se puteau făli cei din familia Hargreaves. Ar fi ajutat foarte mult familia dacă singura fată, Caroline, s-ar fi măritat cu un conte, sau chiar cu un marchiz. Din nefericire, cei mai mulți dintre pretendenții disponibili erau fie bătrîni decrepiți, sau ticăloși egoiști, cum era Andrew, lordul Drake. Date fiind aceste alegeri, nu era de mirare că alegerea Carolinei a fost celibatul.

Tratînd subiectul Andrew, Caroline căzu pe gînduri. Reacția ei față de el a fost tulburătoare. Nu numai că el avea o abilitate remarcabilă să o provoace, dar parcă o și făcea intenționat, delectîndu-se cu ieșirile ei. Totuși, undeva în centrul acestei iritări apropo de el, avea senzația stranie că persoana lui o fascina.

Imposibil să fi fost din cauza înfățișării lui. Sincer, nici ea nu era atît de impresionabilă, încît să se lase răvășită de frumusețea masculină. Totuși, se trezise uitîndu-se fix, intenționat, la acest bărbat tînăr brunet, la frumusețea ruinată a chipului său...ochii albaștri adînci încercănați de nesomn, gura cu zîmbetul

Scanned by CamScanner

cinic...obrajii umflați de la băutură. Andrew avea chipul unui bărbat decis să se distrugă. Oh, ce companie groaznică era el pentru fratele ei, Cade! Ca să nu mai vorbim de ea însăși.

Gîndurile i s-au frînt în momentul sosirii mamei ei, Fanny, care revenise dintr-o vizită la prieteni. Străinii erau adesea surprinși cînd aflau că cele două erau mamă și fiică, fiindcă nu semănau deloc, ci doar ochii căprui erau identici. Caroline și Cade moșteniseră înfățișarea și temperamentul răposatului lor tată. Fanny, din contră, era blondă și grăsuță, avînd firea jucăușă a unui copil. Era adeseori dificil să conversezi cu Fanny, deoarece ea respingea subiectele serioase și nu părea că dorește să privească spre realitățile neplăcute ale vieții.

- Caro, exclamă Fanny, intrînd în salon, după ce-i dădu cameristei pălăria și eșarfa. Pari îngîndurată, draga mea. Ce anume a adus atîta tristețe pe chipul tău? Dragul nostru Cade se ține de șotiile lui, ca de obicei?

- Dragul nostru Cade face tot posibilul să se asigure că-ți vei petrece ultimii ani din viață într-o fabrică, răspunse Caroline iritată.

Chipul mamei sale se schimbă de nedumerire.

- Dragă, mă tem că nu înțeleg. Ce vrei să spui?

- Cade pierde la jocuri de noroc, zise Caroline. A cheltuit toți banii familiei. Curînd nu vom mai avea

Scanned by CamScanner

nimic. Dacă nu se opreşte curînd, va trebui să vindem tot ce avem...şi nici atunci nu vom putea achita toate datoriile pe care le-a făcut.

- Ah, cred că exagerezi! spuse Fanny rîzînd. Cade mi-a promis că se va abţine cînd va mai juca.

- Ei bine, nu a făcut-o, replică enervată Caroline. Iar acum vom suferi toţi din cauza lui.

Fanny citi adevărul în ochii fiicei ei, aşa că se aşeză pe canapeaua mătăsoasă. Urmă o tăcere apăsătoare, răstimp în care ea îşi împreunase mîinile în poală, ca un copil pedepsit, şi îşi ţuguiase buzele, vădit iritată.

- Este numai vina ta! izbucni ea brusc.

- Vina mea? întrebă Caroline, complet nedumerită. De ce oare este vina mea, mamă?

- Nu am fi avut această soartă nemiloasă, dacă te-ai fi măritat! Un soţ bogat ar fi dispus de suficiente fonduri, cu care Cade să-şi satisfacă micile tabieturi alături de prieteni, şi ar fi avut grijă şi de noi. Acum, ai aşteptat prea mult...floarea ta a pălit, ai aproape douăzeci şi şapte de ani... Fanny făcu o pauză şi vărsă cîteva lacrimi la gîndul că are o fată nemăritată la o vîrstă atît de înaintată. Scoase din mînecă o batistă de dantelă, cu care îşi tamponă delicat ochii. Da, cei mai frumoşi ani ai tăi au rămas în urmă, iar acum familia va

Scanned by CamScanner

fi ruinată. Şi totul din cauză că ai refuzat să-ţi găseşti un bărbat bogat.

Caroline deschise gura să protesteze, apoi se răzgîndi. Era imposibil să discute acest subiect cu cineva atît de lipsit de logică. În trecut a mai încercat să discute cu Fanny, dar conversaţiile le-au adus numai frustrare.

- Mamă, spuse ea exasperată. Mamă, nu mai plînge. Am o veste care te-ar putea înveseli. Azi după amiază am primit vizita unuia dintre prietenii lui Cade – lordul Drake...ţi-l aminteşti?

- Nu, dragă. Cade are atîţia cunoscuţi, încît nu reuşesc să-i reţin pe toţi.

- Drake este unicul fiu şi moştenitor al contelui de Rochester.

- Ah, da, el. Fanny se schimbă la faţă, atît de interesată păru dintr-o dată. Da, ce noroc va da peste el! Chiar mi-l amintesc. Un bărbat frumos, parcă, înalt, cu părul lung, negru, ochi albaştri şi...

- Şi maniere de porc, adăugă scurt Caroline.

- Cu o asemenea moştenire, dragă Caro, îi poţi trece cu vederea cîteva lipsuri ale etichetei. Spune-mi, ce a zis lordul Drake cînd te-a vizitat?

- A...Caroline ezită să răspundă sincer. Nu dorea să-i spună lui Fanny despre şarada propusă de Drake.

Scanned by CamScanner

Mama ei era o bîrfitoare notorie şi în doar cîteva zile, ba nu, chiar cîteva ore, ea ar fi scăpat adevărul cine ştie cui. Părea interesat să mă curteze, relată scurt Caroline. Pentru atingerea acestui deziderat, îi voi permite să ne însoţească la o petrecere dată de domnul şi doamna Logan Scott, care va avea loc peste două săptămîni.

Fanny primi vestea prea brusc.

- Oh, Caro! exclamă ea. Un fiu de conte, interesat de tine...sincer, cred că...Este pur şi simplu o minune! Dacă vei putea să-l aduci unde vrei...ce avere vei dobîndi! Pămînturi, bijuterii! Vei avea propria trăsură, conturi şi acces la magazine luxoase...Oh, acesta e răspunsul la toate problemele noastre!

- Aşa se pare, zise Caroline calmă. Dar nu-ţi pune speranţe prea mari, mamă. Nu a început să mă curteze şi nimeni nu garantează că asta ar duce la căsătorie.

- Oh, dar aşa va fi! Fanny începuse să danseze prin cameră. Buclele blonde tresăltau, iar formele ei rubiconde tremurau uşor de bucurie. Simt că aşa va fi. Acum, Caro, ascultă-mi sfatul – îţi voi spune exact cum să-l prinzi în cîrlig şi să-l atragi spre tine. Trebuie să fii plăcută, să-i flatezi orgoliul, să-i arunci priviri drăgăstoase...şi niciodată, dar niciodată să nu te certi cu el. Trebuie să facem ceva cu pieptul tău.

Scanned by CamScanner

- Pieptul meu, repetă sec Caroline.

- Mă vei lăsa să-ţi cos nişte pernuţe în corsajul furoului. Eşti o fată drăguţă, Caro, dar mai ai nevoie de cîteva îmbunătăţiri.

Asaltată de un amestec de revoltă şi amuzament, Caro dădu din cap zîmbind. - Pernuţele în corsaj nu vor păcăli pe nimeni. Mai ales pe lordul Drake. Chiar dacă aş reuşi să-l păcălesc, nu crezi că ar fi o mare dezamăgire pentru el ca în noaptea nunţii să descopere că pieptul meu este un fals?

- Pînă atunci va fi prea tîrziu să mai poată face ceva, sublinie mama ei cu pragmatism. Şi eu nu i-aş spune dezamăgire, dragă Caro. Fiecare dintre noi dorim să ne prezentăm într-o lumină cît mai favorabilă...pentru asta există perioada de curtare. Esenţialul este să-ţi maschezi orice mici lipsuri, care ar alunga un bărbat, apoi să menţii atmosfera de mister, pînă ce în sfîrşit ai pus mîna pe el.

- Nu-i de mirare că pînă acum nu am pus mîna pe nici un bărbat, zise Caroline fără să zîmbească. Mereu am încercat să fiu sinceră şi deschisă cu bărbaţii.

Mama ei o privi tristă.

- Draga mea, nu ştiu de unde ai asemenea idei. Sinceritatea nu a stins niciînd flăcările din ardoarea vreunui bărbat.

Scanned by CamScanner

- Voi încerca să țin minte asta, replică grav Caroline, reținîndu-și un zîmbet.

- Trăsura a ajuns, strigă Fanny extaziată, privind pe fereastra salonului spre vehicolul care trăsese pe aleea de la intrare. Oh, e frumoasă! Lăcuită cu roşu, cabina spațioasă şi portbagajul din oțel vopsit. Şi are patru însoțitori. Repede, Caroline, vino să vezi.

- Nici nu ştiam că eşti atît de interesată de fabricarea trăsurilor, mamă, spuse Caoline. Veni la fereastră lîngă mama ei şi i se strînse stomacul de emoție cînd văzu blazonul familiei Rochester pe portiera trăsurii. Era timpul să înceapă şarada. Unde este Cade? întrebă ea.

- Presupun că în bibliotecă, zise Fanny, cu ochii tot pe fereastră, uluită. Dragul lord Drake. Dintre toți cunoscuții lui Cade, el a fost mereu preferatul meu.

Amuzată, deşi emoțiile o copleşeau, Caroline rîse.

- Nici nu ți-ai amintit cine este, pînă nu ți-am spus eu!

- Dar atunci mi-am amintit că-mi plăcea de el, insistă Fanny.

Caroline merse în bibliotecă, unde mica şi neprețuita ei colecție de cărți era aşezată frumos pe

Scanned by CamScanner

tăfuriile de mahon. Cade tocmai își turna puțin coniac dintr-o sticlă de cristal.

- Ești gata de plecare? întrebă Caroline. Trăsura lordului Drake e afară.

Cade se întoarse spre ea. Era, la fel ca ea, ironic.

- Nu, nu sînt gata. Poate după ce voi bea și restul sticlei, voi fi, completă el sarcastic.

- Vino, Cade. Dacă te-ar vedea cineva, ar crede că ești în drum spre Newgate și nu spre o petrecere cu prietenii.

- Drake nu e prietenul meu, mormăi Cade. A avut grijă să nu mai am parte de tot ce îndrăgesc. Nu mai sînt primit la mesele de pariuri din Londra și de două săptămîni nu am mai primit nici o invitație la vreun club. Am ajuns să joc bambilici pe monede. Cum dracu să cîștig destui bani, ca să-mi achit datoriile?

- Te-ai gîndit să muncești?

Cade scoase un sforăit ciudat, parcă profund insultat.

- Nici un Hargreaves nu s-a mai ocupat de comerț sau vînzări de patru generații.

- Trebuia să te gîndești la asta înainte să pierzi la pariuri tot ce ne-a lăsat tata. Atunci nu am mai fi fost nevoiți să mergem la această petrecere, iar eu nu aș fi fost nevoită să mă prefac atrasă de un bărbat pe care-l detest.

Scanned by CamScanner

Cade se simți vinovat și imediat întoarse capul.

- Îmi pare rău, Caro. Dacă aș fi jucat, norocul mi-ar fi surîs din nou. Aș fi cîștigat înapoi toți banii, ba chiar și mai mult.

- Oh, Cade. Se apropie de el, îl îmbrățișă, apoi își lipi obrazul de spatele lui. Hai să ne bucurăm de ce urmează. Vom ajunge la moșia familiei Scott, unde eu o să-i fac ochi dulci lordului Drake, iar tu vei fi amabil cu toată lumea. Așa poate într-o zi lordul Drake va ajunge din nou în testamentul tatălui său și va avea grijă de datoriile tale. Iar viața va reveni la normal.

Se auzi vocea menajerei:

- Miss Hargreaves, a sosit lordul Drake. Să-l invit în salon?

- Mama mea este tot acolo? întrebă Caroline.

- Nu, miss, a urcat să se îmbrace de drum.

Fiindcă dorea să evite să rămînă singură cu Drake, Caroline îl îndemnă pe fratele său:

- Cade, vrei să-l primești tu pe prietenul nostru?

Evident, la fel ca și ea, nici el nu părea nerăbdător să dea ochii cu Drake.

- Nu, eu o să instruiesc valetul cum să așeze cuferele în trăsură. Mergi tu să faci pe gazda cu el. Cade se întoarse spre ea și adăugă, cu un zîmbet trist: asta o să faci toată săptămîna viitoare, surioară. Ai putea începe să exersezi de pe acum.

Scanned by CamScanner

Caroline îi aruncă o privire piezişă, apoi oftă disperată şi merse în salon. În mijlocul camerei văzu silueta zveltă a lui Andrew; stătea cu spatele şi admira peisajul pictat într-un tablou de pe perete.

- Bună ziua, milord, spuse ea simplu. Presupun că...

Glasul ei se stinse brusc, în clipa cînd el se întoarse cu faţa spre ea. O clipă avu impresia că oaspetele ei nu era Andrew, lordul Drake, ci altcineva. Uluită, se luptă cu sine, ca să înţeleagă schimbările pe care le remarca la el. Părul lung, care atîrna în şuviţe inestetice şi slinoase, era acum tuns scurt, elegant, la baza gîtului, încadrîndu-i frumos obrajii. Faţa umflată de alcool dispăruse, iar acum chipul lui era luminos, obrazul proaspăt bărbierit, reliefîndu-i pomeţii. Părea că a petrecut mult timp în aer liber, fiindcă nu mai era palid, ci uşor bronzat. Iar ochii...da, ochii. Nu mai erau injectaţi şi încercănaţi, ci senini, de un albastru-safir. Avea o anume licărire în ei – parcă o uşoară incertitudine – care o tulbura nespus pe Caroline. Andrew părea atît de tînăr şi plin de viaţă, extrem de diferit de bărbatul care stătuse cu ea în aceeaşi cameră, acum două săptămîni.

În cele din urmă vorbi şi era evident că, în ciuda evidentei schimbări exterioare, a rămas acelaşi libertin nesuferit.

Scanned by CamScanner

- Miss Hargreaves, începu el. Fără îndoială, Cade te-a informat că mi-am ținut partea de promisiune. Acum este rîndul tău. Sper că ai exersat privirile de femeie îndrăgostită și replicile cu iz de flirt.

Caroline reuși să-și revină în fire, apoi răspunse:

- Credeam că nu doreai mai mult decît "impresia unei companii reciproce plăcute"... parcă acestea au fost exact cuvintele tale, nu-i așa? Cred că "priviri de femeie îndrăgostită" sună puțin cam exagerat, nu crezi?

- În ultima săptămînă am făcut socoteala completă a datoriilor lui Cade, îi explică el dur. Pentru suma pe care o voi avea de achitat, îmi eşti datoare cu "priviri de femeie îndrăgostită" şi ceva în plus.

- Numai tu eşti de vină pentru toate astea. Dacă nu l-ai fi luat cu tine pe Cade în atîtea seri....

- Nu este doar vina mea. Totuşi, în acest moment nu sînt dispus să mă cert. Ia-ți lucrurile şi hai să mergem.

Caroline dădu din cap. În momentul acela, părea că nu se poate clinti. Genunchii i se blocaseră şi simțea că, dacă încearcă să facă un pas, o să cadă în nas. Se uita la el neajutorată, iar inima îi bubuia în piept, invadîndu-i trupul cu sînge clocotind. În viața ei nu mai simțise vreodată o asemenea reacție la prezența masculină. Ar fi dorit să-l atingă, să traseze cu vîrfurile

Scanned by CamScanner

degetelor linia regulată a obrazului, să-l sărute pe gura aceea cinică, pînă ce s-ar fi muiat copleşit de pasiune.

Nu se poate, gîndi ea panicată. Nu putea să simtă aşa ceva pentru un bărbat atît de imoral şi depravat ca Andrew, lordul Drake. Nici el nu se simţea prea în largul lui, aşa că o întrebă:

- La ce te uiţi aşa?

- La tine, răspunse ea cu obrăznicie. Cred că toţi nasturii tăi au fost încheiaţi în butonierele lor. Părul îţi stă bine aşa, periat. Şi e pentru prima dată cînd nu duhneşti a alcool. Pur şi simplu reflectam la descoperirea surprinzătoare că poţi arăta ca un adevărat gentleman. Deşi mi se pare că firea ţi-a rămas la fel de viciată.

- Păi am şi motive, o informă el senin. Au trecut două săptămîni de cînd nu am mai băut şi nu am mai re...nu am mai avut compania vreunei femei. Zi de zi am rămas pe domeniul familiei, lîngă tatăl meu. Am vizitat toţi chiriaşii şi managerii, am citit registre contabile pînă ce aproape am orbit. Dacă nu sînt destul de norocos să mor de plictiseală cît de curînd, am de gînd să mă împuşc. Şi colac peste pupăză, mă aşteaptă şi afurisitul ăsta de weekend.

- Bietul de tine, îl compătimi ea. E groaznic să fii aristocrat, nu? El nu-i dădu atenţie. Oricum, arăţi foarte bine. Se pare că abstinenţa îţi priieşte.

Scanned by CamScanner

- Nu-mi place asta, mormăi el.

- Nici nu mă surprinde.

O examină, zîmbind ironic la început, dar mai apoi expresia i se domoli. Pînă să-şi dea seama Caroline, el întinse mîna spre faţa ei şi-i luă ochelarii de pe nas.

- Dumnezeule, zise ea exasperată. Aş vrea să nu mai faci asta! Dă-mi-i imediat. Nu văd.

Andrew scoase din buzunar o batistă curată şi lustrui lentilele.

- Nu-i de mirare că ai vederea atît de slabă, după cît de pătaţi îţi sînt ochelarii. Ignorîndu-i protestele, el îi şterse meticulos ochelarii, apoi îi ridică în lumina de la fereastră. De-abia cînd păru satisfăcut că ochelarii sînt suficient de curaţi, îi puse la loc pe nasul ei.

- Vedeam destul de bine şi aşa, comentă ea.

- Aveai o pată pe mijlocul lentilei drepte.

- De acum încolo aş aprecia dacă pur şi simplu mi-ai spune despre pată, decît să-mi smulgi ochelarii de pe nas. Caroline îşi dădu seama că reacţionase prea agresiv. Şi ea se mira de manierele ei. Totuşi, dacă nu menţinea o animozitate strategică vis-a-vis de el, bănuia că ar putea face un gest absolut stînjenitor – cum ar fi fost să se arunce în braţele lui puternice, lipindu-se de el şi sărutîndu-l. Era atît de înalt, puternic, vînjos şi

Scanned by CamScanner

aţîţîtor, încît o simplă privire spre el îi dădea fiori necunoscuţi, care o pătrundeau prin tot trupul.

Nu se mai înţelegea – întotdeauna şi-a imaginat că mai întîi trebuie să-ţi placă de un bărbat şi apoi să simţi vîrtejul atracţiei sexuale. Era clar că trupul ei nu era la unison cu sentimentele, fiindcă indiferent dacă-l plăcea sau nu, îl dorea. Dorea să-i simtă mîinile acelea mari şi calde pe piele. Să-i simtă buzele pe gîtul, apoi pe sînii ei.

Simţi cum ia foc şi asta se vedea clar în decolteu, la fel cum ştia că privirea lui ageră nu rata acest detaliu trădător. Norocul ei că el nu comentă în nici un fel, însă îi răspunse la rugămintea anterioară:

- Foarte bine, ce-mi pasă mie dacă te vei lovi de pereţi sau te vei împiedica, fiindcă nu vezi prin ochelarii aceia ai tăi?

A fost cea mai stranie călătorie cu trăsura din viaţa lui Andrew. Trei ore suferi sub privirile mîniose ale lui Cade – tînărul deja îl considera un adevărat Iuda, şi asta în ciuda faptului că Andrew era dispus să-i achite toate datoriile într-un viitor deloc îndepărtat. Apoi era mama, Fanny,cu siguranţă o persoană cu totul lipsită de minte. Ea nu făcea decît să poarte monologuri

Scanned by CamScanner

interminabile, niciodată aşteptînd răspunsul cuiva. Apoi era Caroline, aşezată în faţa lui, tăcută şi aparent senină, care privea încontinuu peisajul schimbător.

Andrew o privea insistent, iar ea părea că nici nu-l bagă în seamă. Purta o rochie albastră, cu o pelerină albă pe deasupra. Era înveşmîntată pînă-n gît şi i se vedea doar un mic petic de piele în zona gîtului, deasupra decolteului. Avea o înfăţişare de păpuşă, cu pielea fină, iar asta l-a fermecat peste măsură, provocîndu-i erecţie spontană, în ciuda prezenţei mamei şi fratelui.

- La ce te uiţi? o întrebă el după o vreme, iritat de faptul că nu-l învrednicea nici măcar cu o privire. Ţi se par interesante peisajele cu vaci şi tufişuri?

- Trebuie să admir peisajul, replică ea, fără să-l privească. În clipa cînd încerc să mă concentrez pe ceva din interiorul trăsurii, mi se face rău, mai ales cînd drumul este accidentat. Aşa sînt din copilărie.

Fanny interveni imediat:

- Caroline, va trebui să cauţi să te vindeci de asta. Trebuie să fie dezagreabil pentru un gentleman ca lordul Drake, să te vadă doar privind pe fereastră, refuzînd să participi la conversaţia noastră.

Andrew se trezi că rîde la cuvîntul "gentleman". Cade interveni chiar atunci.

Scanned by CamScanner

- Nu are cum să se schimbe, mamă. Aş putea spune că lordul Drake o preferă pe Caro privind peisajul, decît să-şi verse mațele pe ghetele lui.

- Cade, cît eşti de vulgar! exclamă Fanny, privindu-l mustrător. Cere-i scuze imediat lordului Drake.

- Nu e nevoie, zise Andrew.

Fanny îi surîse.

- Cîtă bunăvoință din partea dumneavoastră, milord, să-i treceți cu vederea fiului meu aceste impolitețuri. Cît despre starea precară a fiicei mele, sînt sigură că este un defect care nu se transmite copiilor.

- Asta e o veste bună, zise sec Andrew. Trebuie să spun că obiceiul domnişoarei Hargreaves mă face fericit. Îmi oferă privilegiul să-i admir profilul perfect.

De-abia atunci Caroline se uită în direcția lui, apoi ridică ochii spre cer, exasperată de compliment, după care îşi redirecționă atenția asupra peisajelor. El remarcă zîmbetul încîntat.

Ajunseră la domeniul familiei Scott, unde se afla o casă recunoscută pentru eleganța sa, absolut inegalabilă în Anglia. Pajişti splendide înconjurau pereții albi, imaculați, apoi grădini imense se profilau pînă spre pădurea de stejari din apropiere. Faţada clădirii era construită în mare parte din sticlă. Părea că doar regii

Scanned by CamScanner

se bucură de un asemenea loc, deşi moşia aparţinea familiei lui Logan Scott. Şi el făcea parte din regalitate, într-un fel, fiindcă trona pe scenele londoneze.

Caroline a avut norocul să-l urmărească pe Scott la Capital Theatre, unde l-a putut admira în toată splendoarea şi talentul său actoricesc. Jucase rolul lui Hamlet.

- Ce interesant că eşti fratele vitreg al lui Scott, murmură Caroline, admirînd casa pe cînd Andrew o ajuta să coboare din trăsură. Există multe asemănări între voi?

- Nici cît un pîrţ leşinat, zise Andrew. Logan a avut parte de un început slab în viaţă şi a urcat pe scara profesiei sale înarmat doar cu talentul şi ambiţia. Pe cînd eu am primit toate avantajele şi nu am realizat nimic. Toate aceste explicaţii erau murmurate, iar Cade şi Fanny nu îi auzeau.

- Eşti gelos pe el? Caroline nu se putu abţine să nu-l întrebe. Andrew păru surprins, fiindcă nu era obişnuit cu sinceritatea oamenilor.

- Nu, de ce să fiu? Logan a cîştigat tot ce are. Şi mă tolerează aşa cum sînt. Chiar m-a iertat pentru că am încercat să-l omor.

- Cum? zise Caroline mirată, oprindu-se ca să-l privească. Nu se poate, chiar aşa?

Scanned by CamScanner

- Nu aş fi mers pînă la capăt, spuse el sec. Eram beat criță şi aflasem că ştia că sîntem fraţi, dar nu mi-a spus şi mie. Aşa că l-am încolţit la teatru şi i-am fluturat un pistol pe la nas.

- Doamne fereşte. Dar acesta este comportamentul unui nebun.

- Nu, nu eram nebun, ci doar ofticat. Andrew părea foarte amuzat. Nu te speria, scumpo, intenţionez să rămîn treaz, cel puţin o vreme...şi chiar dacă nu aş fi, tu oricum nu ai fi în pericol.

Cuvîntul "scumpo", rostit pe un ton scăzut, intim, o răscoli pe Caroline. Începuse să-l admonesteze pentru familiarismele pe care şi le permitea, însă realiză că acesta era şi scopul prezenţei lor în acel loc – de a da impresia că într-adevăr erau iubiţi.

Cînd au intrat pe holul înalt, lambrisat şi decorat cu tapiserii scumpe, îi întîmpină Madeline, soţia lui Scott. Tînăra era drăguţă, cu părul şaten-deschis strîns într-un coc pe creştetul capului, iar ochii ei străluceau cînd îl întîmpină pe Andrew cu exuberanţa tinereţii. Era evident că se admirau enorm.

- Lord Drake, exclamă Madeline, luîndu-i mîinile în mîinile ei delicate, pentru a-i accepta sărutarea frăţească. Ce bine arăţi! Nu te-am mai văzut cam de o lună. Sînt foarte supărată că ai stat departe de noi.

Scanned by CamScanner

Andrew îi zîmbi cumnatei sale, iar căldura surîsului său o fermecă pe Caroline.

- Ce face nepoata mea? întrebă el.

- Nu o vei mai recunoaște, sincer. A crescut cam doi centimetri și are deja un dințișor! Madeline se întoarse politicoasă spre Cade, Fanny și Caroline, făcînd o reverență. Bună dimineața, milord și lady Hargreaves, domnișoară Hargreaves. Privirea ei entuziastă se opri insistent asupra Carolinei. Eu și soțul meu sîntem încîntați că ați acceptat invitația noastră. Toți prietenii lordului Drake sînt mereu bineveniți în casa noastră.

- Dintotdeauna i-ai disprețuit pe prietenii mei, remarcă sec Andrew, iar Madeline îi aruncă o privire mustrătoare.

- Pe cei obișnuiți, da. Însă acest gen de prieteni sînt mereu bineveniți.

Caroline interveni, spunîndu-i călduros lui Madeline:

- Doamnă Scott, vă promit că ne vom da silința să ne distingem de companionii obișnuiți ai lordului Drake.

- Vă mulțumesc, răspunse tînăra entuziasmată, apoi cele două își zîmbiră conspirativ.

- Stați puțin, zise Andrew, mai mult în glumă. Nu a fost intenția mea ca voi două să vă împrieteniți.

Scanned by CamScanner

Fereşte-te de cumnata mea, miss Hargreaves – este o bîrfitoare înnăscută.

- Da, confirmă Madeline, surîzătoare, apoi o privi pe Caroline. Iar cel mai bogat subiect de bîrfă este chiar lordul Drake. Ţi se va părea de-a dreptul amuzant.

Fanny, care pînă atunci amuţise, fiind copleşită de tot ce vedea în jurul ei, îşi recăpătă în sfîrşit glasul.

- Doamnă Scott, aşteptăm cu nerăbdare să-l cunoaştem pe distinsul dumneavoastră soţ. Un bărbat atît de aplaudat, talentat şi remarcabil...

O voce nouă se alătură conversaţiei, iar după tonul baritonal şi distins, nu putea să aparţină decît bărbatului menţionat.

- Doamnă, vă asigur că mă copleşiţi cu complimentele.

Logan Scott se apropiase prin spate şi era o prezenţă la fel de impunătoare şi elegantă ca aceea de pe scenă. Purta nişte pantaloni cenuşii, cu o croială impecabilă, o redingotă neagră, mulată pe trupul atletic, completată de o cravată albă, apretată, legată într-un nod special.

Caroline se uita pe rînd la Andrew şi la fratele său vitreg, remarcînd o vagă asemănare între cei doi. Amîndoi erau înalţi, cu un fizic impunător şi trăsături puternice, masculine. Îi deosebea culoarea părului, al

Scanned by CamScanner

lui Andrew fiind negru-abanos, iar al lui Logan Scott fiind şaten-roşcat. În vreme ce tenul lui Andrew era uşor auriu, Scott avea tenul deschis.

Privindu-i atent, Caroline observă că diferenţa dintre cei doi era ţinuta. Era clar că Logan Scott era obişnuit cu atenţia cîştigată prin celebritate – era sigur pe sine, foarte expansiv, cu gesturi ample şi relaxate. Andrew era mai tăcut, mult mai rezervat şi nu-şi etala sentimentele cu atîta uşurinţă.

- Frate, murmură Scott, cînd îşi strînseră mîinile cu cordialitate. Era clar că între cei doi exista o afecţiune reciprocă.

Andrew îl prezentă pe Scott familiei Hargreaves, iar Caroline observă din nou că prezenţa acestei legende-vii alături de ei o redusese la tăcere pe mama ei. Scott le zîmbi tuturor, apoi i se adresă lui Andrew:

- Tata este aici, zise el.

Cei doi fraţi schimbară cîteva priviri greu de evaluat, semn că doar ei doi îl cunoşteau pe tatăl lor mai bine ca oricine pe lume.

- Cum se simte? întrebă Andrew.

- Azi e mai bine. Noaptea nu a mai trebuit să ia atîtea medicamente, iar acum îşi conservă energia pentru balul de diseară. După o pauză de cîteva secunde, Scott spuse: voia să te vadă imediat ce soseşti. Să te duc în camera lui?

Scanned by CamScanner

- Evident că am comis vreo cîteva sute de nelegiuiri pentru care dorește să mă dojenească, zise Andrew spășit. Nu-l pot priva de această distracție.

- Bine, replică Scott. Cum și eu am fost supus chiar azi aceluiași tratament, cred că nici tu nu meriți să fii cruțat.

Andrew îi zise încet Carolinei:

- Îmi cer mii de scuze, miss Hargreaves. Privirile li se întîlniră scurt, iar ochii lui deveniră calzi doar pentru ai ei. Pe mai tîrziu, atunci, șopti el, apoi făcu o plecăciune și se retrase.

Intimitatea acelei priviri de adineauri o făcu iar să tremure de o senzație caldă, pătrunzătoare prin tot corpul. Caroline conchise că Scott Logan nu era singurul membru al familiei cu abilități actoricești. Andrew își juca rolul atît de convingător, încît oricine ar fi jurat că e interesat de ea. Chiar și ea mai avea puțin și credea acest lucru. Totuși, își zise că era doar un joc, fiindcă banii și nu flirtul erau scopul lui Andrew.

Andrew și Logan au intrat în casă, au parcurs holul de marmură, decorat cu capete de personalități din mitologie, apoi au ajuns la scara grandioasă, care urca într-o spirală domoală. Cei doi frați urcară lent.

Scanned by CamScanner

- Domnișoara Hargreaves a ta pare o fată încintătoare, remarcă Logan.

- Nu e a mea, zise Andrew zîmbind sardonic.

- Oricum, e drăguță. Delicată, deși mi se pare că are un temperament vulcanic.

- Temperament....repetă Andrew. Da, are din belșug.

- Interesant.

- Ce e interesant? zise Andrew, care nu înțelese tonul speculativ al fratelui său.

- Din cîte știu eu, pînă acum nu ai mai curtat nici o fată.

- Nu e o curte ca acelea obișnuite, îl informă Andrew. E doar o stratagemă, ca să-l păcălim pe tata.

- Cum? Logan se opri pe scări și-l privi surprins. Ai putea să explici mai clar, Andrew?

- După cum știi, am fost eliminat din testament. Ca să fiu reintrodus, trebuie să-l conving pe tata că am renunțat la modul de viață vicios, altminteri, o să moară și o să mă lase complet falit. Andrew continuă să-i expună înțelegerea cu Caroline, precum și termenii conveniți.

Logan ascultă atent, iar la final rîse.

- Bine, dacă vrei să-l faci pe tata să se răzgîndească în privința testamentului, cred că relația ta cu o

Scanned by CamScanner

femeie ca miss Hargreaves a fost o idee bună.

- Nu e o ”relație”, zise Andrew defensiv. Ți-am spus, jucăm niște roluri.

Logan îl privi speculativ.

- Dragă Andrew, am o bănuială că relația ta cu miss Hargreaves este ceva mai mult decît un joc de roluri, fie că vrei să recunoşti, fie că nu vrei.

- Oricum, va fi bine pentru tata, i-o reteză Andrew. Ține minte, Scott, nu am nici o intenție în privința ei. Chiar dacă aş avea, crede-mă, eu sînt ultimul bărbat de pe pămînt de care ea ar fi interesată.

Scanned by CamScanner

CAPITOLUL TREI

- Nici dacă ar fi ultimul bărbat de pe pământ, îi zise Caroline fratelui ei. Crede-mă, Cade, nu mă simt deloc atrasă de el în felul acela...libertin. De ce eşti obtuz? Ştii foarte bine că ne prefacem.

- Aşa ziceam şi eu pînă azi, cînd v-am observat pe amîndoi în trăsură. Acum nu pot fi chiar aşa sigur. Drake se holba la tine ca o pisică la un şoarece. Nici o clipă nu şi-a dezlipit ochii de pe tine.

Caroline îşi mască un zîmbet satisfăcut, apoi se privi în oglinda înaltă de pe hol.

- Poate singurul motiv pentru care se uita la mine era ca să-şi distragă atenţia de la sporovăitul mamei, zise ea absolut convinsă.

- Iar zîmbetul pe care i l-ai aruncat înainte să plece la tatăl lui, continuă Cade. Arătai pur şi simplu fermecată.

- Fermecată? repetă ea şi izbucni în rîs. Cade, ce lucru copilăresc ai spus. Nu numai că nu sînt fermecată

Scanned by CamScanner

de lordul Drake, dar cu greu suport prezenţa lui în aceeaşi cameră cu mine!

- Atunci ce-i cu rochia şi coafura nouă? întrebă el. Eşti sigură că nu ţi-ai pus în gînd să-l vrăjeşti?

Caroline se studie cu atenţie. Rochia ei era simplă, dar elegantă, dintr-o mătase fină şi muselină. Corsajul era drept, decolteul generos. Îşi coafase părul frumos, aranjîndu-l ca o coroniţă pe creştetul capului, strecurînd ici, colo fundiţe bleu, care la spate formau o codiţă ondulată. Ştia că era prima dată în viaţa ei cînd arăta atît de bine.

- Port o rochie nouă, fiindcă nu mai vreau să arăt ca o babă. Faptul că nu sînt măritată nu înseamnă că trebuie să arăt neîngrijit.

- Caro, zise din suflet fratele ei, după ce venise în spatele ei şi o cuprinsese uşor de umeri. Eşti nemăritată fiindcă aşa ai ales. Ai fost mereu o fată încîntătoare. Singurul motiv pentru care nu ţi-ai găsit un soţ pînă acum este că pur şi simplu nu ţi-a căzut cineva cu tronc.

Ea se întoarse şi-l îmbrăţişă.

- Mulţumesc, Cade. Ca să clarific lucrurile, află că lordul Drake nu mi-a căzut cu tronc. Ţi-am mai spus de sute de ori, trebuie să ne prefacem. Exact ca la teatru.

- Am înţeles, zise el sceptic. Da, după părerea

Scanned by CamScanner

mea, amîndoi ați intrat deja în roluri cu mai mult zel decît era nevoie.

Caroline auzi muzica din sala de dans pe măsură ce se îndreptau în acea direcție. Tocmai începuse un vals, ale cărui acorduri sinuoase se împleteau cu rîsetele și conversațiile amabile ale oaspeților aflați într-o continuă mișcare prin încăperile și culoarele casei. Atmosfera era parfumată și de aranjamentele opulente de crini și trandafiri, pătrunzînd odată cu briza serii prin ferestrele larg deschise.

Caroline cobora pe scări, la brațul lui Cade. Părea agitată și se întreba dacă seara ce urma în compania lui Andrew avea să fie o încîntare sau o tortură. Fanny discuta animată în spatele lor, pronunțînd cîteva nume ale persoanelor pe care le cunoștea.

Ajunși la parter, Caroline îl văzu pe Andrew așteptîndu-i în capul scărilor. Părul lui negru strălucea la lumina sutelor de lumînări aprinse. Parcă simțind-o că se apropie, el se întoarse cu fața și o privi zîmbind. Albul strălucitor al dinților perfecți îi dădea un aer fermecător, iar Caroline simți cum privirea lui îi răscolește inima.

Andrew i se părea extrem de frumos, îmbrăcat în negru și alb, absolut elegant și imaculat cum îi stă

Scanned by CamScanner

bine oricărui gentleman, iar ochii aceia albaştri o fulgerau interesaţi.

Acum parcă nu i se mai părea că situaţia de faţă este o plăsmuire şi, spre suprinderea ei, se simţea fericită, complet implicată.

- Miss Hargreaves, eşti fermecătoare, murmură el, după ce îi salută pe Fanny şi Cade. Îi oferi braţul şi o conduse spre sala de dans.

-Ţinuta mea nu-ţi pare bătrînească?

- Absolut deloc, zîmbi el stînjenit. De fapt, niciodată nu a fost aşa. Cînd am făcut acel comentariu, voiam doar să te enervez.

- Ai reuşit, spuse ea uşor încruntată. De ce voiai să mă enervezi?

- Fiindcă mi s-a părut mai în siguranţă să te enervez, decît să te...Andrew nu mai continuă.

- Decît să mă ce? insistă ea curioasă. Ce? Ce?

Andrew îi ignoră întrebarea şi o prinse într-un vals ameţitor. Observă cît de bine se descurcă în braţele lui, fiindcă şi el era un bun dansator. Caroline se simţea copleşită, ea avînd înalte competenţe în ale dansului, iar acum constată că rareori s-a potrivit atît de bine cu cineva la dans. Braţele lui blînde, dar autoritare o conduceau în cercuri largi.

Caroline era conştientă că oamenii îi privesc

Scanned by CamScanner

admirativ. Cu toții se mirau că destrăbălatul lordul Drake valsează cu imaculata miss Hargreaves. Era evident, nu formau perechea potrivită, însă Caroline se întreba dacă e chiar așa greu de conceput că un desfrînat și o celibatară se pot simți atrași unul de celălalt.

- Dansezi excelent, recunoscu ea.

- Sigur că da. Performez ireproșabil în toate activitățile ușoare ale vieții. Am probleme doar cînd e vorba să fac lucruri importante.

- Dar nu trebuie să fie așa.

- Oh, ba da, o asigură el zîmbind auto-zeflemitor.

- A coborît tatăl tău? întrebă ea, după cîteva momente de tăcere apăsătoare. Precis ai vrea să ne vadă dansînd împreună.

- Nu știu unde este, răspunse Andrew. Chiar în acest moment nu mă interesează deloc dacă ne vede sau nu.

În galeria de la etaj, cu vedere spre salonul de dans, Logan Scott dădu instrucțiuni cîtorva valeți să-l instaleze pe bătrînul fragil, al cărui trup era ros de o tumoră fatală, pe un șezlong confortabil. O cameristă ședea chiar lîngă bătrîn, gata oricînd să-i aducă orice ar fi solicitat contele. Genunchii bătrînului Rochester au fost apoi acoperiți cu o păturică, iar în mîinile slabe și

Scanned by CamScanner

deformate de artrită, bătrînului i se aduse un pahar cu vin din regiunea Rinului.

Logan îl privi pe bătrîn uimit cîteva clipe, fiindcă Rochester, persoana care își trăise întreaga viață cu putere extremă și răutate, a ajuns în starea aceasta. Chipul cîndva atrăgător, cu ochii asemănători celor de șoim se metamorfozase acum într-o mască a palorii scheletice. Trupul cîndva musculos, se deteriorase într-atît încît nu mai putea umbla fără asistență. Ai fi zis că iminenta apropiere a morții i-a înmuiat contelui trăsăturile dure, făcîndu-l poate să regrete trecutul. Dar Rochester, la fel ca altădată, nu simțea nici urmă de remușcare.

Nu era prima dată cînd Logan simțea că-și compătimește fratele vitreg. Deși Logan a fost crescut la o fermă a unui arendaș care-l abuza fizic în mod constant, el a ajuns oricum mult mai bine decît fratele său Andrew, al cărui tată l-a terorizat continuu în toate formele posibile. Nu exista om în viață mai rece și neiubitor decît contele de Rochester. Mare minune că Andrew a supraviețuit copilăriei nefericite.

Logan alungă umbrele trecutului și se uită printre dansatori, remarcîndu-și fratele după silueta zveltă, dar și fiindcă dansa cu miss Hargreaves. Femeia minionă părea că l-a vrăjit pe Andrew, care pentru prima

Scanned by CamScanner

dată nu părea plictisit, înverşunat sau ţîfnos. De fapt, era prima dată în viaţa lui cînd Andrew se afla exact acolo unde dorea.

- Acolo, îi zise Logan tatălui său, ajustîndu-i spătarul şezlongului, ca să vadă mai bine. Aceea e femeia care l-a însoţit pe Andrew.

Rochester făcu o grimasă nu tocmai agreabilă, ci mai degrabă dispreţuitoare.

- O fată fără importanţă, rosti el greu. Pare îmbrăcată destul de bine. Oricum, am auzit că e foarte inteligentă. Doar nu vrei să cred că fratele tău se simte atras de astfel de fiinţe.

Logan zîmbi, obişnuit cu limba ascuţită a tatălui său.

- Priveşte-i pe amîndoi, murmură el. Uită-te cum se poartă cu ea.

- E teatru, zise Rochester imperturbabil. Îl cunosc foarte bine pe netrebnicul meu fiu. Ştiu ce înşelăciuni pune la cale şi aş fi prezis asta din clipa în care l-am scos din testament. Vrea să mă păcălească, făcîndu-mă să cred că se poate schimba. Andrew poate face curte cîtorva sute de fete bătrîne respectabile, dacă doreşte. Dar mai bine merg direct în iad, decît să-l trec înapoi în testament.

Scanned by CamScanner

Logan nu încercă să-i explice faptul că era posibil să existe acest scenariu, ci îi aranjă perna de sub cap, ca să poată vedea mai bine ce se petrece în sala de dans.

- Chiar şi dacă ar fi vorba de o înşelătorie, zise el cu o mînă pe balustrada din lemn de mahon, nu ar fi interesant să-l vedem pe Andrew cum este prins în propria-i capcană?

- Ce ai zis? întrebă bătrînul, ridicînd paharul spre buze. Ce e cu zîmbetul ăsta pe faţa ta?

- Adică e posibil ca Andrew să se îndrăgostească de miss Hargreaves.

- El nu e capabil să se iubească decît pe sine, zise bătrînul.

- Te înşeli, tată, replică Logan. Problema este că Andrew a cunoscut foarte puţin acest sentiment – şi nici măcar nu a fost el primitorul.

Înţelegînd critica subtilă a manierei distante în care şi-a tratat fiii dintotdeauna, cel legitim şi bastardul, Rochester îi aruncă un zîmbet dispreţuitor.

- Consideri că de vină pentru egoismul lui sînt doar eu, desigur. Mereu i-ai găsit scuze. Ai grijă, dragul meu fiu cu aer de superioritate, să nu te scot şi pe tine din testament.

Scanned by CamScanner

Ca să-l enerveze la maxim pe Rochester, Logan rîse în timp ce-i spunea:

- Să ştii că nu dau doi bani. Nu am nevoie de un sfanţ de la tine. Ai totuşi grijă cînd vorbeşti despre Andrew. Eşti aici doar datorită lui. Nu voi înţelege niciodată de ce, dar Andrew te iubeşte. Ce minune că ai fost capabil să procreezi un fiu care a reuşit să supravieţuiască rarelor tale momente de milă, în acelaşi timp păstrîndu-şi capacitatea să iubească. Recunosc sincer că eu nu aş putea.

- Cît de mult îţi place să mă consideri pe mine monstrul, remarcă glacial contele. Adevărul este că eu le dau oamenilor doar ce merită. Dacă Andrew ar fi făcut vreodată ceva pentru a merita dragostea mea, i-aş fi dăruit-o. Dar întîi de toate ar fi trebuit să o cîştige.

- Pentru Dumnezeu, omule, eşti aproape pe patul de moarte, mormăi Logan. Nu crezi că ai aşteptat destul? Ai idee ce ar fi făcut Andrew pentru un cuvînt de laudă sau un strop de afecţiune din partea ta?

Rochester nu răspunse, ci rămase în încăpăţînarea lui, cu paharul în mînă, privind nepăsător perechile care dansau.

Regula spunea că un gentleman nu trebuie să danseze mai mult de trei dansuri cu aceeaşi fată la un

Scanned by CamScanner

bal. Caroline nu ştia de ce a fost inventată o asemenea regulă şi niciodată nu a urît-o ca acum. Spre uimirea ei, descoperi că-i place să danseze cu Andrew, lordul Drake, iar cînd valsul se termină, ea începuse deja să regrete. Mai surprinsă a fost să constate că Andrew putea fi un partener foarte plăcut, atunci cînd dorea.

- Nu aş fi bănuit că eşti atît de bine informat despre atîtea subiecte, îi mărturisi ea la masă, cînd li se serveau mîncăruri alese. Am crezut că îţi petreci cea mai mare parte a timpului bînd, totuşi observ că ai citit mult.

- Pot să beau şi să ţin o carte în mînă simultan, zise el.

- Nu exagera acum, cînd voiam să spun că...nu eşti...

- Nu sînt cum? ceru el să ştie mai repede.

- Nu eşti exact ceea ce pari a fi.

Ea zîmbi cu subînţeles.

- Acesta a fost un compliment, miss Hargreaves?

- Cred că da, răspunse ea, cufundîndu-se în adîncul albastru al privirii lui insistente.

La un moment dat se auzi un glas feminin, care le întrerupse intimitatea momentului, cu precizia unui bisturiu chirurgical.

- Verişoară Caroline! exclamă femeia. Sînt uimită să te văd atît de elegantă. Ce păcat că nu te poţi debarasa de ochelari, dragă, ca să fii frumoasa balului.

Scanned by CamScanner

Vorbitoarea era Julianne, lady Brenton, femeia cea mai atrăgătoare şi trădătoare pe care o cunoscuse vreodată Caroline. Chiar şi oamenii care o dispreţuiau – iar ei erau foarte numeroşi – trebuiau să recunoască perfecţiunea fizicului ei. Julianne era suplă, potrivit de înaltă, cu şolduri apetisante şi un piept răscolitor. Avea trăsături angelice, cu nasul mic şi delicat, buze trandafirii, cărnoase şi ochi albaştri, bordaţi de gene bogate. Mai presus de toate, podoaba ei capilară, un păr blond, părea desprins din razele lunii. Era greu de crezut că această fiinţă radiantă şi Caroline se înrudeau, dar erau verişoare primare, după tată.

Caroline a crescut admirînd-o pe Julianne, care era cu doar un an mai mare decît ea. Ajunse la o vîrstă adultă, Caroline realiză că frumuseţea exclusivistă a verişoarei sale ascundea o inimă absolut egoistă şi calculată. Julianne se măritase la şaptesprezece ani cu un bărbat a cărui vîrstă o depăşea pe a ei cu patruzeci de ani, un conte bogat, mare colecţionar de obiecte fine. Se zvonea chiar că Julianne nu i-a fost fidelă fostului soţ, dar isteţimea ei a ajutat-o să nu fie prinsă niciodată. Acum trei ani soţul ei murise în pat, aparent suferind un atac de cord. Şi acum gurile rele suspectau că moartea lui nu survenise din cauze naturale, doar că nu se descoperise nimic în acest sens.

Scanned by CamScanner

Julianne o privea cu trufie pe Caroline. Decolteul generos al rochiei albe lăsa vederii o bună parte din înzestrarea ei. Aruncă spre Andrew o privire cu iz de flirt, apoi comentă:

- Biata mea verișoară este aproape oarbă fără ochelari...ce păcat, nu-i așa?

- Este încîntătoare cu sau fără ei, răspunse rece Andrew. Frumusețea impecabilă a domnișoarei Hargreaves este pe măsura calităților ei interioare. Ce păcat că despre multe femei nu se poate spune asta.

Zîmbetul răutăcios al Juliannei dispăru brusc, iar privirea ei îl fixă beligerant pe Andrew. Au schimbat cîteva mesaje non-verbale. Plăcerea serii pe care Caroline o resimțise din plin se evaporase acum. Era foarte clar că Julianne și Andrew se cunoșteau dinainte. Parcă zărise o ușoară rămășiță de intimitate, probabil rezultatul unei relații încheiate.

Sigur că au fost amanți, se gîndi Caroline, deloc confortabil. Andrew nu ar fi putut rămîne insensibil la nurii și senzualitatea unei femei ca ea... și fără îndoială Julianne a fost dispusă să-și acorde favorurile unui bărbat care urma să moștenească o avere considerabilă.

- Lord Drake, zise Julianne mai blînd, ești din ce în ce mai frumos... măi, dar pari chiar mai plin de energie. Cui datorăm această transformare excepțională?

Scanned by CamScanner

- Tatălui meu, răspunse sec Andrew zîmbind. M-a scos din testament – cu siguranță o experiență care te transformă.

- Da, am auzit de asta, zise Julianne aparent dezamăgită. Moștenirea ta era unul dintre atributele tale cele mai plăcute, dragă. Păcat că ai pierdut-o. O privi brusc pe Caroline, rînjind ca o felină, apoi adăugă : evident că perspectivele tale s-au diminuat pe măsură.

- Noi nu vrem să te mai reținem, Julianne, interveni Caroline. Fără îndoială că ai multă treabă în seara aceasta, cu atîția bărbați bogați de față.

Julianne făcu ochii mici, atinsă de insulta mascată.

- Foarte bine. O seară bună, verișoară Caroline. Și te rog, lord Drake, încearcă să arăți mai multă "frumusețe interioară"; ar putea fi singura ta șansă de a-i atrage atenția bătrînului. După un zîmbet de complezență, se apropie de Caroline și murmură: verișoară, dacă reușești să-l ademenești pe lordul Drake în patul tău, vei constata că este un partener talentat și incitant. Poți avea asigurări din partea mea în această privință.

Julianne se îndepărtă, unduindu-și șoldurile într-un joc al seducției exersat în timp.

Privirile bărbaților pe lîngă care trecu îi urmăriră parcursul, dar Andrew o ignoră. El se concentra asupra Carolinei, care îl privea acuzator.

Scanned by CamScanner

- În ciuda discreției și subtilității verișoarei mele, am avut senzația certă că tu și ea ați fost cîndva amanți. E adevărat?

Pînă la apariția doamnei Brenton, Andrew se simțise foarte bine. Nu-i plăceau balurile sau seratele, unde trebuia să poarte conversații plicticoase cu mame și domnișoare interesate matrimonial, ba chiar și cu însoțitoarele lor plictisitoare. Însă Caroline Hargreaves, cu inteligența și spiritul ei acid i se părea extrem de agreabilă. Simțea chiar o bună-dispoziție neașteptată în compania ei, fără nici o legătură cu alcoolul.

Apoi apăruse Julianne, amintindu-i de un trecut deșănțat, iar senzația fragilă de fericire se disipase. Andrew încercase mereu să nu aibă regrete legate de trecut....dar iată pumnalul ascuțit al remușcării pentru istoria cu Julianne. Oricum nu fusese nimic serios. Julianne a fost doar un fel de desert franțuzesc, care nu are gustul la fel de bun ca aparența și nu satisface deloc vălul palatin.

- Este adevărat, se străduí Andrew să răspundă cît mai repede. Acum doi ani am avut o legătură...scurtă și care nu merită atenție.

Scanned by CamScanner

Nu-i plăcea modul în care îl privea Caroline. La naiba, doar nu o minţise cu nimic, pretinzînd că este ceea ce nu era. Ea ştia foarte bine că el era un ticălos, un nemernic..doar nu o şantajase cu nimic pentru a o aduce la această serată.

Acum se întreba care a fost motivul pentru care Logan şi Madeline au invitat-o pe Julianne. Nu ar fi putut protesta pentru prezenţa ei doar fiindcă avuseseră o relaţie cîndva. Erau cel puţin alte şase femei prezente, care ar fi putut fi date afară pentru acelaşi motiv.

Caroline parcă îi citea gîndurile şi îi zise:

- Nu mă surprinde că te-ai culcat cu verişoara mea. Fără îndoială că ai făcut asta cu cel puţin cinci femei de aici.

- Şi dacă ar fi aşa? Ce importanţă are pentru tine?

- Absolut niciuna. Doar că îmi confirmă părerea proastă pe care o aveam dinainte. Ce greu trebuie să-ţi fie să-ţi stăpîneşti pornirile erotice.

- Oricum e mai bine decît să fii o fecioară de gheaţă, replică el rînjind.

Caroline simţi că ia foc.

- Cum? Cum mi-ai spus?

Tonul ei atrase atenţia cîtorva persoane din apropierea lor, iar Andrew remarcă priviri speculative.

Scanned by CamScanner

- Afară, mormăi el scurt. Continuăm discuţia afară.

- Cum să nu, acceptă Caroline, cu greu stăpînindu-şi furia.

Peste zece minute au reuşit să se strecoare în grădina de trandafiri. Madeline Scott o numea "camera cu trandafiri" şi era plină cu trandafiri cățărători. Parfumul exotic nu-l liniştea deloc pe Andrew. Caroline se afla la un pas de el şi-l privea fără milă.

- Milord, am un singur lucru de spus. Din cauza agitației, tonul i se ascuțise. Spre deosebire de tine, respect mult adevărul. Cum nu aş face excepție pentru o remarcă sinceră, indiferent cît de jignitoare ar fi ea, mă simt profund ofensată de ce ai spus mai devreme, fiindcă nu este adevărat! Te înşeli amarnic şi nu vreau să intru înapoi, pînă ce nu vei recunoaşte asta!

- Mă înşel în legătură cu ce? întrebă el. Cu faptul că eşti o fecioară de gheață?

Termenul o inflamase nici ea nu ştia de ce. Andrew îi văzu chiar bărbia tremurînd.

- Da, asta, şuieră ea.

Zîmbetul lui ironic o înfurie şi mai tare.

- Pot să dovedesc, continuă pe un ton echilibrat. Cîți ani ai....douăzeci şi şase?

- Da.

Scanned by CamScanner

- Şi, în ciuda faptului că eşti mult mai frumoasă decît multe femei, eşti rasată şi ai un nume respectabil, nu ai acceptat în viaţa ta o cerere în căsătorie de la nici un bărbat.

- Corect, zise ea, tulburată de potopul de complimente.

El se plimba în jurul ei, inspectînd-o cu o privire jignitoare.

- Şi eşti virgină....nu-i aşa?

Întrebarea era evident un afront. Îi putea citi revolta pe chip, dar roşeaţa din obraji depăşi semiîntunericul şi păru evidentă. Nici o tînără de calitate nu ar fi dat un răspuns la această întrebare. După o tăcere prea lungă, dădu din cap afirmativ.

Această confirmare timidă declanşă în el ceva frustrant. La naiba cu această femeie, niciodată o virgină nu i s-a părut dezirabilă pînă la ea. Totuşi, o dorea cu o intensitate vulcanică...voia să o posede, să-i sărute fiecare centimetru de piele fină...voia să o facă să geamă şi să-i strige numele. I-ar fi plăcut acele minute de sfîrşeală plăcută, cînd ar sta amîndoi întinşi, transpiraţi şi satisfăcuţi după o partidă de sex. Dreptul de a o putea atinge intim, oricînd şi oriunde dorea, părea să merite orice preţ. Totuşi, ştia că nu o va avea niciodată. Renunţase demult la această şansă, chiar

Scanned by CamScanner

înainte de a se fi cunoscut cu ea. Poate, dacă şi-ar fi trăit viaţa altfel.... Doar că el nu se putea elibera de consecinţele trecutului său.

Îşi mască pasiunea sub un zîmbet ironic, făcînd socoteala pe degete.

- Drăguţă, nemăritată, douăzeci şi şase şi virgină. Astea duc la o singură concluzie...fecioară de gheaţă.

- Nu sînt! Am mai multă pasiune şi sentimente sincere decît ai avea tu vreodată ! Să nu rîzi de mine! adăugă ea văzîndu-l că schiţează un zîmbet. Chiar se năpusti spre el, cu mîinile ridicate, intenţionînd să-l atace.

Andrew nu mai rîdea acum, ci o prinse de mîini ca să se apere....pînă ce realiză că gîndul ei nu a fost acela de a-i zgîria faţa, ci mai degrabă păruse că vrea să-l ia de gît. Îi dădu drumul la braţe, iar ea îl apucă de ceafă, apăsîndu-i capul spre înainte, dar nu reuşi. El rezistă presiunii maxime şi îi surîse uimit. Era atît de masiv în comparaţie cu ea, încît orice încercare a ei de a-l forţa fizic i se păru rizibilă.

- Caroline, o abordă el cu o voce trădînd deopotrivă pasiune şi amuzament, ai încercat cumva să mă săruţi?

Ea continua să-l tragă furioasă spre ea. Bîiguia ceva, scuipînd ca o pisicuţă enervată..

Scanned by CamScanner

- ...îți arăt eu....vei regreta.....nu sînt de gheață, destrăbălat nesuferit și arogant....

Andrew nu mai putea rezista. Văzînd-o pe femeia indignată din brațele lui, pur și simplu își pierdu mințile. Acum gîndea doar că o dorește cu ardoare, iar cîteva momente furate într-o grădină cu trandafiri nu ar conta prea mult în tabloul general. Înnebunise la gîndul că trebuie să o guste, să o atingă, să-i lipească formele de el, iar restul lumii putea să se ducă naibii. Așa că nu mai opuse rezistență. Relaxă gîtul și-și coborî capul, lăsînd-o să-i tragă gura spre buzele ei.

Ceva neașteptat se întîmplă la prima apăsare a buzelor ei inocente – lipite, cum altfel, fiindcă nici nu știa să sărute. Andrew simți că inima îi explodează și valuri fierbinți îi inundară ființa. Era atît de ușoară și moale în brațele lui, iar aroma pielii era de sute de ori mai excitantă decît simțise el vreodată. Arcuirea spatelui ei era atît de ademenitoare. Senzația venise prea repede, prea brusc, iar el îngheță, neștiind unde să-și pună mîinile, de teamă că ar putea-o strivi într-o îmbrățișare senzuală.

Repede își scoase mănușile, le aruncă pe jos, apoi o luă de mijloc foarte atent. Cealaltă mînă se opri pe ceafa ei. Doamne, era desăvîrșită, un ghem de muselină și mătase în mîinile lui, prea delicioasă ca să

Scanned by CamScanner

fie adevărată. Răsufla greu şi căuta să facă economie de mişcări, ca să nu o sperie cu trupul lui excitat peste măsură. Spori presiunea sărutului şi cu limba o sili să-şi întredeschidă buzele. Ea tresări, neobişnuită cu această intimitate necunoscută. Andrew ştia că e un păcat să săruţi astfel o virgină, dar nu se putea abţine. Scoase un geamăt care venea din străfundul gîtului, atît de dureros şi tainic. Începu să tatoneze cu limba acolo, înăuntru, degustînd-o cu ardoare. Spre uimirea lui, Caroline gemu şi ea, apoi se relaxă în braţele lui, primindu-l între buzele fierbinţi, strecurîndu-şi şi ea limba, pentru a i-o gusta pe a lui.

Andrew nu se aşteptase la o aşa ardoare şi receptivitate. Poate că l-ar fi respins, dar se vedea cîtă încredere are în el, fapt devastator. Nu se putea abţine şi o mîngîie peste tot, cu foame. O trase spre el, lipindu-şi-o de trup, pînă ce ajunse să o aşeze exact peste erecţia lui. Straturile fine de haine nu puteau atenua senzaţia, iar ea începu să gîfîie, apoi se frecă de pulpele lui ca să-i simtă deplinătatea bărbăţiei.

- Caroline, şopti el, lingîndu-i linia sinuoasă a gîtului, mă înnebuneşti. Trebuie să ne oprim. Acum. Nu trebuia să fac asta...

- Da, da, începu ea să răsufle precipitat, expirînd aerul zgomotos, profund excitată. Se încolăci în jurul

Scanned by CamScanner

lui, căutînd să cuprindă acea umflătură periculos de atrăgătoare dintre pulpele lui. Andrew scoase un geamăt disperat.

- Oprește-mă, șopti el, dar o cuprinse de fese, masîndu-le încet, copleșitor. Spune-mi să te las...Plesnește-mă...

Ea își lăsă capul pe spate și toarse ca un pisoi, pe cînd el își freca ușor nasul pe lobul urechii ei.

- Unde ai vrea să te plesnesc? îl întrebă cu glas răgușit de dorință.

Era prea inocentă ca să înțeleagă perfect conotațiile sexuale ale întrebării ei. Andrew simțea deja o durere spintecătoare, reținîndu-se să nu urle de dorință.

- Caroline, șopti el, ai cîștigat. Am greșit cînd ți-am spus că ești...Nu, te rog, nu mai face așa, nu mai suport. Ai cîștigat. Andrew o lăsă ușor, depărtîndu-se de trupul cambrat. Stai la distanță, sau îți vei pierde fecioria chiar acum, în grădina asta.

Caroline se retrase puțin. Începuse să tremure. Cîteva clipe nu se auzi nimic, în afara răsuflărilor lor precipitate.

- Ar trebui să intrăm, zise ea. Oamenii vor observa că lipsim amîndoi. Nu vreau să fiu compromisă....adică....reputația mea, spuse ea cu glas

Scanned by CamScanner

stins, foarte agitată. Andrew, pînă acum nu am mai simțit așa...mărturisi ea sincer.

- Să nu mai spui nimic, o întrerupse el. De dragul tău, și al meu, nu trebuie să facem asta. Vom respecta înțelegerea făcută. Nu vreau complicații.

- Dar tu nu vrei să...

- Nu, răspunse el dur. Vreau doar să ne prefacem că avem o relație, nimic mai mult. Dacă într-adevăr mă-aș implica într-o relație cu tine, ar însemna să-mi transform viața complet și e foarte tîrziu pentru asta. Nu mă mai pot salva și nimeni nu merită efortul meu de a mă schimba, nici chiar tu.

- Eu știu pe cineva pentru care ar merita să faci asta, zise ea.

- Cine?

- Tu, zise ea rămînînd să-l fixeze cu privirea. Meriți să te salvezi, Andrew.

Cu doar cîteva cuvinte, iată că l-a demolat. Andrew dădu din cap negativ, incapabil să vorbească. Voia să o ia din nou în brațe, să o venereze... să o violeze. Nici o femeie pînă la ea nu-și exprimase încrederea în el, în sufletul lui fără valoare. O dorință imposibilă îl ardea complet, într-un foc purificator - poate că era demn de ea. Ardea de dorința să-i spună ce simte, dar își feri privirea și reuși să spună doar atît:

Scanned by CamScanner

- Intră tu prima.

În restul weekendului, precum şi în următoarele trei luni Andrew a fost gentlemanul perfect. Era atent, bine-dispus, receptiv şi glumea tot timpul, astfel că multă lume care-l cunoştea a crezut că destrăbălatul lord Drake a fost răpit şi înlocuit cu un străin identic. Cum starea de sănătate a contelui de Rochester era precară, toţi au remarcat că Andrew făcea eforturi mari să reintre în graţiile tatălui său înainte ca acesta să moară şi să-l lase fără averea familiei. Efortul era transparent, bîrfele se împăştiau, iar lordul Drake cîştiga teren.

Ciudat că şi Caroline observase numeroasele schimbări, dar ea le vedea chiar reale, nu doar de faţadă. Andrew s-a întîlnit cu agenţii care se ocupau de terenuri şi concepu alături de ei un plan de îmbunătăţiri pentru arendaşi, trecînd chiar şi la vînzarea unor proprietăţi personale, pentru a-şi finanţa îmbunătăţirile. Era dispus să rişte, deşi nu avea garanţia că va moşteni averea numelui Rochester.

- Ce vei face acum cu proprietăţile din oraş? îl întrebă Caroline într-o zi, după ce aflase de vînzarea unor cai pursînge pentru a-i ajuta pe arendaşii săi. Am auzit că tatăl tău voia să-i evacueze pe oameni, ca să nu

Scanned by CamScanner

repare nişte case din Whitefriars, iar tu le-ai permis să stea, ba chiar îi şi ajuţi cu renovările clădirii.

- Spre deosebire de tata, nu doresc să fiu cunoscut ca un lord al dărăpănăturilor. Să nu crezi că am motive altruiste – este doar o decizie de afaceri. Orice bani investiţi în proprietăţi le va creşte valoarea.

Caroline zîmbi şi îi spuse de aproape.

- Milord, cred că de fapt îţi pasă de oamenii aceia.

- Practic sînt un sfînt, recunoscu el ironic.

Era evident că Andrew nu este un om chiar atît de rău pe cît voia să pară. Era un mister de ce începuse să-i pese de oameni pe care nu-i văzuse în viaţa lui. Poate avea legătură cu iminenta plecare a bătrînului său tată...poate Andrew se gîndea că foarte curînd i se va transfera pe umeri o povară de responsabilităţi. Căpătase din ce în ce mai multă încredere în deciziile proprii.

Conform înţelegerii lor, Andrew o invita pe Caroline la plimbări prin parc, o însoţea la serate muzicale şi la teatru. Cum Fanny era pe post de însoţitoare, erau foarte puţine momentele cînd Andrew rămînea singur cu Caroline. Discutau pe teme banale ca grădinăritul sau agricultura, rareori atingîndu-şi degetele accidental, sau stînd umăr lîngă umăr cînd

Scanned by CamScanner

citeau ceva împreună. Totuşi, pasagerele ocazii de contact fizic – chiar şi o privire mută, o mîngîiere furată – erau excitante peste măsură.

Caroline simţea că ia foc în compania lui cîteodată, amintindu-şi de îmbrăţişarea lor pasională din grădina cu trandafiri a familiei Scott şi de gustul plăcut al buzelor lui Andrew. Se întreba chiar dacă nu cumva şi-a imaginat acest episod.

Andrew, lordul Drake era un puzzle fascinant. Caroline avea senzaţia că existau doi bărbaţi – arogantul, prea plin de sine libertinul şi străinul atrăgător, care cu timiditate devenea un gentleman. Primul nu i-a plăcut deloc. Cel de-al doilea însă...era cu totul diferit. Se dădea o luptă grea în sufletul lui. Nu renunţase total la băutură, nici la femei – ar fi recunsocut-o dacă era aşa. După spusele lui Cade, Andrew mergea foarte rar la cluburi de la o vreme. Avea preocupări sportive: boxul, călăritul sau scrima, activităţi pe care le practica pînă la epuizare. A slăbit puţin, iar acum muşchii i se vedeau şi mai conturaţi.

- Cum de te menţii atît de activ? îl întrebă Caroline într-o zi, pe cînd trebăluia prin grădină. El şedea pe o băncuţă şi o urmărea. Fratele meu zicea că ai mers la Clubul Pugilistic toată săptămîna trecută.

- Îmi fac de lucru, ca să-mi distrag atenţia de la...

Scanned by CamScanner

lucruri.Andrew se apropie de ea şi o şterse pe frunte, unde i se lipise o fărîmă de pămînt. Stai nemişcată, zise, apoi îi luă ochelarii ca să-i şteargă, gest care devenise pentru amîndoi o obişnuinţă.

Caroline îl privea cu ochii întredeschişi, ca un miop neajutorat fără ochelarii de pe nas.

- Care lucruri? întrebă ea, intimidată de apropierea lor. Presupun că te referi la băutură şi jocuri de noroc...

- Nu la asta m-am referit. Îi aşeză la loc ochelarii cu multă grijă, trecîndu-i o şuviţă rebelă peste ureche. Nu-ţi dai seama ce mă frămîntă? întrebă el şoptit. Ce mă ţine treaz toată noaptea, dacă nu mă epuizez cu exerciţiile în fiecare seară, înainte de culcare?

Era atît de aproape de ea şi o privea intens şi intim. Caroline se simţi pur şi simplu copleşită de prezenţa lui virilă. Scăpă ustensilele pe care le ţinea în mîini.

- Oh...eu.. Îşi umezi buzele uscate. Cred că ţi-e dor să ai o femeie. Nu văd nici un motiv pentru care nu ai putea să....adică sînt atîtea dispuse să....Caroline roşi de-a dreptul şi îşi muşcă buza de jos, apoi nu mai spuse nimic.

- Am devenit prea pretenţios, zise el, aplecîndu-se spre ea, Caroline îi simţi răsuflarea fierbinte pe

Scanned by CamScanner

ureche, iar un fior plăcut, senzual, o pătrunse pînă în adîncuril ființei. Caroline, uită-te la mine. Ar fi ceva ce nu am dreptul să te întreb....dar....

- Da? șopti ea.

- Mi-am evaluat situația. Caroline.....dacă tata m-ar lăsa fără un shilling, eu tot aș reuși să ofer o existență confortabilă. Am cîteva investiții, precum și o proprietate. Nu ar fi un mod de viață luxos, dar....

- Da? Caroline aștepta mai departe, iar inima îi bătea în piept nebunește. Continuă.

- Vezi tu...

- Caroline! se auzi vocea pițigăiată a mamei sale dinspre glasvandul care se deschidea spre grădină. Caroline, insist să vii înăuntru și să te porți ca o gazdă adevărată, nu să-l ții pe bietul lord Drake afară, în picioare, privindu-te cum sapi gropi în țărînă!

Bănuiesc că nu i-ai oferit nici o băutură răcoritoare... Ce vînt insuportabil. Veniți imediat înăuntru, vă rog pe amîndoi!

- Da, mamă, spuse Caroline cu frustrare în glas. Lui Adrew îi pierise din ochi acea intensitate și acum o privea zîmbitor. Înainte să intrăm, continuă ea, nu vrei să termini ce ai început să-mi spui?

- Mai tîrziu, răspunse el, ridicînd de pe jos ustensilele de grădinărit.

Scanned by CamScanner

Caroline se enervase rău. Îi venea să o strîngă de gît pe mama sa pentru că întrerupsese unul dintre cele mai interesante momente din viaţa ei. Dacă Andrew voia să o ceară? Oare ar fi acceptat acest risc....ar fi avut încredere că el va rămîne exact cum era acum şi că nu se va transforma din nou într-un destrăbălat, aşa cum a fost dintotdeauna?

Da, îşi zise ea în gînd, mi-aş asuma riscul.

Fiindcă se îndrăgostise de el, aşa imperfect cum era. Iubea toate detaliile lui frumoase, atît pe cele exterioare, cît şi pe cele interioare. Voia să-l ajute să devină un om mai bun. Iar dacă va rămîne şi o parte viciată din el... ea va iubi şi acea părticică.

Peste două săptămîni, în Decembrie, Caroline primi vestea că bătrînul conte de Rochester se afla pe patul de moarte. Mesajul scurt de la Andrew cuprindea şi o rugăminte. Contele voia să o vadă, pentru motive pe care nu i le va explica decît direct ei. Cu umilinţă îţi solicit acest favor, i-a scris Andrew, fiindcă prezenţa ta i-ar aduce pacea contelui în ultimele sale ore. Trăsura mea te va aduce la noi acasă, dacă vrei să vii...iar dacă nu vrei, voi înţelege şi respecta decizia ta. Al tău servitor.

Scanned by CamScanner

Semnase cu numele său, Andrew, cu o familiaritate necuvenită, dar mișcătoare, care parcă trăda sentimentele lui față de ea.

- Miss Hargreaves, murmură valetul în livrea, care știa că exista varianta să o aducă înapoi cu el. Vă pot conduce la domeniul Rochester?

- Da, zise imediat Caroline. Am nevoie de cîteva minute și sînt gata. Voi lua o cameristă cu mine.

- Da, miss.

Pe drum spre Rochester Hall, în Buckinghamshire, Caroline se tot gîndi la Andrew.

Nu fusese acolo niciodată, dar Andrew i-a descris locul. Proprietatea familiei Rochester se întindea pe cinci sute de acri, incluzînd satul, pădurile și terenuri foarte fertile. Henry II îi oferise familiei aceste întinderi în secolul XII. Caroline știa că Andrew prețuia valoarea titlului și a responsabilităților pe care le putea moșteni. Trebuia să găsească o cale de a-l convinge că este un bărbat mult mai bun decît se credea.

Privea pe gemulețul trăsurii peisajul minunat cu dealuri împădurite, vii și plantații de legume, pînă ce ajunseră la impunătorul Rochester Hall. Era o construcție cu iz medieval, din piatră bazaltică de culoarea mierii, protejată de garduri înalte și cu o poartă maiestuoasă la intrare.

Scanned by CamScanner

Caroline intră în Rochester Hall, condusă de un majordom. Reşedinţa fusese cîndva o fortăreaţă, cu creneluri şi parapeţi, ferestre prelungi şi înguste, construite ca să permită arcaşilor să protejeze ansamblul. Acum totul era rece şi gol, aşteptînd parcă o mînă caldă de femeie, care să îmblînzească locul şi să-l transforme într-un cămin.

- Miss Hargreaves, se auzi vocea baritonală a lui Andrew.

Ea se bucură că-l vede. Căldura mîinilor lui o pătrunse chiar şi prin mănuşi.

- Caro, şopti el, făcîndu-i semn majordomului să-i lase singuri.

Caroline se uita la el şi cu greu reuşea să citească dincolo de masca inexpresivă pe care o afişa. Ar fi vrut să-l îmbrăţişeze, să-l sprijine sufleteşte.

- Cum a fost călătoria cu trăsura? întrebă el reţinîndu-i mîinile. Sper că nu a fost prea incomod pentru tine.

- Nu, zise Caroline, remarcînd faptul că el a reţinut că nu-i plac deplasările cu trăsura. A fost în regulă. M-am uitat pe geam tot drumul.

- Mulţumesc pentru că ai venit, murmură el. Nu te-aş fi condamnat, dacă nu veneai. Nu ştiu de ce te-a chemat Rochester – cînd are toane, nu dă detalii.

Scanned by CamScanner

- Mă bucur că am venit, îl întrerupse ea. Nu de dragul lui, ci de dragul tău. Sînt aici ca prietenă a ta, ca....vocea ei se stinse, fiindcă nu găsea cuvîntul potrivit.

- Draga mea mică prietenă, zîmbi el, iar ochii îi străluceau. Îi sărută mîinile. Caroline se simțea fericită fiindcă el avea nevoie de ea și o primea acum cu multă căldură.

Se uita spre scara din stejar care ducea la etaj și se gîndea: ce loc cumplit și sinistru pentru a crește un băiat. Își aminti că Andrew i-a spus despre mama lui, care a murit la cîteva săptămîni după naşterea lui. Își petrecuse copilăria aici, la mila unui tată care avea o inimă ca un ghețar.

- Să urcăm la el? întrebă ea.

- Imediat. Acum Logan și soția lui sînt cu el. Doctorul spunea că peste cîteva ore va...Andrew se opri, cu nodul în gît, nu de milă, ci mai degrabă de furie pe sine. Doamne, de cîte ori doream să moară.....dar acum simt că....

- Regreți? sugeră blînd Caroline, mîngîindu-l ușor pe obraz. Și poate că ești mîhnit, pentru tot ce ar fi putut să fie, precum și pentru dezamăgirile reciproce. El dădu doar din cap. Poate este și puțină teamă, continuă ea. Nu mai e mult și vei fi lord Rochester...ceva

Scanned by CamScanner

ce ai detestat şi te-a îngrozit toată viaţa.

Andrew începu să răsufle cu efort, privind-o foarte atent, de parcă viaţa lui ar fi depins de asta.

- Dacă aş putea să opresc lucrurile, zise el răguşit.

- Eşti un om mai bun decît tatăl tău, şopti ea. Vei avea grijă de oamenii care depind de tine. Nu te teme. Ştiu că nu vei mai reveni la vechile deprinderi. Eşti un bărbat bun, chiar dacă nu crezi asta.

O privea cu ochi arzători, iar ea simţea presiunea fierbinte. Deşi nu o îmbrăţişase, se simţea posedată, magnetizată de privirea lui şi de voinţa lui potentă, de sub care nu putea să se elibereze.

- Caro, reuşi el să se controleze în cele din urmă, nu pot trăi fără tine.

- Nu va fi nevoie, zise ea calm.

Sosirea cameristei le întrerupse momentul .

- Milord, zise fata înaltă şi slabă, făcînd o reverenţă. Domnul Scott m-a trimis să văd dacă miss Hargreaves este aici şi dacă doreşte să urce la conte...

- O duc eu la Rochester, replică Andrew.

- Bine, milord. Fata alergă pe scări înaintea lor, iar Andrew îi luă mîna Carolinei şi o aşeză pe antebraţul lui. O privi îngrijorat.

- Nu trebuie să-l vezi, dacă nu doreşti.

- Sigur că merg să-l văd pe conte, spuse ea. Sînt

Scanned by CamScanner

foarte curioasă ce va avea să-mi spună.

Contele de Rochester era supravegheat de doi medici, precum şi de domnul Scott şi soţia lui, Madeline. Atmosfera din dormitor era apăsătoare şi sufocantă, cu ferestrele închise şi draperiile trase. Ce sfîrşit trist pentru un om nefericit, reflectă Caroline. Se gîndea cît de fericit ar trebui să fie contele pentru că-i avea lîngă ei pe amîndoi fiii, în ciuda tratamentului nedrept faţă de ei.

Contele era rezemat pe cîteva perne, cu capul destul de sus, iar cînd Caroline intră, privirea lui o întîmpină cu interes.

- Tînăra Hargreaves, zise el cu greu. Apoi li se adresă celorlalţi prezenţi: plecaţi cu toţii. Vreau....să vorbesc cu miss Hargreaves....singur.

Toţi au ieşit, mai puţin Andrew, care o privea atent pe Caroline, iar ea îi făcu semn să iasă.

- Te aştept afară, murmură el. Cheamă-mă, dacă vrei.

Ieşiră şi doctorii, iar Caroline trase un scaun şi se aşeză lîngă pat. Era foarte aproape de conte şi îl privea foarte curioasă. Probabil la vremea lui a fost un bărbat chipeş, se gîndi ea, deşi purta pe chip semnele aroganţei unui om care s-a considerat întotdeauna mai presus de toţi.

Scanned by CamScanner

- Milord, începu ea. Am venit cum aţi solicitat. Pot să vă întreb de ce doriţi să mă vedeţi?

Rochester nu dădu atenţie întrebării, ci o examină atent.

- Atrăgătoare, dar....nu chiar o frumuseţe, remarcă el. Oare ce....vede el la dumneata, mă întreb?

- Poate ar fi bine să-l întrebaţi pe lordul Drake, sugeră calmă Caroline.

- Nu discută despre dumneata, replică el încruntat. Am trimis după dumneata pentru că....vreau răspuns la o singură întrebare. Cînd fiul meu te va cere...vei accepta?

Caroline tresări mirată.

- Nu m-a cerut de soţie, milord şi nici nu mi-a dat de înţeles că se gîndeşte să-mi facă această propunere....

- O va face, o asigură Rochester, strîmbîndu-se de durere. Căută un păhărel pe masa de noapte. Caroline dădu să-l ajute şi găsi păhărelul cu amestecul de medicamente, apoi i-l dădu să bea. După aceea contele o privi speculativ.

- Se pare că ai declanşat ....o minune, miss Hargreaves. Nu ştiu cum ai....reuşit să-l atragi pe fiul meu din auto-mulţumirea lui perpetuă. Îl cunosc.... destul de bine, înţelegi. Bănuiesc totuşi că legătura

Scanned by CamScanner

voastră a debutat ca un plan cu care să mă păcăliţi, dar.... acum mi se pare schimbat. Pare că te iubeşte, deşi..... nu poţi să-l crezi pe el capabil de acest sentiment.

- Poate că nu-l cunoaşteţi pe lordul Drake atît de bine pe cît credeţi, zise Caroline, pe un ton uşor reprobabil. Are nevoie de cineva care să creadă în el, să-l încurajeze. E un bărbat bun, afectuos şi.....

- Te rog, murmură bătrînul, făcînd un gest a lehamite. Nu-mi irosi.... puţinul timp rămas..... cu descrieri lacrimogene ale.... odraslei mele.

- Atunci voi răspunde la întrebarea pusă. Da, milord, dacă fiul dumneavoastră mă va cere de soţie, voi accepta bucuroasă. Iar dacă nu-i veţi lăsa averea, nu-mi va păsa oricum.... cum nici lui nu-i va păsa. Anumite lucruri sînt mai valoroase decît banii, deşi sînt sigură că mă veţi lua peste picior pentru că spun asta.

Rochester a surprins-o cu un zîmbet trist.

- Nu te voi lua peste picior, murmură el, evident epuizat, dar cu privirea senină. Cred că....tu eşti salvarea lui. Poţi pleca acum, miss Hargreaves.....spune-i lui Andrew să intre.

- Da, milord.

Caroline ieşi în tăcere, profund tulburată, i se făcu chiar frig şi era agitată; şi-ar fi dorit să simtă braţele vînjoase ale lui Andrew în jurul ei.

Scanned by CamScanner

CAPITOLUL PATRU

Au trecut două săptămîni de la moartea contelui de Rochester. Andrew a rămas cu toată averea, titlul şi proprietăţile acestuia. În acest răstimp Caroline nu a avut nici o veste de la Andrew. La început a avut răbdare, înţelegînd că este ocupat cu înmormîntarea, apoi cu deciziile de afaceri. Se gîndea că va ajunge şi la ea. Apoi, văzînd că nu primeşte nici două rînduri scrise de la Andrew, îşi zise că se întîmplase ceva cu el. Ar fi mers la el, la Rochester Hall, dar nu se cuvenea unei tinere necăsătorite să facă asta. Decise să-l trimită pe Cade la Andrew, ca să-i aducă veşti despre el, în caz că avea nevoie de ea şi să afle dacă se gîndeşte la ea.

Cade plecă în misiunea de localizare a noului lord Rochester, iar Caroline rămase în grădina ei să se ocupe de plante şi de copaci. Mai erau doar două săptămîni pînă la Crăciun, iar ea decorase casa cu plante verzi. Presimţea că, în locul sărbătorilor cu veselie, era prima dată în viaţa ei cînd avea inima sfărîmată şi contempla o perioadă nefastă.

Scanned by CamScanner

Ceva se întîmplase, altfel Andrew ar fi apărut la ușa ei. Totuși, nu-și imagina ce-l putea ține departe de ea. Știa că are nevoie de ea, la fel ca și ea de el, atunci de ce nu a venit, dacă nimic nu le stătea în cale? Chiar cînd Caroline se frămînta cu această întrebare apăsătoare, veni Cade. Expresia de pe chipul lui nu o învioră.

- Ai mîinile reci ca gheața, spuse el, luîndu-i mîinile într-ale sale. Se îndreptară spre salon, unde ardea focul în șemineu. Ai stat prea mult afară...stai, să chem pe cineva pentru ceai.

- Nu vreau ceai, spuse Caroline așezîndu-se pe canapea. Cade, l-ai găsit? Ce face? Spune-mi, ca să nu înnebunesc!

- Da, l-am găsit. Cade o luă iar de mîini și oftă, apoi zise: Drake.....adică Rochester....s-a apucat iar de băut, chiar bea mult. Mă tem că s-a întors la vechile metehne.

- Dar e imposibil, zise ea neîncrezătoare.

- Și asta nu e totul. Spre surprinderea tuturor, Rochester s-a logodit brusc – cu nimeni alta decît cu draga noastră verișoară, Julianne. Acum, după ce averea familiei a intrat în posesia lui, Julianne i-a redescoperit farmecul. Mîine vor merge la biserică pentru binecuvîntarea logodnei. Se vor căsători după anul nou.

Scanned by CamScanner

- Cade, de ce mă chinuieşti cu asta? şopti Caroline. Nu-i adevărat....nu poate fi. Se opri brusc, fiindcă simţea că nu mai are aer, iar în faţa ochilor i se învîrteau cercuri scînteietoare. Îşi auzi fratele exclamînd ceva speriat, apoi braţele lui puternice o apucară brusc.

- Dumnezeule, uite, întinde-te puţin, Caro.....ce se întîmplă cu tine?

Ea se lupta să respire, să nu se dezechilibreze, iar inima nu se putea linişti.

- Nu se poate însura cu ea, de-abia reuşi ea să spună, iar dinţii îi clănţăneau în gură.

- Caroline. Fratele ei o susţinea acum. Doamne... nu mi-am dat seama că ai asemenea sentimente. Trebuia să fie doar un aranjament. Să nu-mi spui că ai comis greşeala de a te îndrăgosti de Rochester, fiindcă el e cea mai proastă alegere pe care ar face-o o femeie ca tine...

- Da, îl iubesc, se îneca ea de plîns. Lacrimile i se scurgeau pe obraji. Şi el mă iubeşte, Cade, da....Ah, nu înţeleg nimic!

- Te-a încurajat el să speri că se va însura cu tine? o întrebă fratele ei. Ţi-a spus vreodată că te iubeşte?

- Nu cu cuvintele acestea, recunoscu ea suspinînd. Dar felul în care se purta cu mine....m-a făcut să cred....Îşi lipi obrazul de umărul lui şi începu să plîngă în hohote. De ce, dintre toţi oamenii să se însoare

Scanned by CamScanner

cu Julianne? E rea...of, nu ştii multe lucruri despre ea....lucruri pe care mi le-a spus tata înainte să moară. Îl va ruina pe Andrew!

- Deja a început, după cît se pare, zise Cade trist. Cu o batistă îi ştergea obrajii plînşi . Niciodată nu l-am văzut pe Rochester atît de nefericit. Nu a vrut să-mi dea nici o explicaţie, doar a zis că Julianne e perechea potrivită pentru el şi toată lumea va fi mulţumită astfel. Iar Caro...cred că are dreptate. Tu şi Andrew....nu vă potriveaţi deloc.

- Lasă-mă în pace, şopti Caroline. Se desprinse din braţele lui şi ieşi din salon. Merse în dormitor, ignorînd întrebările lui Cade. Trebuia să fie singură, să se ascundă ca un animal rănit. Poate aşa va putea să-şi vindece rănile interioare.

Două zile Caroline rămase în camera ei, devastată de plîns. Nu putea mînca, nici dormi, amintirea lui Andrew nu-i dădea pace. Nu-i promisese nimic, nu-i dăduse vreo dovadă de iubire, sau o indicaţie despre sentimentele lui. Nu-l putea acuza de trădare. Totuşi, era chiar mînioasă. Voia să se confrunte cu el, să-l silească să recunoască, măcar să-i spună cît fusese minciună şi cît fusese adevăr. Era cinstit să-i ceară o explicaţie. Andrew o părăsise fără un cuvînt, lăsînd-o să se întrebe disperată ce a mers prost între ei.

Scanned by CamScanner

Acesta fusese planul lui de la bun început, îşi zise ea acum îngrozită. Avusese nevoie de compania ei pînă ce murea tatăl său şi-i lăsa averea familiei Rochester. Acum, că el avea ce-şi dorise, ea nu mai prezenta interes. Chiar nu o plăcuse nici măcar puţin ?

Ştia că nu-şi imaginase tandreţea din glasul lui atunci cînd i-a spus nu pot trăi fără tine...

De ce ar fi spus asta, dacă nu o simţea?

Fanny primise vestea căsătoriei lui Andrew cu o criză de isterie. Se culcase şi ordonase să fie servită la pat pînă se va face bine. Toată casa gravita în jurul lui Fanny şi a nervilor săi, astfel încît Caroline era şi ea liniştită.

Caroline vorbea doar cu Cade, care devenise un real sprijin.

- Ce pot să fac? întrebă el, apropiindu-se de Caroline, care şedea la fereastră. Trebuie să te pot ajuta să te simţi mai bine.

- Cred că îmi va trece odată cu trecerea timpului, deşi acum nu cred că voi mai fi fericită vreodată.

- Netrebnicul de Rochester, mormăi Cade, lăsîndu-se pe vine lîngă ea. Să-l biciuiesc pentru tine?

Caroline schiţă un zîmbet.

- Nu, Cade. Nu m-ar mulţumi cîtuşi de puţin. Bănuiesc oricum că Andrew va avea parte de multă

Scanned by CamScanner

suferință, dacă se va însura cu Julianne.

- Adevărat, se gîndi Cade. Trebuie să-ți spun ceva, Caro, deși probabil că vei dezaproba. Ieri Rochester mi-a trimis un mesaj, prin care mă informa că mi-a achitat toate datoriile. Cred că va trebui să-i înapoiez banii...dar nu vreau.

- Fă cum vrei. Se aplecă și își rezemă fruntea de tocul rece al ferestrei.

- Bine, acum că nu mai am datorii, iar tu ești indirect răspunzătoare pentru norocul meu...vreau să fac și eu ceva pentru tine. Totuși, se apropie Crăciunul. Vreau să-ți cumpăr un colier frumos, sau o rochie nouă....spune-mi doar ce-ți dorești.

- Cade, se întoarse spre el, dar avea privirea pustiită. Singurul lucu pe care-l doresc este să-l văd pe Rochester legat cu sfoară, ca o gîscă gata de jumulit și să fie complet la mila mea. Cum nu poți rezolva asta, nu-mi doresc nimic.

Tăcu brusc, iar el îi respectă dorința și-i zise:

- Bine, surioară dragă.

A doua zi Caroline făcu efortul să se scuture de praful melancoliei. Făcu o baie fierbinte, prelungită, se spălă pe cap și îmbrăcă rochia ei preferată. Afară era frig, iar ea se cutremură cînd văzu pe fereastră cerul plumburiu.

Scanned by CamScanner

- Caro, se auzi glasul fratelui ei la uşă. Caro, pot să intru? Trebuie să-ţi vorbesc. După ce mai bătu o dată, ea răspunse:

- Da, intră. Asta ca să nu dărîmi uşa.

Cade dădu buzna în camera ei cu o faţă interesantă....era imaginea triumfului sălbatic. Era ciufulit şi cravata îi atîrna deznodată la gît.

- Cade, spuse ea îngrijorată. Te-ai luptat? Ce s-a întîmplat?

El părea că jubilează, deşi avea mai degrabă grimasa unui adolescent, în ciuda celor douăzeci şi patru de ani ai săi. Răsufla din greu, dar spuse:

- Am fost ocupat azi.

- Făcînd ce? întrebă ea curioasă.

- Ţi-am adus un cadou de Crăciun. Mi-a trebuit ceva efort, sincer. Am rugat cîţiva băieţi să mă ajute şi....Hai, să nu pierdem timpul cu vorba. Ia-ţi pelerina.

- Cade, zise Caroline tulburată, cadoul meu este afară? Trebuie să-l aduc eu, pe frigul acesta? Mai bine aştept. Tu ştii bine prin ce am trecut şi.....

- Cadoul acesta va fi unul deosebit. Scoase din buzunarul hainei o cheiţă, legată cu o fundă roşie. Uite, ia asta. Îi puse cheia în palmă. Şi să nu mai spui că nu fac eforturi pentru tine.

- Dar nu am mai văzut aşa o cheie, zise ea

Scanned by CamScanner

complet bulversată. De la ce este?

- Ia-ți pelerina și hai să aflăm.

- Nu am chef de glumele tale, zise ea, enervată. Și nu vreau să ies. Dar o voi face. Ai grijă, dacă nu e vorba de niște bijuterii ca ale reginei, voi fi foarte supărată pe tine. Măcar stai să-mi prind părul.

- Bine, zise el nerăbdător. Dar grăbește-te.

Caroline se distra, văzîndu-și fratele atît de entuziasmat. Țopăia în jurul ei ca un spiriduș, iar în cîteva minute cobora scările în spatele lui. Probabil că avea un cadou menit să-i distragă atenția de la suferința ei, așa că aprecia oricum intenția lui.

Făcu semn spre trăsura de afară. O așteptau valetul și vizitiul.

- Oh, Cade, zise ea, revenind în casă. Nu merg nicăieri cu trăsura. Sînt obosită, mi-e foame și vreau o seară liniștită acasă.

- Te rog, Caro, zise blînd fratele ei. Măcar o dată nu protesta. Fă doar ce-ți cer. Urcă în trăsură și ia afurisita de cheie cu tine.

Caroline deveni suspicioasă, așa că-l întrebă:

- Cade, ce ai făcut?

El nu răspunse, ci o conduse la trăsură, o ajută să urce, apoi vizitiul îi dădu o pătură ca să se acopere pe genunchi.

Scanned by CamScanner

- Unde mă va duce trăsura? întrebă ea, iar Cade ridică din umeri foarte amuzat.

- Am un prieten, Sambrooke, care deține o căsuță la periferia Londrei, și acolo el se întîlnește cu... Mă rog, nu contează. Astăzi nu e ocupată și o ai la dispoziția ta.

- Nu puteai să-mi aduci cadoul aici? îl întrebă ea privindu-l cu îndoială.

Întrebarea ei îl făcu să rîdă.

- Fiindcă trebuie să vezi cadoul doar tu singură. O sărută pe obraz. Mult noroc, îi șopti, apoi se retrase. Ușa trăsurii se închise.

Caroline simți o ușoară panică. Noroc? Ce a vrut să spună cu asta? Avea vreo legătură cu Andrew? Oh, l-ar omorî pe fratele ei, dacă avea!

Trăsura trecu de Hyde Park și pătrunse în zona de vest a Londrei, unde casele se răreau și drumurile erau destul de proaste. Se întreba ce i-o fi pregătit fratele ei, cînd trăsura se opri. Valetul, un vechi angajat al familiei, deschise portiera, o ajută să coboare, iar ea îl întrebă:

- Peter, ai idee despre ce e vorba? Spune-mi, dacă știi.

- Nu, miss, zise el. Nu știu nimic. Vreți să vă întoarceți acasă?

Scanned by CamScanner

Caroline cîntări ideea, dar renunţă la ea. Ajunsese prea departe, ca să renunţe tocmai acum.

- Nu. Voi intra. Vrei să mă aştepţi aici?

- Dacă doriţi, miss. Instrucţiunile lordului Hargreaves erau să vă las aici şi să revin peste exact două ore.

- O să-i spun eu cîteva vorbe dulci fratelui meu. Se gîndea deja la o mulţime de moduri în care l-ar putea pedepsi pe Cade. Foarte bine, Peter. Pleacă, aşa cum ţi-a spus fratele meu. E lipsit de respect să nu-i îndeplineşti cerinţele. Pare că a decis exact ce trebuie să facem fiecare.

Caroline descuie uşa şi intră. Era o căsuţă mobilată decent, cu lambriuri de stejar, pe pereţi se vedeau cîteva portrete de familie şi o bibliotecă bine înzestrată. Era destul de răcoare înăuntru, dar în sufragerie ardea un foc mocnit. Fusese aprins pentru confortul ei, sau al altcuiva?

- E cineva aici? strigă ea.

Auzi un ţipăt înfundat, din colţul celălalt al casei. Rezonanţa glasului o sperie. Se străduí să păşească şi reuşi, un pas, apoi un altul, pînă ce merse dintr-o cameră într-alta, să vadă de unde a venit strigătul.

- Hei, unde eşti? strigă ea de mai multe ori. Unde....

Scanned by CamScanner

La capătul unui culoar se vedea licăritul unei lumînări pătrunzînd printr-o uşă întredeschisă. Caroline se grăbi într-acolo. Împinse uşa şi rămase uimită de ce văzu. Era un dormitor, foarte mic, cu o chiuvetă, o noptieră şi un pat dublu, din lemn de trandafir, excelent sculptat. Totuşi, celălalt oaspete al acestui rendez-vous nu venise de bunăvoie, ca ea.

.... Singurul lucu pe care-l doresc este să-l văd pe Rochester legat cu sfoară, ca o gîscă gata de jumulit şi să fie complet la mila mea. Asta i-a spus fratelui ei nechibzuit. Iar Cade, un nebun, a reuşit să-i îndeplinească visul.

Andrew, cel de-al şaptelea conte de Rochester, stătea întins pe pat, avînd braţele imobilizate deasupra capului cu ceva care semăna cu nişte cătuşe metalice, prinse cu un lanţ şi un lacăt. Lanţul fusese petrecut de mai multe ori prin tăblia de lemn sculptat a patului. Astfel era ţinut prizonier în acel loc.

Ridică uşor capul de pe pernă, smucind mîinile pînă ce tăblia începu să se clatine.

- Scoate-mă din porcăria asta, urlă el, cu o ferocitate neaşteptată. Era ca un animal sălbatic fabulos, care se zbătea în capcană, iar muşchii braţelor spărgeau mînecile cămăşii, în timp ce smucea mîinile, ca să se elibereze din cătuşe.

Scanned by CamScanner

- Îmi pare rău, zise ea, alergînd spre el să-l ajute. Doamne... Cade a făcut asta....nu ştiu ce-a fost în capul lui.

- O să-l ucid, mormăi Andrew, trăgîndu-şi mîinile fără rezultat.

- Stai, o să te răneşti. Cheia e la mine. Stai liniştit să lasă-mă să....

- Tu l-ai rugat să facă asta, mîrîi el întrebarea, văzînd-o că se urcă pe pat lîngă el.

- Nu, răspunse ea, apoi simţi că roşeşte. Nu chiar. Am zis doar că mi-aş dori să...Caroline se opri şi-şi muşcă buzele. Mi-a spus de logodna ta cu Julianne, iar eu....Era din ce în ce mai îmbujorată, iar acum se întinsese practic deasupra lui, să descuie lacătul. Forma delicată a sînului ei îl atinse pe piept, iar el tresări ca ars. Cum era emoționată, cheile îi alunecară din mînă, căzînd între saltea şi cadrul de lemn.

- Stai liniştit, continuă ea, căutînd cheile, ocazie cu care se aplecă practic peste el, ca să ajungă la saltea. Îi simțea trupul încordat şi fierbinte sub ea. Remarcă şi răsuflarea precipitată deja, la fel cum îi era greu să nu-l privească în ochi, fiind atît de aproape de el. Se chinui să extragă cheia de unde alunecase. Am găsit-o, zise ea cu fală. Privindu-l pe Andrew, observă că avea ochii închişi, iar nasul lui îi atingea sfîrcul. Parcă o adulmeca,

Scanned by CamScanner

precum un copoi la vînătoare, ori cum se bucură condamnaţii de ultima masă înainte de execuţie. Andrew? şopti ea tulburată.

- Desfă porcăriile astea! zise el printre dinţi, iar privirea îi părea acum şi mai intensă. Zăngănitul lanţului o făcu să tresară.

Caroline privi cheia din mîna sa, dar nu o folosi. Gînduri teribile, pătimaşe i se încolăceau în minte. Corect ar fi fost să-l elibereze imediat pe Andrew, dar acum, în poziţia în care se afla, nu dorea să facă un lucru cuvenit.

- Înainte să te eliberez, zise ea de-abia şoptit, aş dori răspunsul la o întrebare. De ce m-ai dat la o parte şi ai preferat-o pe Julianne?

El o privea cu ochi de gheaţă.

- Al naibii să fiu dacă-ţi răspund cît timp sînt ţintuit cu lanţuri de pat.

- Dar dacă te eliberez? Atunci îmi vei răspunde?

- Nu.

Caroline îl căută în privirea lui pe bărbatul de care s-a îndrăgostit, un Andrew spiritual, tandru şi cumsecade. În ochii lui albaştri însă nu zări decît amărăciune. Redevenise un străin.

- De ce Julianne? insistă ea. Spuneai că nici nu mai vrei să-ţi aminteşti de povestea cu ea. Ai minţit?

Scanned by CamScanner

Te-ai decis că ea poate să-ţi ofere ceva mai bun decît mine?

- E o partidă mai potrivită pentru mine, cum tu nu vei putea fi niciodată.

Caroline simţea că o doare pieptul cînd respiră.

- Pentru că e mai frumoasă? Mai pasională? se chinui ea să-l întrebe.

Andrew ar fi rostit un Da , numai că buzele nu-l ascultau. Dădu doar din cap afirmativ. Gestul lui ar fi trebuit să o distrugă, dar ea îl privea.... studiindu-i răceala din ochi....i se păru că trăieşte clipe de agonie. Exista şi motivul.

- Minţi, şopti ea.

- Nu, nu mint.

Brusc, Caroline se dezlănţui. Ştia că nu are nimic de pierdut.

- Atunci îţi voi dovedi că te înşeli, adăugă ea. Îţi voi dovedi că aş putea să-ţi ofer de sute de ori mai multă satisfacţie decît Julianne.

- Cum?

- Voi face dragoste cu tine, zise ea şi se ridică pe genunchi. Cu degete sfioase îşi descheie nasturii de la rochie. Acum, pe acest pat, pînă ce nu vei mai putea să te opui. Nu mă voi opri pînă ce nu vei recunoaşte că minţi. Voi scoate o explicaţie din gura ta, milord, într-un fel sau altul.

Scanned by CamScanner

Era clar că l-a surprins. Ştia că nu s-a aşteptat niciodată la atîta agresivitate feminină de la o fată bătrînă respectabilă.

- Nu cred că ai avea tupeul, zise el blînd.

Aceste cuvinte i-au pecetluit soarta. Caroline nu putea da înapoi de la o asemenea provocare. Cu hotărîre ea continuă să-şi descheie nasturii, dezvelind tacticoasă cîte un sîn, apoi trase mîinile din mîneci. În viaţa ei nu s-a dezbrăcat în faţa cuiva. I se făcuse pielea ca de găină.

Andrew o privea fascinat, deşi ea s-ar fi aşteptat la ironie, sau maliţiozitate din partea lui. O pătrundea cu privirea, oprindu-se atent asupra sînilor perfecţi, a sfîrcurilor trandafirii, pînă ce zise:

- Ajunge. Oricît de mult mi-ar plăcea tot ce văd, nu are rost.

- Nu sînt de acord cu tine. Coborî de pe pat şi-şi lăsă rochia să-i alunece la picioare. Te voi face să-mi vorbeşti, milord, oricît m-ar costa. Iar pînă cînd voi termina, te voi face să bolboroseşti ca un nătîng.

Andrew începu să rîdă, iar hohotele lui o însufleţeau, fiindcă acum părea din ce în ce mai uman, transformîndu-se din acel străin glacial care devenise.

- În primul rînd, nu merit efortul. În al doilea, habar nu ai ce faci, iar acest lucru îţi cam strică planurile.

Scanned by CamScanner

- Ştiu destul, bravă ea. Actul sexual este doar o chestiune de mecanică....chiar şi neexperimentată cum sînt, cred că voi şti cum să potrivesc....

- Nu e doar o chestiune de mecanică, zise el zbătîndu-se din nou, iar faţa lui i se contorsiona de....teamă?....îngrijorare? La naiba, Caroline. Îţi admir hotărîrea, dar trebuie să te opreşti acum, înţelegi? Îţi vei provoca singură durere şi frustrare. Meriţi mai mult decît să ai o primă experienţă nefericită. Dă-mi drumul, vrăjitoare încăpăţînată ce eşti!

Furia lui combinată cu disperare o provocau pe Caroline. Însemna că dărîma încet zidul pe care el îl ridicase între ei, iar acum îşi arăta vulnerabilitatea în faţa asaltului ei.

- Poţi striga cît vrei, spuse ea. Nu te aude nimeni.

Se căţără pe pat, iar el se încordă teribil.

- Eşti naivă, dacă îţi închipui că voi coopera, şuieră el printre dinţi.

- În scurt timp vei coopera cu mult entuziasm. Caroline se delecta cu o perversitate năucitoare, devenind mai calmă şi sigură pe sine, în timp ce el o lua razna. Să recunoaştem, nu ai mai avut o femeie de.....de cîte luni? Cel puţin trei. Chiar dacă-mi lipsesc abilităţile de bază, tot voi face tot ce doresc cu tine.

- Cum rămîne cu Julianne?- întrebă el zbătîndu-se, iar muşchii braţelor explodau de încordare. Aş fi

Scanned by CamScanner

putut să o am de sute de ori pînă acum, dacă vrei să ştii.

- Dar nu ai avut-o. Nu te simţi atras de ea – mi-a fost clar cînd v-am văzut împreună.

Ea se apucă să-i desfacă nodul cravatei îmbibată cu sudoare, de la atîtea eforuri de eliberare. Atinse cu degetul adîncitura triunghiulară de la baza gîtului şi şopti.

- Aşa e mai bine. Acum poţi să respiri.

El chiar respira, cu forţa unui bărbat care parcă alergase sute de metri fără oprire. O fixa cu privirea, deja arzînd de furie.

- Încetează! Te previn, Caroline, încetează acum!

- Sau ce? Oare ce ai putea să faci ca să mă pedepseşti? Ce ar fi mai dureros decît ce ai făcut pînă acum? Degetele ei alunecau acum spre nasturii de la haină, apoi spre cei de la cămaşă, pe care-i descheie cu dexteritate uimitoare. Îi îndepărtă marginile veşmintelor, dezgolindu-i pieptul plin de muşchi. Imaginea trupului şi a puterii feroce, dar înăbuşită, pe care el o emana o inspira.

- Nu a fost intenţia mea să te rănesc, zise el. Ştiai de la început că relaţia noastră a fost doar de faţadă.

- Da. Numai că a devenit altceva, amîndoi ştim asta. Pieptănă buclele aspre cu degetele, apăsînd uşor suprafaţa încordată. Mîna ei rece îl făcu să tresară de

Scanned by CamScanner

plăcere. De cîte ori a visat el să i se întîmple asta, să o vadă explorîndu-l, mîngîindu-l.....Dezmierdă pielea arămie de pe abdomenul perfect.

- Spune-mi de ce vrei să te căsătoreşti cu Julianne, cînd te-ai îndrăgostit de mine?

- Eu....nu am... se înecă de încordare. Nu poți să înțelegi că.....

Chiar atunci ea îl încălecă, iar fraza lui se încheie într-un geamăt neajutorat şi excitat. Îi despărțeau doar hainele, iar ea simțea clar bărbăția lui înviorată de acest tratament nou. Presiunea lascivă exercitată de acea parte a corpului lui în adîncimea intimității ei îi trimise fulgere de dorință printre picioare. Se mişca acum deasupra lui, potrivindu-şi partea intimă, cu zona cea mai sensibilă exact pe organul lui pulsînd.

- Bine, zise el gîfîind şi rămase nemişcat. Gata, recunosc....te iubesc, la naiba, vrăjitoare nemiloasă.... acum dă-te jos de pe mine!

- Căsătorește-te cu mine, insistă ea. Promite-mi că vei rupe logodna cu verişoara mea.

- Nu.

Caroline duse mîna spre cap şi eliberă podoaba capilară, scoțîndu-şi lent agrafa cu care era prins părul, apoi scutură capul, iar buclele îi căzură în cascade pe piept şi pe spate.

Scanned by CamScanner

- Te iubesc, declară ea, mîngîindu-i pieptul păros. Textura pielii lui – mătăsoasă, muşchi tari, oase şi vînă – o fascina. Voia să-l sărute şi să-l dezmierde peste tot. Ne e dat să fim împreună. Andrew, între noi nu există obstacole.

- Dragostea nu are nici o importanţă, mîrîi el. Nebună mică şi idealistă.....

Răsuflarea i se opri în gît, cînd se lipi cu sînii pe abdomenul lui. Sfîrcurile se contractaseră de la excitaţia evidentă pe care i-o provocase contactul cu pielea lui. Ea se ridică, iar el privi cele două pere pîrguite cu nesaţul unui lup flămînd, după care întoarse capul.

- Ai vrea să îi săruţi? şopti Caroline, impresionată şi ea de cutezanţa perversă. Ştiu că ţi-ai imaginat scena asta, Andrew, la fel ca şi mine. Se aplecă iar peste el, frecîndu-şi uşor sfărcurile, doar sfîrcurile, pe pieptul lui. El se cutremură din nou la acest deliciu carnal imposibil de controlat. Răsufla din greu, aşa, cu capul într-o parte pe pernă. Sărută-mă, îl provocă ea. Sărută-mă doar o dată, Andrew. Te rog. Am nevoie de tine. Am nevoie....să te gust....sărută-mă aşa cum am tînjit de multă vreme să o faci.

Un geamăt dureros îi scăpă din adîncul gîtului. Gura lui o căuta acum pe a ei. O cuprinse cu buzele, împlîntîndu-şi limba cum nu o mai făcuse vreodată, în

Scanned by CamScanner

gura ei caldă și dulce. Ea se topi deasupra lui, practic lipindu-se, îmbrățișîndu-l așa, prizonier, și-l sărută cu nesaț. Cu buzele lipite de gîtul ei, Andrew șopti:

- Da....da.... dă-mi drumul, Caroline.....cheia....

- Nu, zise ea acum. Se cățără mai sus, pe pieptul lui. Nu încă.

Gura lui devasta acum porțiunea dintre gît și umeri, iar ea se zvîrcolea dominatoare, cerîndu-i mai mult, făcîndu-l să o dorească. Cînd sfîrcul ei atinse gura lui hămesită, el îl cuprinse și începu să sugă, apăsînd blînd cu limba, eliberîndu-l apoi prinzîndu-l din nou, într-un joc al seducției senzuale. O tensiune vibrantă și imposibil de stăpînit îi vibra între pulpele depărtate.Se unduia, șerpuia deasupra lui, înnebunindu-l, dorindu-și să-l simtă în ea, să o posede cu patimă, să o strivească dintr-o împlîntare a penisului.

- Andrew, se auzi o tînguire.....Te doresc....te doresc atît de mult încît simt că mor. Lasă-mă....lasă-mă....Trase sînul din gura lui și-l sărută cu foc, strecurîndu-și degetele spre șlițul lui.

- Nu, se opuse el vehement, dar ea tot îi desfăcu nasturii. Andrew privea disperat în tavan, dorindu-și ca trupul să nu răspundă...dar cînd mîna ei rece alunecă în pantaloni și găsi organul pregătit, Andrew scoase iar un geamăt prelung, dureros.

Scanned by CamScanner

Caroline scoase la lumină penisul excitat peste măsură, strîngînd blînd capul mătăsos în vîrful căruia apăruse un strop de esenţă. Era fascinată de senzaţia de satin, apoi pipăi scrotul, acoperit cu peri aspri. Se gîndi să-l înghită în intimitatea ei, aşa mare cum îl văzu, dar poate că şocul ar fi fost prea puternic, deşi era incitant. Îl mîngîie stîngaci, tresărind la răspunsul imediat al şoldurilor lui unduindu-se instinctiv, în timp ce el suspina de extaz.

- Aşa se face? întrebă ea, mîngîind cu vîrful degetelor ascendent, apoi descendent pe toată lungimea erecţiei lui fabuloase. Se opri asupra capului rotund.

- Caroline.....Andrew avea o privire tulburată, intensă şi greu de descris. Ascultă-mă, nu vrei asta. Nu va fi bine pentru tine. Sînt lucruri pe care trebuia să le fac pentru tine....lucruri pe care corpul tău le cere.....pentru Dumnezeu.....

- Nu-mi pasă. Vreau să facem dragoste.

Îşi scoase chiloţii şi ciorapii cu jartiere, apoi îl încălecă din nou, nepricepută, dar înfierbîntată.

- Spune-mi ce să fac, îl implora ea, apăsînd capul penisului exact pe crevasa ei fierbinte. Se lăsă uşor deasupra lui, experimentînd, dar îngheţă cînd constată că presiunea şi durerea resimţită în acel loc erau ameninţătoare. Părea că trupurile lor nu se potrivesc.

Scanned by CamScanner

Frustrată, dar și revoltată, mai încercă o dată, dar nu reuși să-l înghită cu sexul ei inocent și nepătruns încă. Se uită la Andrew, care delira aproape și-l imploră: ajută-mă. Spune-mi ce nu fac bine.

Pînă și în acest moment de intimitate crucială, el nu renunță.

- E timpul să te oprești, Caroline.

Finalitatea refuzului său era imposibil de ignorat. Se simțea înfrîntă. Respiră adînc de cîteva ori, pentru a elibera presiunea dureroasă.

- Bine, spuse ea. Iartă-mă. Bine. Începu să plîngă cu lacrimi fierbinți care șiroiau deja pe obraji. Le șterse furioasă pe sub ochelarii aburiți. Îl pierduse din nou, de data aceasta permanent. Un bărbat care rezistă unei femei într-un asemenea moment, cînd ea îi cerșește să facă dragoste, nu este îndrăgostit. Căută cheia și lacrimile ei avură un efect calmant asupra lui.

- Caroline, te rog, eliberează-mi mîinile. Doamne, nu.....Ia cheia. Da. Dă-mi drumul. Lasă-mă să....

În clipa cînd cheia descuie temnița în care fusese obligat să rămînă în aceste clipe de tortură, se repezi la ea ca o felină în atac. Caroline nici nu reacționă, atît de uimită era. Dintr-un gest o lăsă pe spate, o încălecă urgent, lipindu-și de abdomenul ei erecția scăpată de

Scanned by CamScanner

sub control. Făcu o mişcare, încă una, iar la a treia explodă, ţintuind-o cîteva clipe, pînă ce presiunea se eliberă, apoi gemu scurt şi rămase nemişcat. Lichidul cald, acumulat în tensiunea reţinută de atîta vreme, răbufni pe abdomenul ei ca un duş fierbinte.

Caroline nu spuse nimic, rămînînd nemişcată. Andrew oftă prelung, apoi deschise ochii şi o privi cu blîndeţe.

- Nu te mişca, spuse el. Stai aşa cîteva clipe.

Ea nu avea de ales. Îşi simţea membrele amorţite şi tremura....parcă erau spasme. Îl privi cum coboară din pat, iar apoi privi spre pata lucioasă de pe burta ei. Era curioasă şi uimită în acelaşi timp. Andrew reveni cu un prosop umed şi o şterse cu grijă, preluînd de acolo orice urmă a ejaculării. Ea se gîndi că acum el o va ironiza pentru această escapadă umilitoare. Simţea cum fierbe, cum tremură incontrolabil, avînd o senzaţie stranie.

- Lasă-mă în pace, îi zise ea. Andrew o mîngie uşor pe frunte, apoi îi luă ochelarii aburiţi de pe nasul transpirat.

- Doamne, cît te iubesc, murmură el. O cuprinse de un sîn, o sărută prelung apoi degetele lui au trasat o linie descendentă, pînă între pulpele fierbinţi, iar acolo îşi strecură un deget în miezul ei de lavă.

Scanned by CamScanner

Caroline se arcui sălbatic, complet neajutorată la atingerea lui intimă, scoțînd țipete scurte și gemete înăbușite.

- Da, se auzi vocea lui ca un balsam, iar limba lui lipăia pe lobul urechii. Acum voi avea grijă de tine. Spune-mi ce dorești, iubito. Spune-mi, iar eu voi face.

- Andrew...se cutremură ea, iar el îi depărtă buzele cu limba lui, făcîndu-și loc. Nu mă tortura....te rog....

- După tot ce mi-ai făcut tu, zise el amuzat, cred că meriți cîteva minute de tortură....nu-i așa? Degetul lui începu să tatoneze în căutarea mugurelui extrasensibil, pe care-l găsi și începu să-l dezmierde circular, aducîndu-i senzații copleșitoare. Vrei să te sărut aici? întrebă el pe un ton gutural. Și să te ating cu limba?

Întrebarea lui o fulgeră dulce – nu-și imaginase așa ceva – iar tot trupul tresălta de dorință.

- Spune-mi, o forța el blînd.

Caroline își linse buzele uscate, apoi răspunse cu nerușinare:

- Da, Andrew...sărută-mă acolo, atinge-mă cu limba, am nevoie de tine, acum, te rog....

Din nou gemetele înlocuiau cuvintele, iar el își coborî capul între pulpele ei și începu să-i desfacă ușor

Scanned by CamScanner

vulva. O atinse mai întîi cu răsuflarea caldă, apoi limba lui începu să danseze acolo, încet, apoi mai repede, ritmat, găsindu-i şi torturîndu-i mugurele sensibil.

Caroline îşi muşcă buza, luptîndu-se cu sine ca să nu strige de plăcerea intensă pe care i-o aducea gura lui. Andrew ridică puţin capul, o privi, apoi îi şopti:

- Strigă cît vrei. Nu te va auzi nimeni.

Gura îşi reluă mişcările îndrăzneţe, iar acum îi ridica fesele în ritmul loviturilor uşoare cu limba, pentru a-i spori extazul. Gemea şi el satisfăcut de ravagiile pe care le făcea. Cu degetul mare o masă circular, tatonînd-o acolo, între cele două petale umectate, după care pătrunse uşor, cu măiestrie.

- Te-ai udat toată, murmură el lipindu-şi obrazul de pulpa ei. Acum pot să te penetrez. O să intru încet, încet, cu totul.

- Te rog, implora ea, de-abia acum înţelegînd de ce mai devreme îi fusese imposibil să-l primească în ea. Te rog, Andrew.

El mai zăbovi puţin peste buzele acelea fierbinţi, ce protejau clitorisul excitat peste măsură, iar Caroline tresări cînd îi simţi degetul pătrunzînd mai adînc, masînd prin interior în ritmul limbii devastatoare.

- Oh....ah...nu mai suport, te rog, Andrew.....

Lumea explodă într-o ploaie binecuvîntată de

Scanned by CamScanner

plăcere. Suspina, se cutremura şi vibra de extazul momentului. Se linişti apoi, iar gura şi limba lui se calmară de-abia atunci. Andrew o trase alături de el. Era epuizată, zdruncinată de atîta pasiune, dar se simţea calmă şi într-o pace deplină.

- Pentru mine nu a fost prefăcătorie, Caroline. M-am îndrăgostit de tine din clipa cînd am căzut la înţelegere. Iubeam sufletul tău, mintea ta, frumuseţea ta....am înţeles că eşti specială. Şi că nu te merit. M-am gîndit că poate voi fi vreodată vrednic de tine, voiam să o iau de la început, cu tine alături. Totuşi, în aroganţa mea am ignorat trecutul, care ne bîntuie pînă la moarte. Caroline, pe tine nu trebuie să te urîţească aceste fantome ale trecutului meu.

- Nu înţeleg, ce a făcut Julianne de a schimbat aşa de mult toată situaţia?

El oftă, apoi se instală mai bine pe perne, dorind să-i destăinuiască odată totul.

- Ştii că eu şi Julianne am fost iubiţi. Cumva ne asemănăm, amîndoi sîntem egoişti şi manipulativi, avem inima de gheaţă....

-Nu, îl întrerupse Caroline. Tu nu mai eşti aşa, Andrew.

- După ce ne-am despărţit, am continuat un joc pervers şi periculos. Numeam pe cineva pe care trebuia

Scanned by CamScanner

să-l seducem fiecare. Era vorba de persoane respectate, de rang înalt. Provocarea creştea pe măsura importanţei persoanei vizate. Am dat numele unui magistrat respectabil, cu şapte copii, pe care Julianne l-a ademenit într-un cerc amoros.

- Iar ea pe cine a ales pentru tine? întrebă Caroline, compătimindu-l şi disprețuindu-l puțin pentru mărturisirea lui.

- Pe una dintre "prietenele " ei, soția unui ambasador italian. Drăguță, timidă, recunoscută pentru modestia ei și teama de Dumnezeu.

- Ai reuşit cu ea, presupun.

- Era o femeie bună şi avea multe de pierdut. Avea un mariaj fericit, un soţ iubitor, trei copii sănătoşi.....nu ştiu cum am sedus-o, dar am reuşit. A trebuit să dovedească şi ea că mă iubeşte. Mi-a scris cîteva scrisori, pe care le-a regretat mai tîrziu, fiind incriminatoare. Am vrut să le ard – ar fi trebuit s-o fac – dar i le-am înapoiat, ca să o scap de povara temerilor că-i pot distruge viața. În naivitatea ei, nu ştiu de ce, i le-a arătat amicei Julianne.

- Iar Julianne a pus mîna pe ele nu se ştie cum.

- Exact. Le are de cinci ani. După moartea tatei, cînd s-a afla că moştenesc averea familiei Rochester, m-a vizitat. A spus că a cheltuit toată averea răposatului

Scanned by CamScanner

ei soț și că, dacă vrea să-și păstreze standardul de viață prezent, va trebui să se mărite cu un bărbat bogat. Se pare că eu am fost alesul.

- Iar ea te șantajează cu scrisorile ?

- Da. Dacă refuz să mă însor cu ea, Julianne va face totul public și o va distruge pe așa-zisa ei prietenă. Atunci mi-au fost clare două lucruri. Nu puteam să te am de soție, știind că mariajul nostru se clădea pe distrugerea unei vieți. Iar cu trecutul meu, era o chestiune de timp pînă ce venea și altcineva să atace. Ai fi cunoscut astfel tot timpul păcatele tinereții mele. Nesuferit defect, să ai conștiință. Era mult mai ușor cînd nu aveam așa ceva.

Caroline tăcu, privindu-i părul de pe piept. Adevărul despre trecutul lui Andrew durea. O scîrbeau relația avută de el cu Julianne și jocurile promiscue în care se lansaseră ei doi. Andrew era prea întinat și corupt, iar ea putea să-l refuze fără a fi condamnată. Totuși, faptul că acum regreta și voia să o protejeze pe soția ambasadorului....cu prețul fericirii lui, toate însemnau că el s-a schimbat și că putea deveni un om bun.

Dragoste înseamnă să iubești omul de lîngă tine cu toate defectele sale. Merita să riște.

- Nu mă mir că ai cîteva imperfecțiuni. Poate

Scanned by CamScanner

chiar mai multe, zise ea lipindu-se cu sînii de pieptul lui. Ştiu că vor urma şi alte surprize neplăcute în viitor, fiindcă eşti un ticălos notoriu, dar eşti ticălosul meu şi vreau să dau piept cu momentele urîte şi cu cele frumoase din viaţa ta.

- Dacă eu decid că meriţi ceva mai bun?

- Acum e prea tîrziu. Va trebui să mă iei de soţie după ce m-ai violat.

- Iubirea mea...nu te-am violat. Cel puţin, nu complet. Eşti tot virgină.

- Nu pentru mult timp, spuse ea şerpuind ca o reptilă, apoi simţi o nouă erecţie. Fă dragoste cu mine. De data asta pînă la capăt.

El o ridică şi o privi tandru, dar şi hulpav.

- Chestiunea cu Julianne şi cu soţia ambasadorului rămîne nerezolvată, zise el.

- Ah, da. O să mă ocup eu de verişoara Julianne. Vei avea scrisorile, Andrew. Va fi cadoul meu de Crăciun pentru tine.

- Cum? întrebă el.

- Acum nu vreau să-ţi explic. Acum vreau doar să....

- Ştiu ce vrei, o întoarse el cu faţa în jos. Dar nu vei primi nimic, Caroline. Nu-ţi voi fura virginitatea pînă în momentul cînd voi fi liber să te cer de soţie.

Scanned by CamScanner

Acum explică-mi cum vei pune mîna pe scrisori .

- Păi, nu am spus nimănui despre asta, nici măcar Cade nu ştie. După moartea subită a soţului bătrîn al Juliannei poate ai auzit nişte zvonuri că moartea nu a fost din cauze naturale?

- Nu s-a dovedit că ar fi fost vorba de altceva.

- Poate, dar după ce lordul Brenton a plecat pe lumea cealaltă, valetul lui, domnul Stevens a venit la tata şi era foarte speriat. L-a rugat pe tata să-l ajute. Bănuia că Julianne l-a otrăvit pe lordul Brenton, fiindcă ea se dusese de curînd la un farmacist şi Stevens a surprins-o că-i toarnă ceva în băutură soţului ei. Era cu o zi înainte ca el să moară. Stevens se temea de Julianne, fiindcă l-ar fi putut implica şi pe el în crimă, aşa că, pentru a se proteja, a ascuns dovada vinovăţiei Juliannei, respectiv sticla cu otravă. L-a implorat pe tata să-i găsească un alt loc de muncă, iar tata l-a recomandat unui prieten, care l-a şi angajat peste hotare.

- De ce ţi-a povestit tatăl tău despre asta?

- Noi doi eram foarte apropiaţi – eram confidenţi şi nu ştiam secretele. Ştiu unde se află Stevens acum şi mai ştiu unde a fost ascunsă dovada vinovăţiei Juliannei. Aşadar, dacă draga mea verişoară nu doreşte să fie acuzată şi condamnată pentru uciderea soţului ei, va trebui să-mi dea scrisorile tale.

Scanned by CamScanner

- Iubita mea. O sărută pe frunte. Nu trebuie să rişti o confruntare cu Julianne. E o femeie foarte periculoasă.

- Nu mă egalează, replică blînd Caroline. Fiindcă nu voi mai permite nimănui să stea în calea celor pe care îi doresc.

- Şi pe cine anume doreşti ?

- Pe tine. Cu totul....inclusiv fiecare moment din trecutul, prezentul şi viitorul tău, zise ea şi-l încălecă din nou.

Scanned by CamScanner

CAPITOLUL CINCI

Cel mai greu lucru pentru Andrew, lord Rochester în următoarele trei zile a fost să aştepte. Se plimba turbat pe moşie, aproape înnebunind de suspans. Caroline l-a rugat să aştepte veşti de la ea, dar el nu întrezărea posibilitatea ca ea să pună mîna pe scrisorile de la Julianne. Caroline era sinceră, curată, nu mîrşavă şi şantajistă ca verişoara ei. Deja îi era ruşine că ea trebuia să-i mături gunoaiele, şi se gîndea că un bărbat trebuie să-şi protejeze femeia iubită şi nu invers. Caroline va trebui să-l salveze pe el.

Cu cîteva zile înainte de Crăciun primi o scrisoare de la familia Hargeaves.

Milord,

Te rog acceptă acest cadou de Crăciun puţin mai devreme. Fă ce vrei cu el şi află că nu vine cu nici o obligaţie – decît aceea de a anula logodna cu verişoara

Scanned by CamScanner

mea. Cred că foarte curînd ea îşi va îndrepta atenţia spre un alt gentleman nefericit,

A ta, Caroline.

Andrew trimise valetul înapoi cu mesajul că va veni în persoană la Caroline în ziua de Crăciun.

Caroline stătea în faţa focului. Casa era decorată cu ornamente clasice şi toată lumea aştepta seara. Schimbaseră cadouri, apoi plecaseră fiecare pe la diverse evenimente. Cade o însoţea pe Fanny la trei serate diferite, iar Caroline refuzase să-i onoreze cu prezenţa.

- E vorba de lordul Rochester? o întrebă mama ei. Aştepţi să vină, draga mea?

- Mamă, o admonestă Cade, să plecăm, dacă nu vrei să întîrzii la petrecerea familiei Dansbury.

- Dar trebuie să-i spun Carolinei....să vorbească pe un ton mai.....

- Crede-mă, zise Cade, trăgîndu-şi de mînă mama spre hol, dacă Rochester vrea să vină, Caroline va şti ce are de făcut.

Caroline murmură un mulţumesc şi zîmbi cald.

Scanned by CamScanner

Servitorii aveau şi ei zi liberă, iar de afară răsunau colinde şi colindători, trubaduri, precum şi rîsetele trecătorilor grăbiţi spre locul de distracţie.

Fix la ora unu se auzi o bătaie în uşă. Era Andrew. Caroline deschise larg uşa şi-l admiră în prag. Tînjea după îmbrăţişarea lui, după sărutările acelea perverse.

- Eşti aici, zise ea, aproape speriată de ce se va întîmpla. Voia să fie luată în braţe şi sărutată, dar el îşi scoase pălăria şi vorbi politicos.

- Pot intra?

Ea îl invită, apoi îl urmări cum îşi lasă haina la cuier şi se întoarce spre ea.

- Crăciun fericit, spuse el.

- Crăciun fericit. Mergem în salon?

- Sîntem singuri? întrebă el.

- Da. Era prea agitată ca să se aşeze, aşa că merse în faţa şemineului aprins.

- Andrew, începu ea, înainte să-mi spui orice...vreau să fie clar...cadoul meu pentru tine....nu eşti obligat la nimic în schimb. Adică nu-mi eşti dator să....

Atunci el se apropie şi o mîngîie pe obraz. O privea tandru, iar ea tremura de anticipaţie.

- Dar sînt obligat, murmură el, de inima mea, de

Scanned by CamScanner

sufletul şi de multe alte părţi ale anatomiei mele. Zîmbi. Din păcate nu-ţi pot dărui decît ceva ...vechi, întinat şi cu valoare mică. Îi luă mîinile şi le apropie de buze, apoi o sărută pe degete, pe rînd. Vrei să fii a mea, Caroline?

- Da, spuse Caroline în culmea fericirii. Eşti exact ce-mi doresc.

El duse mîna la buzunar şi scoase de acolo ceva sclipitor, un inel pe care i-l strecură pe degetul inelar. Era un diamant înconjurat de o împletitură de aur.

- A fost al mamei mele. Mi l-a lăsat mie, sperînd că într-o zi îl voi dărui soţiei mele.

- E minunat, spuse Caroline înlăcrimată. Îl sărută pasional.

- Stai, zise el şi-i luă uşor ochelarii de pe nas, ca să-i şteargă. Nu vezi nimic cu ochelarii tăi. A fost greu să capeţi scrisorile?

- Deloc. Caroline zîmbi. Mi-a plăcut chiar. Voia să-mi scoată ochii de mînie. Sigur că a negat că ar fi avut vreo legătură cu moartea lordului Brenton. Să fii sigur că nu ne va mai deranja niciodată. Andrew o strînse la piept, apoi vorbi cu ea foarte calm, dar ferm.

- Există un lucru de care trebuie să mă ocup. Din cîte îmi amintesc, la ultima noastră întîlnire te-am lăsat virgină.

- Da, spuse ea zîmbind strengăreşte. Spre disperarea mea.

Scanned by CamScanner

Atunci el o sărută apăsat, iar ea simţi cum i se înmoaie genunchii. Se arcui spre el, decisă să trăiască aceste momente la maximum.

- Atunci voi face orice pentru a mă achita de datorie. Du-mă în dormitorul tău.

- Acum? Aici?

- De ce nu? Te temi de ce-ţi aparţine? Tocmai tu, care m-ai ţinut legat de tăblia patului....

- A fost fapta lui Cade, nu a mea.

- Dar nu te-ai dat în lături şi ai profitat de situaţie, nu?

- Eram disperată!

- Da, îmi amintesc. O sărută pe gît, mîngîindu-i uşor sînii. Preferi să aştepţi pînă după nuntă? murmură el.

Ea îl luă de mînă şi-l trase după ea, sus, spre dormitor. Caroline îl urmărea cum se dezbracă. Se dezbrăcă şi ea. Andrew veni şi o lipi de trupul lui fierbinte. Erecţia lui o ardea între pulpe.

- Ţi-e teamă? şopti el.

- Oh, nu, spuse ea. Nu te opri, Andrew. Vreau să fiu a ta. Vreau să te simt în mine.

El o întinse pe pat şi-i sărută, centimetru cu centimetru, fiecare părticică a corpului, lingînd lasciv sfîrcurile deja întărite. Caroline se arcui, implorîndu-l să o penetreze.

Scanned by CamScanner

- Nu aşa de repede, zise el rîzînd. Coborîndu-şi mîna spre pieptul ei, apoi mai jos, începu să deseneze cercuri descendente, pînă ce....Nu eşti pregătită pentru mine încă.

- Sînt, insistă ea tensionată.

El o răsuci cu faţa în jos şi începu să-şi plimbe buzele pe spatele ei, pe şira spinării, pe fese, apoi pe pielea sensibilă din spatele genunchilor.

- Andrew, te rog, gemu ea. Nu mă face să aştept.

Andrew o întoarse din nou cu faţa în sus, iar gura lui ticăloasă începu să bîntuie printre pulpele ei, apoi mai sus. Palmele puternice îi depărtară pulpele imediat. Caroline scîncea înfundat, simţindu-i limba devastînd pielea fină şi umedă. Încă o mişcare a limbii, adînc, apoi alta, mai profund, pînă ce-i găsi mugurele extrem de delicat şi ademenitor, pe care începu să-l atingă lent cu limba, mişcînd-o în sus şi în jos, pînă ce o simţi că se cutremură, cuprinsă de pasiune. Strigătele ei îi răsunau în urechi, excitîndu-l şi mai mult.

Andrew o sărută apoi pe gură şi se instală între pulpele ei. Ea gemu încurajator, simţindu-i capul mătăsos, care insista să se cufunde în trupul ei asudat. Împinse uşor, pătrunzînd-o....apoi ezită cînd o văzu că face o grimasă de durere.

Scanned by CamScanner

- Nu, şopti ea, apăsîndu-i coapsele peste ale ei. Nu te opri....am nevoie de tine.....te rog, Andrew....

Andrew se avîntă curajos, îngropîndu-se cu totul, iar floarea ei îl absorbi primitoare.

- Iubito, şopti el.

Caroline se uita la el cu patimă, iar el înainta lent, apăsat, pînă reuşi să o penetreze pînă la capăt. Zvîrcolindu-se sub greutatea lui, nici nu mai simţea durerea scurtă, pătrunzătoare, ci numai balansul trupului lui şi sărutările ademenitoare.

- Te iubesc, şoptea ea. Andrew, te iubesc.

Cuvintele parcă nu se mai auzeau cînd amîndoi atinseră orgasmul, iar pasiunea se topea la unisonul plăcerii împlinite.

După ce au trecut cîteva minute, iar inimile au reînceput să bată normal, ea zise:

- Dragul meu. Vreau să-ţi cer ceva.

- Orice.

- Orice s-ar întîmpla, promite-mi că vom trece de toate împreună. Promite-mi că vei avea încredere în mine şi că nu-mi vei mai ascunde nici un secret.

- Aşa va fi, promit. Andrew se sprijinea într-un cot şi o admira vrăjit. Acum vreau să te rog şi eu ceva. Am putea renunţa la o nuntă mare şi să facem o nuntă mai modestă, în familie, chiar de Anul Nou?

Scanned by CamScanner

- Sigur că da, acceptă Caroline. Oricum nu mi-am dorit o nuntă fastuoasă. Dar de ce atît de curînd?

El se aplecă, o sărută şi spuse:

- Fiindcă vreau ca noul meu început să coincidă cu noul an. Şi pentru că am prea mare nevoie de tine, ca să mai pot aştepta.

- Eu am mai multă nevoie de tine, zise ea zîmbitoare.

- Arată-mi, şopti el, iar ea se puse pe treabă.

Scanned by CamScanner

CEEA CE DUMNEZEU A UNIT...

CAPITOLUL UNU

Iunie, 1851
Hampshire, Anglia

Kev Merripen nu era surprins de semnele ghinionului, deşi se apropia ziua nunţii lui. Era hotărît să se însoare cu Win, indiferent cîte obstacole avea de îndepărtat.

- Nimic nu va opri această nuntă, îi spusese el intrînd în dormitorul ei, cu o seară înainte de ceremonie. Mă voi căsători cu tine chiar dacă biserica ar fi lovită de fulger. Te voi lua de soţie chiar dacă înteg satul Stony Cross va fi inundat, sau pastorul ar fi beat, sau animalele vor da buzna la ceremonie.

Win zîmbea şi făcu lampa mai mică, apoi se apropie de el, îmbrăcată în cămaşa ei de noapte.

Scanned by CamScanner

- Să înțeleg că aștepți să meargă ceva prost?

- Desigur, doar e o nuntă a familiei Hathaway.

Kev simțea că pulsul i se accelerează, văzînd-o pe Win apropiindu-se. Arăta angelic, cu trupul ei zvelt înveşmîntat în dantelă albă şi mătase creponată, cu părul acela blond, care i se revărsa pe umeri ca o cascadă aurie. O adora aproape pînă la venerație...totuşi era femeie. Femeia lui. Ea a avut întotdeauna ceva care i-a zdrobit apărarea şi i-a pătruns în suflet.

Win îşi strecură degetele prin părul lui. Se lipi de el cu formele ei sinuoase şi apetisante.

- Ce s-a întîmplat? şopti ea.

- Beatrix a găsit o bufniță rănită azi dimineață şi a adus-o acasă.

- Biata pasăre. Beatrix e singura persoană care o poate vindeca.

- Uiți un detaliu, zise Kev, zîmbind. Bufnițele aduc ghinion.

- Eu nu cred în ghinion. Win se ridică pe vîrfurile picioarelor şi-şi frecă uşor nasul de al lui.

Kev se decise să mărturisească tot.

- Şi am zărit în treacăt rochia ta de mireasă, în timp ce Amelia cosea ceva pe ea în salon.

- Da, dar nu eram îmbrăcată cu rochia.

Scanned by CamScanner

- Tot ghinion se cheamă, insistă el. Apoi fata de la lăptărie mi-a recitat nu ştiu ce poezie gadje despre cea mai bună zi pentru a te căsători. Gadje era termenul ţigănesc pentru persoane dinafară.

- Da, cunosc poezia. Luni pentru sănătate, marţi pentru bogăţie, miercuri e cea mai bună dintre toate. Joia aduce cruci, vineri aduce pierderi, iar sîmbăta nu aduce pic de noroc.

Kev o privi încruntat.

- Ştiai poezia şi tot ai ales sîmbăta pentru cununie?

- În almanah scrie că va fi o zi frumoasă, protestă Win. Mai ales că nu credeam să pui preţ pe o superstiţie gadje.

- Pun, dacă e vorba de nunta noastră!

- Eşti prea superstiţios, zise ea. Se duse lîngă pat şi-i aruncă o privire provocatoare, apoi îşi desfăcu nodul cămăşii de noapte şi începu să descheie năsturaşii din faţă. Kev, deja sînt a ta. Nu contează ce va merge prost la nuntă....ceremonia e o simplă formalitate. Noi ne-am făcut jurămintele şi le-am consumat deja....sau mi-am imaginat doar că m-ai furat chiar din acest pat acum ceva vreme?

Scanned by CamScanner

Amintirea îi captă atenţia lui Kev, exact cum a dorit ea.

- Nu ai protestat, sublinie el, urmărind-o cum îşi descheie cîte un nasture şi încă unul. Instantaneu erecţia a fost promptă, de îndată ce-i văzu sînul.

- Sigur că nu. De ani de zile tot încercasem să te fac să mă violezi.

- Dintotdeauna te-am dorit. Glasul lui devenise acum gutural, senzual.

- Ştiam, dar erai încăpăţînat. Încet, încet, toţi nasturii erau descheiaţi, dezvăluindu-i pielea porţelanată şi fină. Cînd îi văzu reacţia, Win simţi o satisfacţie imediată.

Ken era conştient că Win avea felul ei unic de a-l excita, prin blîndeţea ei. Fiind de etnie romă, probabil ar fi trebuit să fie revoltat, dar el era prea fermecat de metodele ei inocente de seducţie, ca să protesteze. Se apropie de ea şi-i lăsă de pe umeri bretelele dantelate.

- În inima mea deja eşti soţia mea. Dar nu voi avea pace pînă ce nu vei fi a mea după lege. Nici un bărbat nu a fost mai nerăbdător în ziua nunţii lui. O sărută şi închise ochii cînd îi simţi buzele contopindu-se cu ale lui.

- Eu sînt nerăbdătoare să vină noaptea nunţii, spuse Win pe nerăsuflate.

Scanned by CamScanner

- De ce? întrebă el rîzînd. Crezi că ţi-am pregătit ceva ieşit din comun? Poate că da, murmură el. Sînt cîteva lucruri pe care deocamdată nu ţi le-am arătat.

Win se retrase şi-l privi surprinsă. El o fixă cîteva clipe, apoi zîmbi, văzînd-o cum roşeşte.

- Nu am făcut de toate? întrebă ea.

Kev dădu din cap că nu. Atunci ea roşi mai tare şi camuflă asta cu un hohot de rîs.

- Uite, acum chiar mă superi. Mă simt foarte experimentată, iar tu îmi spui că încă sînt o novice?

- Te mai învăţ ceva cînd vei fi pregătită.

Momentul era delicios. Tăcerea care se lăsa între ei era provocatoare şi caldă, iar trupurile lor interpretau un duo pasional, perfect armonizat.

- Învaţă-mă acum, şopti ea.

- Îmi dai ordine? glumi Kev privind-o înfometat. O soţie de rom trebuie să-şi asculte soţul. Poate am mai spus asta...romii au un obicei special pentru noaptea nunţii.

- Da ?

Ea începu să ţopăie entuziasmată, iar el o plesni uşor peste fund.

- Soţul ia unul dintre pantofii soţiei şi-l pune pe jos, pe partea lui de pat.

Scanned by CamScanner

- De ce?

El o ciupi de fund cu subînțeles.

- Ca ea să știe cine e stăpînul.

Win îi zîmbi flirtînd cu el.

- Mai vedem noi. Țin foarte mult la pantofii mei și nu voi renunța ușor la ei.

El o sărută calm, apoi îi linse ușor buza superioară.

- Te vei preda.

Win se retrase rîzînd. Se lăsă pe spate pe pat și-l privi hipnotizată pe Kev, care-și scotea cămașa. Îi admiră abdomenul musculos și pieptul arămiu, lipsit de păr. Cînd se apropie de ea, tresări. Kev își înfipse mîna în podoaba ei capilară și îi trase încet capul pe spate, ca să-i lase gîtul expus pasiunii lui. Limba lui călători puțin pe linia prelungă a gîtului, iar un deget al lui se ascunse între coapsele ei. O mîngîie, se jucă puțin cu ea, pînă ce reuși să strecoare ușor două degete în ea. O devasta cu gura flămîndă, cufundîndu-și limba adînc, iar ea se cutremură, excitată peste măsură de penetrările simultane.

- Kev, gemu ea numele lui. Iubește-mă.

- Te iubesc, răspunse el, adîncindu-și degetele, stimulînd-o cum știa mai bine. Ești sufletul meu

Scanned by CamScanner

pereche, flacăra mea geamănă. Am ştiut din prima clipă cînd te-am văzut.

- Şi eu, zise ea tremurînd.

- Mereu te păstrez în gîndurile mele....te doresc tot timpul.....

După ce-şi retrase atingerile blînde, o aşeză mai sus pe pat. Se întinse alături de ea şi îşi lipi palma pe pieptul ei, resimţindu-i toate zvîcnirile nervoase. Se aplecă asupra sînilor şi prinse cu buzele unul dintre boboci, pe care-l trase, absorbindu-l parcă, în timp ce mîinile trasau desene erotice pe tot trupul ei cambrat.

Ea se arcui sub dezmierdările lui, sub sărutările lui pătimaşe care îi atingeau cele mai sensibile şi secrete zone. O penetră puternic, vibrînd odată cu ea, urmîndu-i pulsul rapid şi fiecare arcuire. Ajunseră împreună la orgasm, împărtăşind plăcerea....el se predă nesfîrşitei pasiuni pentru ea.

Scanned by CamScanner

CAPITOLUL DOI

- Ține-o nemișcată, îi murmură Cam lui Beatrix, aplecîndu-se deasupra bufniței rănite. Dacă scapă, își va face mai mult rău, dar și nouă. Ghearele acelea sînt ca niște cuțite.

- Vrea să se țină de ceva, zise Beatrix, privind cum pasărea strîngea ghearele în gol. Nu poți să cauți un băț, Amelia?

- Desigur. Amelia ieși repede și merse în bucătărie, ca să ia o lingură de lemn, pe care o aduse soțului și surorii ei. Erau amîndoi ghemuiți pe covor, lîngă o bufniță ciufulită. Beatrix găsise pasărea rănită în timpul unei plimbări prin pădure. Avea aripa ruptă, iar Cam încerca să i-o reașeze cu ajutorul unei atele.

Beatrix imobilizase pasărea într-o pătură. Luă lingura de lemn adusă de Amelia și i-o ținu păsării chiar sub gheare. Pasărea o acceptă imediat și se ținu de ea. Ameliei i se păru că pasărea se mai liniștise. Nu era

Scanned by CamScanner

prima dată cînd se minuna de empatia lui Beatrix pentru animale, deşi rămînea de văzut dacă asta era o binecuvîntare sau un blestem. Amelia luă un scaun şi-l privi pe soţul ei. În urmă cu trei ani ea îşi uimise familia -dar şi pe sine - căsătorindu-se cu Cam Rohan, un rom din Londra, după doar cîteva săptămîni. Pînă în clipa aceea s-a mîndrit mereu cu faptul că este o femeie raţională, care nu înţelegea expresia "îndrăgostit pînă peste cap".

Exact asta făcuse Cam. Chipeş, exotic, senzual, nu era genul de bărbat cu care te-ai fi aşteptat să se mărite Amelia. De fapt, ea nu se aştepta să se mărite vreodată. După decesul părinţilor ei, se consolase că va avea grijă de cei patru fraţi: Leo, Win, Poppy şi Beatrix. Apoi Cam intrase în viaţa ei, înţelegîndu-i visele şi nevoile secrete cu o precizie debordantă. El i-a sedus mintea, trupul şi sufletul.

A rămas alături de ea, explicîndu-i că uneori, ţiganii îşi găsesc atchen-tan, adică locul de popas. Pentru Cam dragostea şi familia însemnau mai mult decît libertatea lui. Treptat, cea mai mare parte din povara susţinerii familiei Hathaway fusese transferată pe umerii puternici ai lui Cam.

În timp ce Cam îngrijea pasărea, bandajîndu-i

Scanned by CamScanner

atent aripa, sub care plasase o atelă de fixare, o adiere pătrunsă prin fereastra deschisă îi răvăşi şuviţele negre de pe frunte. Amelia se uita la el posesiv, admirativ, apreciind silueta lui vizibilă prin cămaşa albă, mulată pe spatele musculos. Era un bărbat înfiorător de frumos, cu ochii de culoarea ambrei şi un zîmbet de fildeş. Avea atîta răbdare, iar mîinile graţioase şi delicate, ştiau cum să nu provoace durere bufniţei.

Pasărea protestă sonor totuşi. Cam şopti ceva în limba romani, iar pasărea se mai linişti.

- Vreau să o duci în hambar acum, îi sugeră Cam lui Beatrix. Va trebui să se odihnească în cutia ei.

- Să-i dau apă?

- Poţi încerca, dar nu va bea. De obicei bufniţele îşi iau umiditatea din pradă. Apropo, să-i mai cauţi nişte şoricei.

Beatrix se strîmbă, fiindcă detesta să hrănească pasărea cu şoareci vii.

- Să văd dacă dacă-l conving pe Dodger să mai prindă cîţiva. Trase pe mînă o mănuşă lungă din piele, împrumutată de la Merripen, apoi o ademeniră pe bufniţă să i se urce pe braţ.

- Beatrix, zise Amelia, înainte să pleci, vreau să-ţi spun ceva.

Scanned by CamScanner

- Da, am făcut ceva? rîse Beatrix.

Avea ochi albaştri, rotunzi şi clari, ca ai bufniţei. La cei nouăsprezece ani ai săi nu era o frumuseţe clasică, ca Win şi Poppy, dar avea o candoare şi o graţie, precum şi un sexappeal cu care-i fermeca pe toţi cei care o cunoşteau. Cel mai irezistibil la ea era surîsul care apărea din senin. Beatrix era radioasă, deschisă şi la fel de curioasă ca şi cîinele ei, copoiul Dodger.

Oare ce bărbat ar fi potrivit pentru Beatrix ? Unul tînăr, probabil. Cineva care să nu-i strivească exuberanţa. Dar nu i-ar fi mai bine lui Beatrix cu un bărbat mai în vîrstă? Un bărbat care să-i mai domolească impulsivitatea şi să o protejeze?

În mod ironic, pe durata celor două sezoane petrecute de Beatrix şi Poppy la Londra, Beatrix a fost cea mai căutată, iar ea nici măcar nu încerca să-şi găsească un soţ. Biata Poppy însă, dorea să-şi întemeieze o familie, dar pînă acum nu prea avusese succes.

- Cred că motivul este că Poppy devine agitată în preajma domnilor şi atunci începe să vorbească prea repede, i se confesă Beatrix Ameliei.

- Dar tu nu eşti agitată în preajma lor? a întrebat-o Amelia.

Scanned by CamScanner

- Păi nu. Doar le pun întrebări, ca să-i ţin de vorbă, iar ei par încîntaţi de asta.

Revenind în prezent, Amelia îi zîmbi surorii ei mai mici, care acum avea tivul rochiei murdar de noroi, părul i se desfăcuse din agrafe şi atîrna neglijent, iar pe nasul ei adorabil trona o pată de noroi.

- Nu ai făcut nimic, zise Amelia. Pur şi simplu voiam să-ţi spun că vor veni mulţi localnici la nunta lui Win, săptămîna viitoare. Cîţiva prieteni de-ai mei mi-au spus că vor veni şi cîţiva gentlemani eligibili.

Beatrix făcu aceeaşi mutră similară cu acea pe care a avut-o cînd s-a pomenit de şoricei vii.

- Să-i ia Poppy. Ea vrea să se mărite mai mult decît mine.

- Da, dar....Bea...şi tu ai o vîrstă apropiată şi...Amelia îşi căuta cuvintele potrivite. Te rog doar să accepţi posibilitatea să-ţi placă de vreunul dintre aceşti domni.

- Vrei să mă mărit cu orice preţ? o întrebă sec Beatrix.

- Nu e vorba de asta....doar că văd cît eşti de absorbită de animăluţele tale. Faptul că le îngrijeşti şi le ajuţi dăunează relaţiilor cu ceilalţi. Totuşi, acum ai ocazii pe care nu le vei mai avea altădată. Cele mai

Scanned by CamScanner

multe tinere nu au mai mult de trei sezoane la Londra, după care încep să fie considerate...

- De pus în ramă? sugeră Beatrix.

Bufniţa privea cînd la Beatrix, cînd la Amelia, aparent îngrijorată.

- Detest această expresie, recunoscu Amelia. O fată nemăritată e comparată cu un tablou uitat.

- Mai degrabă stau agăţată pe un perete, decît să mă mărit cu vreunul din gentleman-ii pe care i-am cunoscut pînă acum, spuse ea revoltată. Iartă-mă , Amelia, ştiu că-mi dai sfaturi practice, ca de obicei. Sincer, am încercat să-i plac pe domnii întîlniţi, dar nici unul nu mi s-a părut nici interesant, nici atrăgător.

- Poate vreunul dintre ei are calităţi ascunse, zise Amelia, făcîndu-i loc lui Cam, care se aşeză lîngă ea. Mă întreb, Bea, dacă ai putea să-i priveşti pe gentlemani cu acelaşi interes condescendent pe care-l ai faţă de animale ? Vreau să spun ....se opri şi-l privi dojenitor pe Cam, care începuse să rîdă în hohote...taci, ştii bine ce vreau să spun!

Beatrix se abţinu să nu rîdă.

- Înţeleg, Amelia. Pomit că de acum încolo voi încerca să mă gîndesc la gentlemanii eligibili ca la o nouă specie interesantă.

Scanned by CamScanner

După ce ieşi sora ei mai mică, Amelia îşi cuprinse faţa în palme şi gemu apăsat.

- Ce o să ne facem cu ea?

Cam surîse şi o apropie de el. Vorbi pe un ton blînd:

- Linişteşte-te, monisha. Nici un om de rînd nu va fi pe placul lui Beatrix. Pe cel deosebit va trebui să-l aşteptăm să vină cîndva.

- Dar întîrzie prea mult.

- Iubire, Beatrix are doar nouăsprezece ani.

- Ştiu, dar are nevoie de cineva, Cam. Cineva doar pentru ea. Are o neliniște şi o singurătate...orice ar fi, o face să se retragă din familie. Petrece prea mult timp hoinărind prin pădure. După cum a etichetat-o chiar miss Mark, Beatrix este civilizată doar pe jumătate.

- Dacă se va căsători cu o persoană nepotrivită, problema nu va fi rezolvată.

- Nu, şi nici nu vreau asta. Doar că, atunci cînd acest bărbat potrivit va apărea, Beatrix va fi prea ocupată cu tunsul lamelor sau cu salvarea bursucilor orfani şi nu-l va observa.

- Doar că ea nu are nici o lamă, sublinie Cam.

Scanned by CamScanner

- Încă, oftă Amelia. Mă tem că obsesia ei pentru animale, este un mod de a evita riscurile şi durerea. De cînd au murit mama şi tata nu a mai fost aceeaşi. Era atît de tînără – cred că pierderea ambilor părinţi a afectat-o mai mult decît pe oricare dintre noi. Tu ce crezi?

- Cred că Beatrix va găsi pe cineva potrivit la momentul potrivit. Nu poţi supune soarta voinţei, asta nu merge niciodată. O mîngîie pe frunte şi o sărută. Cam, las-o pe sora ta să-şi urmeze propriul drum.

- Nu pot fi calmă.Mă pricep mai bine să-mi fac griji, zise Amelia.

Cam o mîngîie pe abdomen.

- Nu pot permite asta în starea în care te afli. Vino sus cu mine, să văd dacă-ţi pot fi de ajutor.

- Mersi, dar nu am nevoie să dorm.

- Eu nu m-am gîndit la somn.

Amelia îi întîlni privirea languroasă şi roşi.

- În mijlocul zilei? întrebă ea şoptit.

El rîse, apoi se ridică şi o ajută să se ridice de pe canapea.

- Cînd voi fi terminat treaba pe care o am cu tine, pasăre colibri, nu-ţi vei mai aminti motivele de îngrijorare.

Scanned by CamScanner

CAPITOLUL TREI

Beatrix strînse bufniţa la piept, mîngîind-o uşor pe spate. Simţi gheruţele strîngîndu-i mănuşa pe care stătea. Bufniţa era fragilă şi uşoară, totuşi avea o putere mare în gheare.

- Nu te teme, zise ea blînd. Voi avea grijă de tine. Te vei face bine curînd şi vei putea zbura la familia ta. Sora mea are dreptate, continuă ea ducînd bufniţa în hambar. Vreau să-mi găsesc un soţ, dar în cele două sezoane am cunoscut o sută de bărbaţi şi toţi mi s-au părul lipsiţi de viaţă şi palizi. Cei mai mulţi trăiesc în lenevie şi distracţii, aşteptînd moartea cuiva, ca să-l moştenească. Se mîndresc cu faptul că sînt emancipaţi, ceea ce înseamnă că spun exact invers decît fac şi trebuie să-i lauzi pentru isteţimea lor. Ha. Măcar cînd masculii de bufniţă fac curte femelelor, ei le aduc de mîncare.

Pasărea scoase un sunet, iar trupul ei vibră.

Scanned by CamScanner

- De acord, zise Beatrix. Trebuie să iei ce ţi se oferă. Doar că doresc să găsesc pe cineva care să vadă lumea ca şi mine. Ce prosteşti sînt toate regulile. Maniere, corsete, bîrfe, furculiţe pentru sparanghel....şi numai-ştiu-cîte conversaţii agreabile. Dacă nu pot vorbi despre ceva real, mai bine tac.

Se opri, fiindcă bufniţa croncănea la ea.

- Mă întrebi ce fel de bărbat ? Habar nu am. Îmi surîde ideea de a mă căsători cu un rom, dar e al naibii de greu să-i ţii într-un loc. Iar eu nu vreau să hoinăresc prin lume. Îmi place în Hampshire. Sînt destul de ataşată de locuri, ştii.

Intră în hambar, o clădire mare, din piatră şi se urcă pe nişte traverse cu fîn. Podeaua era construită în pantă, permiţînd accesul uşor la fiecare nivel. Beatrix merse într-un colţ şi o instală pe bufniţă într-o cutie specială, perforată.

- Aşa, zise ea. Un locşor uscat şi sigur, ca să te odihneşti. Peste puţin timp o să-mi scot copoiul Dodger la plimbare şi îţi vom prinde cina.

Soarele apunea, aruncînd o lumină portocalie prin ferăstruicile hambarului. Beatrix o privea pe bufniţă cum îşi curăţă penajul.

- Pe tine te aşteaptă cineva? Este cineva

Scanned by CamScanner

îngrijorat pentru tine? Beatrix își lăsă capul pe spate, sprijinit de perete. Problema e că nu voi găsi bărbatul dorit într-un salon înăbușitor din Londra. Vreau să...

Se opri, nemaiputînd să-și continue confesiunea despre intensa dorință pe care o resimțea. Voia să fie iubită, dorită, provocată, surprinsă. Nu regăsise pe cineva asemănător cu iubitul ei imaginar printre gentlemanii de oraș, pe care-i cunoscuse pînă acum. Luă un pai, îl mestecă, gustîndu-i dulceața, apoi continuă: e posibil să-l fi cunoscut deja, dar să-l fi ignorat? Nu-mi dau seama. Precis nu e genul de bărbat care să....

- Miss Beatrix! se auzi un glas de copil. Miss Beatrix, sînteți acolo?

- Iartă-mă, îi spuse ea bufniței și merse să vadă cine o strigase. Thomas, exclamă ea cînd îl văzu pe puștiul de unsprezece ani, servitorul lor. Locuia cu părinții lui în sat și venea la muncă la familia Ramsay în fiecare zi, după școală. Era un băiat isteț și muncitor. Thomas avea de lustruit ghete, sau argintărie, sau îi ajuta pe valeți la treabă. Ce mai faci? îl întrebă ea.

- Groaznic, miss.

- Ce s-a întîmplat ? întrebă ea îngrijorată.

- Am venit de la menajeria ambulantă Fulloway, din sat. Mai bine economiseam cele două pence.

Scanned by CamScanner

Beatrix dădu din cap, înțelegîndu-l. Asemenea practici exhibiționiste cu animale călătorind i se păreau criminale. Animale exotice precum tigri, lei şi zebre, erau plimbate din oraş în oraş, în nişte vagoane "pentru animale", şi arătate publicului, împreună cu nişte jonglerii ieftine şi alte distracții exterioare. Mereu animalele păreau triste şi maltratate, iar acest lucru o revolta pe Beatrix. Era inuman să iei animalul din sălbăticie şi să-l țintuiești într-o cuşcă, unde avea să zacă pînă cînd murea.

- Nu suport menajeriile ambulante, zise Beatrix. Şi nu-mi plac nici expozițiile zoologice.

- Am fost la Fulloway fiindcă pe reclamă scria că au un elefant dansator, zise Thomas. Dar Bettina- aşa se numea elefantul – a căzut moartă cînd a ajuns caravana – au pus-o să meargă prea repede, pe o distanță prea mare, ziceau unii. Aşa că au pus un afiş pe care scria: "Elefant mort expus" şi ne-au arătat animalul, iar pe unii i-au lăsat chiar să înțepe cadavrul cu bețe.

- Nu vreau să ascult mai mult, spuse Beatrix. E groaznic, Thomas.

- A mai rămas un elefant, unul mic, dar el nu vrea să danseze, nici să se ridice, adăugă băiatul. Cînd

Scanned by CamScanner

fanfara cîntă muzica, paznicii îl înțeapă cu niște cîrlige de metal, dar el stă săracul și geme.

- Sînt sigură că plînge după părintele lui.

Beatrix se simți copleșită de tristețe și acum începuse să răsufle greu, de atîta emoție. Închise ochii și-și spuse: nu le poți salva pe toate.

Mai ales, nu putea să continue cu excentricitățile. Gata cu accidentele și salvările.

- Aveți un fel de a vă purta cu animalele, miss Beatrix, zise Thomas. Poate mergeți să vedeți elefantul și să faceți ceva pentru el. Dacă s-ar mișca puțin, poate că nu l-ar mai împunge cu cîrligul acela.

- Nu mă pricep la elefanți, spuse Beatrix. Nu pot face nimic. Sînt sigură că-și va reveni singur, Thomas.

- Da, miss. Evident dezamăgit, băiatul merse la treburile lui.

Beatrix scoase un oftat și se apropie de cutia bufniței.

- Nu-l pot ajuta, îi spuse ea bufniței care moțăia. Nu pot.

Totuși, și-l imagina pe bietul elefant prăbușit de durere, iar împrejurul lui oamenii distrîndu-se lîngă cadavrul părintelui său. Numai că ea știa ce înseamnă să pierzi o mamă.

Scanned by CamScanner

În satul Stony Cross, pe o porțiune înverzită, fusese creată o zonă împrejmuită pentru Menajeria Fulloway, unde cincisprezece căruțe mari fuseseră parcate în formă de dreptunghi. Tot felul de reclame înconjurau locul, plus în sat, pentru a atrage cît mai mulți curioși, potențiali cumpărători de bilete. O fanfară cățărată pe un podium cînta polci și arii vesele, pentru a-i atrage pe clienți.

Beatrix se uita descumpănită la o căruță galbenă, pe care era desenat chipul lui George Fulloway, proprietarul menajeriei. Fulloway era un bărbat cu fața roșie și obraji lăsați, care purta o mustață și o barbă ca de țap.

- Trebuie să iubească animalele, dacă a adunat atît de multe.

Beatrix văzu cuștile murdare ale maimuțelor și zîmbi cu amărăciune.

- Te întrebi, spuse ea, dacă-i pasă cîtuși de puțin de interesele animalelor. Unde ai văzut elefantul, Thomas?

- Într-un țarc pe partea cealaltă a căruței. Are și un gard șubred împrejur....dacă ar vrea să scape de acolo, ar reuși.

- Și unde să se ducă? întrebă retoric Beatrix.

Scanned by CamScanner

Se apropiară de perimetrul îngrăditurii şi văzură pe jos un morman de bălegar de elefant. Animalul era mai mic decît şi-l imaginase Beatrix, avea nu mai mult de un metru şi jumătate înălţime, era cenuşiu, acoperit cu peri, iar urechile sale nu erau prea mari. Un elefant indian, cunoscut pentru firea mai timidă decît a celor africani.

Avea ochii întredeschişi şi o privea pe Beatrix, cînd s-a apropiat de gard. Nu s-a mişcat, ci a rămas acolo, ca şi cînd ar fi fost drogat sau bolnav.

Ori distrus de tristeţe.

- Bună, băiatule, zise Beatrix. Cum te cheamă?

- Ollie, scrie pe tăbliţă, răspunse Thomas binevoitor.

Beatrix se lăsă pe vine şi-l privi pe elefant. Scoase mărul pe care-l adusese cu ea şi i-l întinse prin gard.

- Uite, pentru tine, Ollie.

Micuţul elefant se uită la fruct, dar nu schiţă nici o mişcare pentru a-l lua.

- Uite ce cicatrici are pe burtă, îi zise ea lui Thomas. Şi rănile proaspete dimprejurul gîtului. L-au împuns cu cîrligul în locuri unde cred ei că nu se vede.

- Dar are pielea destul de groasă, remarcă Thomas. Poate că nu simte.

Scanned by CamScanner

- Crezi că nu? Atunci cînd ceva zgîrie pielea pînă la sîngerare, este dureros, Thomas.

Băiatul părea tulburat. Înainte să răspundă, se auzi o voce răguşită.

- Ce faci acolo? Vrei să dai de belea? Plecați de lîngă animal, amîndoi!

Beatrix se ridică încet, privindu-l pe bărbatul al cărui chip era desenat pe căruță, acum îmbrăcat cu haine ponosite şi o pălărie de paie. Într-o mînă avea un fier lung la capătul căruia era înfipt un cîrlig gros de metal.

- Nu facem nici un rău, spuse Beatrix, pe un ton conciliant, deşi era scîrbită de imaginea bărbatului care chinuia un animal neajutorat cu o armă.

- Dacă vreți să vedeți animalele, va trebui să plătiți două pence, ca toată lumea.

- Elefantul este bolnav? întrebă Beatrix.

Bărbatul răspunse rîzînd disprețuitor:

- Nu, e doar leneş. Ridică în aer cîrligul. O să facă ce-i cer, cînd voi termina cu el.

- Poate are nevoie de puțin timp, ca să-şi revină după moartea mamei lui.

Bărbatul se schimonosi într-un zîmbet forțat.

- Exact vorbe de femeie. Crezi că o fiară are sentimente, cînd Ollie trage de timp. După cîtă mîncare

Scanned by CamScanner

bag în el, ar face bine să şi-o merite! Se apropie de biata creatură şi-l împunse cu cîrligul. E timpul să dansezi, Ollie. Vei dansa cînd cîntă fanfara, sau de nu, te fac eu să regreţi.

- Pot să-i vorbesc? întrebă Beatrix prinzînd curaj. Doar cîteva clipe?

- Să-i vorbeşti? Omului nu-i venea să creadă şi o privi batjocoritor. Tu cine naiba te crezi?

- Este miss Hathaway, spuse Thomas repede. Animalele o iubesc – vorbeşte limba lor. Vă rugăm, domnule, lăsaţi-o să-i vorbească!

Omul izbucni într-un hohot de rîs.

- Vorbeşti elefănţeşte, ai?

- Nu, domnule, zise Beatrix cu demnitate. Eu doar tratez animalele cu bunătate şi respect. Cel mai multe dintre ele răspund bine. Aţi putea încerca, dacă vreţi.

Replica ei parcă trecu neauzită.

- Bine, să te văd. Poate îl îndupleci să-şi facă treaba. Dacă metoda ta va da greş, a mea nu.

Beatrix se lăsă iar pe vine.

- Ollie, zise ea suav. Bietul Ollie....trebuie să mă crezi că-ţi sînt prietenă. Strecură braţul subţire prin gard şi puse mîna pe pămînt, cu palma în sus. Ştiu că nu ai

Scanned by CamScanner

chef să mănînci, să dansezi sau să faci lucrurile pe care ți le cer ei. Știu că ai inima zdrobită. Și eu mi-am pierdut mama cînd am fost copil. Adevărul e că mereu îți este dor de ea. Dar află că sînt oameni care te vor iubi. Care te vor ajuta, iar eu sînt unul dintre ei.

Pe măsură ce Beatrix îi vorbea, elefantul își ridicase trompa spre ea, iar acum o atingea ușor pe palmă. Ea strînse degetele pe trompa lui umedă și caldă. Ollie ridică apoi trompa spre fața ei, parcă pentru a-i mirosi respirația.

- Te voi ajuta eu, șopti ea. Să ai încredere în mine. Deocamdată, ridică-te și fă cum te roagă el.

Elefantul apucă mărul și-l băgă în gură. Mestecînd încet, se ridică , iar picioarele din spate rămaseră depărtate, asemeni unui copil mic.

- Uite că face, se minună Thomas.

Bărbatul cu cîrligul lătră și el un rîset surprins. Nimeni nu cuteză să vorbească în timp ce Ollie se ridică. Rămase cu fața la Beatrix, cît putea el de aprope de gard. Ridică trompa pe deasupra gardului, iar Beatrix întinse și ea mîna. Cu multă delicatețe elefantul își înfășură trompa împrejurul brațului ei, pînă la cot, ca o strîngere de mînă între elefanți.

- Ajunge, sări bărbatul, preluînd conducerea

Scanned by CamScanner

asupra situaţiei. Dacă vrei să vezi elefantul, plăteşte două pence şi intri pe la poartă, ca toată lumea.

- Nici un cuvînt de mulţumire? întrebă indignat Thomas. Dacă nu era miss Hathaway.....

- E în regulă, îl întrerupse Beatrix, desprinzîndu-se cu greu din strînsoarea trompei elefantului, care îi implora parcă ajutorul. Trebuie să plecăm acum. La revedere, Ollie.

Deocamdată mai mult nu putea să spună şi se strădui să menţină pasul.

Scanned by CamScanner

CAPITOLUL PATRU

O furtună de vară asaltă ţinutul Hampshire cu o seară înainte de nunta lui Win cu Merripen. Tot satul Stony Cross a fost spălat de ploi torenţiale şi vijelii care au devastat casele şi au doborît copaci. Slavă cerului că nu a fost nimeni rănit, iar dimineaţa veni curată şi senină.

Win se trezi amintindu-şi-l pe Kev, care o lăsase singură la scurt timp după miezul nopţii, pentru a nu risca să-şi vadă mireasa în dimineaţa nunţii. Romul meu superstiţios, se gîndi ea somnoroasă, îmbrăţişînd perna pe care el dormise.

- Bună dimineaţa, dragă, se auzi glasul vesel al Ameliei.

- Bună dimineaţa, răspunse Win căscînd. E ziua nunţii mele! Credeam că nu mai vine odată.

- Oh, dar e aici, spuse Amelia intrînd în cameră.

Purta un halat alb şi avea în mînă o cană cu ceai. Îi dădu ceaiul lui Win şi se aşeză pe marginea patului.

Scanned by CamScanner

- Te-ai trezit demult? întrebă Win.

- Cam de o jumătate de oră. Și am multe noutăți să-ți spun.

- E vorba de ghinioanele despre care era îngrijorat Kev?

- În primul rînd, Beatrix s-a trezit cu durere de cap și e răcită rău. Cred că s-a dus la hambar în timpul furtunii să vadă dacă bufnița e în regulă. A venit în casă plină de noroi și apă, iar menajera e supărată-foc.

- Biata Bea, spuse Win, ducînd cana cu ceai la buze.

- Dar asta nu e tot. Vicarul a trimis un băiat din sat azi dimineață să ne spună că un copac a căzut peste intrarea bisericii și a dărîmat un zid. Iar ploaia a turnat înăuntru și s-a inundat sala de ceremonii.

- Oh, nu, tresări Win. Parcă presimțirile lui Kev au fost totuși reale. Asta înseamnă că va trebui să amînăm nunta?

- Dacă ginerele ar fi purtat alt nume și nu Merripen, poate. Dar el e un încăpățînat. Cam și Leo discută cu el jos.

- Nu aud pe nimeni strigînd, zise Win.

- De fapt Merripen e foarte calm, numai că pune la cale uciderea cuiva: Mi-a zis să vin sus să te ajut cu rochia...spunea că nunta va avea loc. Cumva. Undeva.

Scanned by CamScanner

- Foarte bine. Win zîmbi, apoi mai bău puțin ceai. Știam că nu trebuie să mă îndoiesc de el.

După ce l-au dus înapoi în sat pe băiat, Leo evaluă pagubele de la biserică și vorbi cu vicarul. La întorcerea spre Ramsay House, Leo merse să discute cu Cam și Kev. Leo era un ticălos înalt și chipeș, foarte vorbăreț și tupeist. Era maestru în a încălca legi și a nu respecta regulamentele. Dacă exista vreo posibilitate ca nunta să se țină altundeva, Leo o va găsi.

- Nici o șansă să se țină ceremonia în biserică, le spuse el lui Kev și Cam în salon. Este totul o mizerie de nedescris.

- Atunci ne căsătorim pe treptele bisericii, sugeră Kev.

- Mă tem că e imposibil, spuse Leo. Conform canoanelor bisericești, trebuie să aibă loc într-o biserică sau capelă care a fost de curînd autorizată. Nici vicarul, nici rectorul nu îndrăznesc să încalce regulile. Consecințele ar fi atît de severe, încît ar fi suspendați trei ani. Cînd am întrebat cît de aproape este următoarea capelă autorizată, s-au uitat în registre. Se pare că acum cincizeci de ani capela de pe moșia noastră a primit licență pentru o nuntă în familie, dar ea a expirat de atunci.

Scanned by CamScanner

- Şi nu se poate reînnoi? întrebă Cam. Astăzi?

- Am întrebat şi asta, iar rectorului i s-a părut o soluţie acceptabilă, ba chiar a fost de acord, cu condiţia ca Merripen şi Win să promită că-şi vor oficializa căsătoria la biserică de îndată ce acoperişul va fi reparat.

- Dar căsătoria ar fi legală începînd de azi? întrebă Kev.

- Da, legală şi înregistrată, atîta timp cît se va încheia pînă la ora douăsprezece. Biserica nu recunoaşte nici o nuntă care se ţine după ora douăsprezece.

- Bine, spuse Kev scurt. Ne vom căsători în dimineaţa aceasta la capela de pe proprietatea noastră. Plăteşte-i rectorului oricît îţi va cere.

- Mai e o singură problemă cu acest plan, zise Cam. Noi nu avem o capelă pe proprietatea noastră. Cel puţin eu nu am văzut-o.

- Ce s-a întîmplat cu ea? întrebă Leo.

Amîndoi îl priviră pe Kev, care în ultimii doi ani s-a ocupat de restaurarea clădirilor de pe domeniu. El dărîmase două ziduri, precum şi cîteva clădiri mici, adăugîndu-i conacului cîteva noi încăperi.

- Ce ai făcut cu capela, frate? întrebă Cam, începînd să se lămurească.

- Nimeni nu o folosea, cu excepţia cîtorva păsări

Scanned by CamScanner

care-şi făceau cuibul acolo, zise Kev. Aşadar am transformat-o în hambar şi am ataşat-o celui iniţial. Văzînd că toţi ceilalţi îl priveau în tăcere, adăugă tot el: contează oricum.

- Vrei să te însori într-un hambar? întrebă Leo cu neîncredere. Printre cutii cu grăunţe pentru animale?

- Vreau să mă însor oriunde, zise Kev. Un hambar e la fel de bun ca oricare alt loc.

- Ar vrea poate cineva să o întrebe pe Win, dacă este dispusă să se mărite în fosta capelă, care acum este doar o anexă la hambarul principal, comentă sardonic Leo. Oricît de tolerantă ar fi sora mea, are şi ea standardele ei.

- Sînt dispusă! se auzi glasul lui Win din capul scărilor.

Cam se stăpîni să nu rîdă. Leo dădu din cap şi-i spuse surorii lui :

- Win, e un simplu hambar.

- Dacă pe Domnul nostru nu l-a deranjat să se nască într-o iesle, spuse ea însufleţită, atunci nici eu nu pot protesta dacă mă mărit într-un hambar.

Leo murmură, privind spre ceruri:

- Merg să mă ocup de taxa de reînnoire. De-abia aştept să-i văd faţa vicarului, cînd îi voi spune că am

Scanned by CamScanner

transformat capela într-un hambar. Nu prea dă bine pentru pioşenia familiei, credeţi-mă.

- Eşti preocupat să-ţi fie recunoscută pioşenia? întrebă Kev.

- Încă nu. Sînt în plin proces de recuperare morală. Dar cînd în sfîrşit voi ajunge la pocăinţă, nu va exista nici o capelă pentru mine.

- Poţi să te pocăieşti în hambarul nostru recent autorizat, zise Cam. Plecă spre uşă, o deschise şi ascultă puţin muzica de chitară a ţiganilor ajunşi pe domeniu. Li se alătură şi el, iar Kev numără cel puţin vreo treizeci de rubedenii adunate în faţa casei, toţi îmbrăcaţi în straiele lor colorate, cîntînd şi dansînd.

- Ar fi trebuit să călătorească, protestă Kev. Oare ce caută aici?

Cam se şterse la frunte, parcă încercînd să alunge o durere de cap sîcîitoare.

- Se pare că au venit să ne ajute la pregătirile de nuntă.

- Nu am nevoie de aşa ajutor, zise Kev.

Leo veni din spatele lor:

- Ei, vestea bună este că de acum nimic altceva nu mai poate merge prost.

Scanned by CamScanner

Mulțumită eforturilor susținute ale Ameliei, ale lui Poppy și Beatrix, precum și ale însoțitoarei lor, miss Marks, hambarul a fost decorat cu flori și panglici albe, precum și cu petale de trandafiri presărate cu generozitate pe podelele de lemn.

După o generoasă taxă de "reînnoire" a autorizației, vicarul nu a mai protestat deloc la desfășurare ceremoniei în capela improvizată.Atîta vreme cît va avea loc înainte de ora douăsprezece, le spuse el membrilor familiei, căsătoria va fi înregistrată astăzi.

Fix la ora unsprezece și treizeci Kev aştepta cu Cam la o intrare a hambarului, care fusese modificată, cu niște porți uriașe, care permiteau accesul tractoarelor și transportului semințelor. În aer plutea muzică de chitară, iar ritmurile muzicii romantice țigănești încîntau urechile oaspeților. Se făcu loc accesului miresei.

Beatrix era în partea din față a hambarului şi strănuta în batistă. Îl privi pe Merripen şi se bucură mult pentru el. Win se iubea cu el de atîta timp şi trecuseră peste nenumărate obstacole insurmontabile. Mulţi luau căsătoria ca pe un bun dat, însă pentru Merripen era o recompensă la care visase pentru anii lui de sacrificiu.

Scanned by CamScanner

Win intră la brațul lui Leo. Era imaculată și frumoasă, într-o rochie albă, simplă, din mătase de culoarea razelor de lună, cu un corsaj din dantelă și un voal care-i acoperea fața. Merripen se uita la ea de parcă ar fi trăit un vis din care nu voia să se trezească.

El îi ridică voalul și o privi atent. Intimitatea acelei priviri emana devotament, încredere...se gîndea Beatrix. Parcă auncau o vrajă peste toți cei prezenți.

- Dragi prieteni, începu vicarul, ne-am adunat aici, în fața lui Dumnezeu și sub ochii acestei congregații de credincioși, pentru a-i uni pe acest bărbat cu această femeie în sfînta taină a căsătoriei....

Beatrix își dorea ca vicarul să se grăbească. Se apropia ora prînzului.

- ...această instituție nu trebuie să fie luată în derîdere, doar pentru a satisface dorințele carnale ale bărbatului, cum fac brutele fără pic de înțelegere, ci totul trebuie făcut discret, cu înțelegere și seriozitate.....

Beatrix simți că va strănuta din nou, dar reuși să-și stăpînească senzația. Nu dorea să întrerupă ceremonia cu un strănut strident.

După aceea zări....ceva lung, cilindric, cenușiu, ieșind din spațiul rămas după alipirea capelei de hambarul vechi. Făcu ochii mari. Nu se mișcă și nu

Scanned by CamScanner

spuse nimic, fiindcă exact atunci trompa ajunse și-i ridică pe la spate vălul lui Win , precum și parura din flori.

Cîteva persoane tresăriră speriate și surprinse. Win ridică nedumerită mîna spre cap și văzu trompa vinovată. Instinctiv, Ken o apără, trăgînd-o spre el. Se uitau așa, îmbrățișați la Ollie, care apăruse din crăpătura dintre pereții de lemn și acum flutura voalul parcă bucurîndu-se alături de ei.

Leo vorbi primul:

- Beatrix, ai să ne spui ceva?

Scanned by CamScanner

CAPITOLUL CINCI

- Îmi pare foarte rău, spuse ea, dar pot explica. Vedeți, acest biet animal a fost abuzat îngrozitor , aşa că m-am gîndit să-l....

- Beatrix, o întrerupse Merripen, mă interesează explicația ta, dar mai avem doar un sfert de oră. Nu putem să....Cînd sora ei îşi ascunse fața pe umărul iubitului ei, Beatrix crezu că ea plînge, dar de fapt ea se îneca de rîs. Merripen zîmbi şi el. O rugă pe Beatrix : explicația ta poate aştepta pînă după ora douăsprezece?

- Sigur că da, zise ea, făcîndu-i semn lui Ollie să nu mai fluture voalul. Animalul se opri şi rămase atent la ceremonie.

Vicarul îl privi înțelegător.

- Nu sînt sigur dacă biserica permite animalelor prezența la ceremonii.

- Dacă există o taxă şi pentru asta, îl asigură Leo, o vom achita mai ţîrziu. Pentru moment, hai să continuăm.

Scanned by CamScanner

- Da, domnule. Vicarul își drese glasul și continuă slujba cu demnitate maximă. Așadar, dragilor, dacă există vreo persoană care se opune căsătoriei acestui bărbat cu această femeie, să vorbească acum, sau pe veci să tacă....

- Opriți-vă imediat! se auzi un glas sonor, poruncitor, iar toată lumea întoarse capul spre partea din spate.

Beatrix îngheță, fiindcă recunoscu vocea mustăciosului cu barbă de țap. Era domnul Fulloway, proprietarul menajeriei ambulante. Nu îndrăzni să-l privească pe Ollie, dar cu coada ochiului zări cum trompa lui se retrăsese între pereți.

- Sînt aici pentru a-mi recupera proprietatea, anunță Fulloway. Omul de lîngă el ținea în mînă fierul cu cîrlig în vîrf..

- Ea este, domnule Fulloway, zise omul. E fata Hathaway, pe care am prins-o la Ollie ieri. Ea l-a luat, vă jur!

Leo făcu un pas în față și, cu aerul lui de aristocrat, cu chipul dur și privirea de gheață se prezentă:

- Sînt lordul Ramsay. Mi-ați încălcat proprietatea. În caz că nu ați observat, sîntem la o nuntă.

Fulloway pufni nepăsător.

Scanned by CamScanner

- Nu te poți căsători într-un hambar.

- Acesta nu este un hambar, spuse Leo, este capela familiei. Avem un vicar, iar tipul acela uriaş, cu pumnul de fier și privirea feroce, este mirele. Dacă aş fi în locul tău, nu i-aş întrerupe nunta, fiindcă nu ai mai apuca în viață dimineața următoare.

- Nu plec fără elefantul meu! tună Fulloway. El îmi atrage clienții care plătesc și am nevoie de el pentru afacere, în plus că este al meu.

- Este aici, domnule Fulloway! strigă cineva din lateral, iar Beatrix realiză că Fulloway trimisese pe cineva să-l caute pe Ollie în hambar.

Se auzi protestul elefantului, ca o trompetă. Ollie veni alergînd din încăperea atașată ulterior, căutînd să se refugieze. Văzînd-o pe Beatrix, veni în spatele ei, tremurînd. Ea se uită fix în ochii omului care urmărise animalul și-l amenință la prima lui încercare de a se apropia:

- Nu va fi al tău, măcelarule ! strigă ea.

- Ești o hoață, urlă Fulloway. Vei fi acuzată de furt!

Tot hambarul începu să răsune de un vacarm de voci, toți urlau, țiganii se adunaseră la uşă, afară, iar Ollie își țipa teama, în timp ce vicarul încerca să-i acopere pe toți.

Scanned by CamScanner

Merripen văzu hărmălaia şi se înfurie.

- Linişte! strigă la rîndul său. Toţi se liniştiră, inclusiv elefantul.

- În următoarele zece minute, îi avertiză el pe toţi cei prezenţi, nimeni nu va mişca, nu va vorbi sau răsufla. Toate vor fi rezolvate după amiază. Deocamdată, dacă mai întrerupe cineva ceremonia, mătur cu el tot hambarul.

Win îl luă mîndră de braţ şi se întoarseră din nou cu faţa spre vicar.

- O iei de soţie pe această femeie, să-ţi fie soţie, să trăiţi în pace şi înţelegere, în sfînta legătură a cununiei? O vei iubi, o vei susţine, o vei onora şi la bine şi la rău, pînă cînd moartea vă va despărţi ?

- Da, se auzi glasul baritonal al lui Merripen.

Vicarul o întrebă şi pe Win.

- Da, se auzi glasul ei subţiratic, iar ea roşi.

Apoi continuară jurămintele mirilor, iar la urmă Merripen reuşi să-i pună inelul de aur pe deget.

- Ceea ce Dumnezeu a unit, să nu desfacă nici un muritor.

Merripen se aplecă să-şi sărute mireasa, într-o îmbrăţişare romantică, iar ea îl luă de gît şi-l strînse cu putere, bucuria lor citindu-li-se pe feţe.

Scanned by CamScanner

Beatrix surîdea şi ea, ştergîndu-şi lacrimile. Ollie stătea tot în spatele ei, temător.

- Acum, zise domnul Fulloway apropiindu-se de ea, vreau să-mi iau elefantul.

- Nu! strigă Beatrix, privind disperată spre membrii familiei sale. O să-l ucidă, aşa cum au făcut şi cu mama lui. Uitaţi-vă ce răni are în jurul gîtului şi....

- Taci, interveni Merripen. Win se ridicase pe vîrfuri şi-i şoptea ceva la ureche, el zîmbi, apoi îi spuse: orice îmi ceri. Făcu un pas înainte şi se aşeză între Fulloway şi elefant. Se pare că soţia mea ....ezită puţin, dar accentuă ultimele două cuvinte....ar dori elefantul drept cadou de nuntă. Ceea ce înseamnă că vom negocia pentru el.

- Nu sînt dispus să mă tîrguiesc, zise Fulloway. E singurul elefant pe care-l mai am şi....

- M-aţi înţeles greşit, îl întrerupse Fulloway, nu vă rog să negociaţi, vă informez că aşa vom face.

Fulloway se înroşi.

- Mie nu-mi spune nimeni ce să fac. Ştii cine sînt? Făcu semn spre bărbatul care ţinea în mînă fierul cu cîrlig.

Chiar atunci Cam veni şi-i suci omului braţul, iar metalul făcu un zgomot asurzitor la contactul cu podeaua.

Scanned by CamScanner

Ollie scoase un strigăt speriat, iar Leo şi Merripen veniră în faţa lui Fulloway.

- Ai auzit de noua legislaţie de acum trei ani, care pedepseşte persoanele care dovedesc cruzime faţă de animale? întrebă Leo. Nu? Să-ţi spun eu cum a trecut într-o singură sesiune parlamentară. Dacă ne mai creezi probleme, vei ajunge în faţa tribunalului cu acuzaţii grave şi nu te vei mai putea apăra, plus că ţi se va închide afacerea.....

- Bine, zise Fulloway, speriat de privirea ameninţătoare a lui Merripen. Sînt dispus să negociez. Dar vreau un preţ corect. Elefantul e de primă calitate!

Beatrix răsuflă uşurată şi merse lîngă Ollie, mîngîindu-l pe cap.

- Gata, nu te mai duci acolo, murmură ea. Acum eşti în siguranţă.

Sora ei, Amelia îl privi şi ea mirată pe Ollie. Îl mîngîie şi ea şi zîmbi privindu-i ochii clari, cafenii.

- Ce băiat educat, spuse el. Nu bănuiam că un elefant se poartă atît de frumos la o nuntă.

- Amelia, spuse Beatrix , ca pe o scuză, ştiu că am promis să nu mai....

- Stai, Bea, vreau să-ţi spun eu ceva. Cam m-a sfătuit să te las să-ţi urmezi calea şi are dreptate. Nu va

Scanned by CamScanner

trebui să te schimbi ca să faci pe plac cuiva. Eşti minunată aşa cum eşti. Vreau doar să fii fericită. Şi nu cred că ai fi, dacă nu ţi-ai urma liberă inima.

- Te iubesc, spuse Beatrix sărindu-i de gît. Ollie încercă şi el să le îmbrăţişeze cu trompa.

- Nu-l ţinem, o avertiză Leo. Va trebui să găseşti un sanctuar sau un refugiu pentru el, Beatrix.

- Da, sigur că da. Un loc cu mulţi elefanţi. Va prefera să trăiască printre cei ca el. Beatrix scoase elefantul din hambar. Dar, între timp...nu crezi că şi vecinii se vor bucura să-l scoată la plimbare?

În cămaşă de noapte albă şi cu părul desfăcut Win intră în dormitor, unde o aştepta Kev. Era prima lor noapte ca soţ şi soţie. Simţi o oarecare nervozitate în preajma lui, deşi îl iubea şi se simţea bine cu el.

El scoase cămaşa dintr-o mişcare, dezvelindu-şi pieptul puternic. O dezbrăca din priviri şi întinse mîna, cu palma în sus, spunînd doar atît:

- Pantoful tău.

Aşadar, se ţinea de tradiţiile ţigăneşti, se gîndi Win amuzată şi poate puţin iritată. Avea să-i pună pantoful pe partea lui de pat, ca să-i arate cine este

Scanned by CamScanner

stăpînul. Prea bine. Putea să-şi savureze victoria lui simbolică.

Deşi asta nu va dovedi nimic. Win scoase un pantof şi i-l dădu. Cît a făcut un pas spre el, s-a împiedicat de ceva. Se uită în jos şi văzu un pantof negru, bărbătesc, uriaş, plasat pe partea ei de pat. Înţelese şi începu să rîdă.

- Dar cine va fi şeful?

Kev îi luă pantoful şi-l puse pe jos, ceremonios, apoi întinse o mînă spre ea.

- Vom fi pe rînd, zise el, îmbrăţişînd-o, iar respiraţia lui caldă îi mîngîia buzele. O sărută, nu înainte de a o anunţa: eu voi fi primul.

Scanned by CamScanner

ADEVĂRATA DRAGOSTE

PROLOG

Dacă exista un bărbat care să se poată abține de la băutură, acela era Jake Linley. Cu siguranță exersase la greu – și asta i-a prins foarte bine, altminteri acum s-ar fi împleticit de beat. Din nefericire, oricît de mult ar fi băut în seara aceasta, nimic nu putea să-i amorțească amărăciunea provocată de gîndul la ce pierduse pe veci.

Jake se simțea obosit și înfierbîntat, iar resentimentele se acumulau pe măsură ce se scurgeau minutele petrecute în luxoasa și aglomerata sală de bal. Se despărțise de un grup de prieteni și acum hoinărea printr-o galerie, privind visător cerul întunecat, care se zărea prin ferestre. La capătul galeriei îl văzu pe Robert, lordul Wray, înconjurat de o adunătură de amici și binevoitori, toți felicitîndu-l pentru logodna care fusese anunțată cu doar o oră înainte.

Scanned by CamScanner

Jake l-a plăcut dintotdeauna pe Wray, un tînăr agreabil, care prin inteligența și istețimea lui nativă era mereu binevenit în orice companie. Totuși, privindu-l în acest moment deosebit, un dispreț nemăsurat se cuibărea în sufletul lui Jake. Îl invidia pe Wray, care nici măcar nu-și dădea seama peste ce noroc dăduse în clipa cînd i-a cîștigat mîna domnișoarei Lydia Craven. Deja se vorbea că această partidă urma să-i aducă mai multe avantaje domnișoarei Craven, decît lui Wray, și că statutul ei social va avansa puternic atunci cînd averea ei se va uni cu un titlu unanim respectat. Jake știa asta mai bine ca oricine.

Lydia era adevăratul premiu, indiferent care-i erau originile familiei. Nu era o frumusețe în sens convențional - avea părul negru moștenit de la tatăl ei, gura lui frumos conturată, precum și o bărbie care părea puțin cam prea preoeminentă pentru o femeie. Era suplă și avea sînii mici, un dezavantaj, în comparație cu standardele de voluptate considerate a fi dezirabile la vremea aceea. Totuși, avea ceva irezistibil – poate fermecătoarea ei neajutorare făcea orice bărbat să-și dorească să-i poarte de grijă, ori atitudinea ei ludică, pe care i-o puteai distinge dincolo de masca de femeie îngîndurată. Desigur ochii ...de un verde-exotic, de

Scanned by CamScanner

multe ori păreau nepotriviți cu chipul ei de școlăriță dulce.

Jake oftă îngîndurat și părăsi galeria supra-încălzită, ieșind în aerul nocturn și răcoros de primăvară. Umezeala din atmosferă era impregnată de mirosul trandafirilor de Damasc adăpostiți de grădinile în terase. Aleea pietruită se continua cu borduri din mușcate albe cățărătoare. Jake se îndreptă spre capătul aleii care cobora apoi pe niște trepte spre grădinile de la nivelul inferior.

Se opri fiindcă observă o femeie așezată pe o bancă. Stătea cu capul plecat spre ceva din poala ei și de-abia i se distingea profilul. Ca veteran al seratelor și balurilor londoneze, prima presupunere a lui Jake a fost că femeia își aștepta probabil iubitul pentru a împărtăși cu el cîteva momente de intimitate. Totuși, imediat recunoscu podoaba capilară bogată, precum și liniile clare ale profilului ei.

Lydia, se gîndi el, privind-o cu nesaț. Oare ce făcea acolo singură, la atît de scurt timp după anunțarea logodnei?

Deși nu scosese nici un sunet, ea întoarse capul, iar cînd îl recunoscu, păru total lipsită de entuziasm.

- Doctore Linley.

Scanned by CamScanner

Jake se apropie şi zări în poala ei un teanc de biletele scrise cu creionul. Ecuaţii matematice, se gîndi el. Obsesia Lydiei Craven pentru asemenea curiozităţi masculine cum sînt matematica şi ştiinţele era deja binecunoscută de ani de zile. Deşi prietenii binevoitori îi sfătuiseră pe soţii Craven să descurajeze aceste preocupări neortodoxe pentru o tînără, ei au făcut exact invers şi s-au mîndrit cu inteligenţa sofisticată a fiicei lor.

Lydia strecură imediat notiţele în săculeţul de mînă şi-l privi încruntată.

- Nu ar trebui să fii înăuntru, cu logodnicul tău? o întrebă Jake puţin ironic.

-Voiam cîteva minute de singurătate. Se ridică, iar umbrele nopţii se jucau pe silueta ei zveltă, evidenţiindu-i corsajul rochiei din mătase albă. Era uşor bosumflată, iar genele ei lungi şi arcuite, care ascundeau o privire dezamăgită formau un tablou absolut antitetic cu imaginea viitoarei mirese, ai cărei ochi ar fi trebuit să strălucească de fericire.

Jake zîmbi cu subînţeles.

- Wray nu ştie că eşti aici?

- Nimeni nu ştie unde sînt şi aşa vreau să rămînă. Aşa că, te rog, aş dori să mă laşi acum...

Scanned by CamScanner

- Nu înainte de a te felicita. Se apropie de ea încet, simțind cum inima începe să-i bată din ce în ce mai puternic. Ca și altădată, apropierea de ea îl excita, trimițîndu-i semnale disperate. Bravo, miss Craven, zise el. Ai pus mîna pe un conte și chiar unul bogat, aș spune. Presupun că pentru o tînără de rangul tău nu există o realizare mai mare ca asta.

- Doar tu ești capabil să feliciți pe cineva într-un mod atît de jignitor, Linley.

- Te asigur că urările mele sînt sincere. Jake aruncă o privire pe bancă, lîngă locul unde ședea ea. Îmi dai voie? o întrebă, apoi se așeză, înainte de a fi refuzat. Se privirăintens, aproape provocator.

- Ai băut, îi zise Lydia, simțind imediat în răsuflarea lui un puternic miros de coniac.

- Da, răspunse el aproape gutural. Am tot toastat pentru tine și logodnicul tău. De mai multe ori.

- Apreciez entuziasmul tău pentru logodna mea, zise Lydia blînd, făcînd o pauză, înainte de a adăuga: sau entuziasmul să fie pentru coniacul tatei?

El rîse amuzat.

- Pentru logodna cu Wray, desigur. Acesta este semnalul primit de inima mea cinică, să fiu martor la etalarea devotamentului amoros pe care-l simțiți unul pentru celălalt.

Scanned by CamScanner

Ironia lui usturătoare o irită puţin. Lydia şi contele nu erau deloc o pereche care să trădeze sentimente puternice. Nici o privire încărcată de erotism, sau atingeri întîmplătoare ale mîinilor, din care s-ar putea percepe o oarecare atracţie fizică între cei doi.

- Eu şi lordul Wray ne placem şi ne respectăm foarte mult, mărturisi Lydia pe un ton defensiv. Adică avem fundamentul excelent pentru o căsnicie.

- Dar pasiunea ce este?

Ea ridică din umeri nepăsătoare şi comentă cu un aer ce se voia sofisticat:

- După cîte se spune, este ceva trecător.

- De unde ştii? întrebă Jake provocator. În viaţa ta nu ai simţit un moment de pasiune adevărată.

- De ce spui asta?

- Fiindcă dacă ai fi simţit-o, nu te-ai aventura într-o căsnicie care conţine doar căldura resturilor de la masa de aseară.

- Modul în care ai caracterizat relaţia mea cu lordul Wray este total greşit. Simţim o mare atracţie unul faţă de celălalt, dacă te interesează.

- Habar n-ai despre ce vorbeşti.

- Oh, ba da! Numai că refuz să dezvălui detalii despre viaţa mea privată, doar ca să-ţi dovedesc că te înşeli.

Scanned by CamScanner

Pe măsură ce Jake o fixa cu privirea pe Lydia, se simțea copleșit de dorință. Nu se putea ca ea să se irosească pe un bărbat atît de candid și fără vlagă ca Wray. Îi privi înfierbîntat gura, admirîndu-i buzele moi, expresive, care-l ademeniseră și-l chinuiseră ani de zile. Se apropie de ea și o cuprinse de brațele calde și delicate, acoperite de mătasea translucidă. Nu se putea abține – a trebuit să o atingă. O mîngîie ușor în sus, spre umeri, savurînd clipele fierbinți.

- Presupun că l-ai lăsat să te sărute. Dar altceva?

Lydia trase adînc aer în piept, și o simți cum se încordează sub palmele lui.

- Doar nu crezi că răspund la această întrebare, zise ea ezitant.

- Probabil că nu ați ajuns mai departe de sărutări. O femeie în care s-a stîrnit pasiunea are ceva special în priviri. Iar la tine nu văd asta.

În cei patru ani de cînd s-au cunoscut Jake o atinsese extrem de rar. Fuseseră doar cîteva ocazii de politețe obligatorie, cum ar fi fost să-i ofere mîna la coborîrea pe o pantă de pămînt, sau cînd schimbau partenerii de dans la petrecerile obișnuite. Chiar și în acele momente pasagere, răspunsul lui a fost imposibil de ignorat.

Scanned by CamScanner

Jake privea acum ochii aceia verzi, ascunşi de penumbră şi realiza că ea aparţine altui bărbat. Se condamna pentru că o dorea atît de intens, iar trupul i se încordă de dorinţă, şi orice pic de raţiune începu să se dizolve într-un vîrtej fierbinte. Avea în faţă o viaţă de nopţi fără ea, de sărutări pe care nu le vor împărtăşi niciodată, de cuvinte care vor rămîne nerostite. În derularea evenimentelor se gîndi că următoarele momente vor conta doar pentru el. Merita măcar o părticică din ea – plătise pentru asta cu ani de pasiune. Vorbi pe un ton calm, uşor ezitant:

- Poate ar fi bine să-ţi fac o favoare, Lydia. Dacă tot te măriţi cu un peşte mort ca Wray, cel puţin ar trebui să ştii ce înseamnă să simţi dorinţa.

- Cum? întrebă ea uluită.

Jake ştia că e o greşeală, dar nu-i mai păsa. Aplecîndu-se uşor o sărută pe gură, cutremurîndu-se într-un efort susţinut de a se purta blînd cu ea. Buzele ei erau dulci şi catifelate, iar pielea obrazului, pe care îl mîngîie delicat era extrem de fină. Gustul ei îl înnebunea, aşa că dori mai mult, intensificînd presiunea. Lydia puse mîinile pe pieptul lui cu intenţia de a-l respinge...dar el îi simţi ezitarea, precum şi surprinderea faţă de insistenţa sărutului lui. Jake o prinse uşor de

Scanned by CamScanner

încheieturile mîinilor și îi aduse brațele împrejurul gîtului său. Cu limba sonda acum adîncimea mătăsoasă și caldă a gurii ei, ușoara penetrare aducîndu-i plăceri nebănuite. Își dorea să o umple cu ființa lui în toate modurile posibile, să se cufunde în ființa ei pînă ce va găsi acolo eliberarea pe care o dorise dintotdeauna.

Răspunsul Lydiei îi pulverizã orice rămășiță de stăpînire de sine. Acum ea se lipise de pieptul lui și își strecurase o mînă pe sub haina lui, căutînd pielea ascunsă sub material. Atingerea ei îl excită atît de intens, încît Jake realiză că mai avea puțin și urma să explodeze ejaculînd. Trupul lui era tot încordat, iar venele pulsau de sîngele fierbinte al dorinței nepotolite. Făcu un efort să se elibereze din îmbrățișarea Lydiei, dar scoase doar un geamăt profund printre dinții încleștați. Reuși să-și dezlipească buzele din sărutarea pătimașă și începu să gîfîie puternic, făcînd eforturi să se stăpînească.

Straniu, se gîndi el, dar cu toată experiența pe care o avea, nu se simțise niciodată atît de răvășit de un simplu sărut...dat de o virgină, cel puțin.

Lydia se ridică la rîndul ei și își netezi rochia, cutremurîndu-se în adierile răcoroase ale nopții. După cîteva minute reuși să vorbească, dar rămase cu fața întoarsă:

Scanned by CamScanner

- A fost foarte instructiv, Linley, reuși ea să comenteze. Dar de acum încolo, să știi că nu-ți voi mai solicita și alte lecții. Plecă, depărtîndu-se cu pași grăbiți, dînd impresia că mai are puțin și o rupe la fugă.

Scanned by CamScanner

CAPITOLUL UNU

Există două moduri să-ți alegi un soț – cu mintea sau cu inima. Cum era o tînără rațională, Lydia Craven evident preferase primul mod. Nu se putea spune că nu-i păsa de viitorul ei soț. Practic era foarte atașată de Robert, lordul Wray, care era cumsecade și politicos, chiar șarmant într-un mod care nu irita pe nimeni. Era destul de arătos, cu trăsături rasate, care evidențiau în primul rînd niște ochi albaștri, inteligenți și un zîmbet pe care-l etala în mod judicios.

În mintea Lydiei nu exista nici o îndoială că Wray nu va protesta niciodată împotriva activităților ei. De fapt, el îi împărtășea interesul pentru matematică și știință. Relația lui cu familia ei era bună – familia ei era foarte unită și fusese binecuvîntată cu o avere considerabilă, dar poseda un pedigree puțin incert. Era un punct favorabil pentru Wray, astfel încît el putea trece ușor cu vederea peste obîrșia nedemnă a Lydiei...dar

Scanned by CamScanner

dacă stăteai să reflectezi la rece, cum zicea ea, o zestre de o sută de mii de lire constituia condimentul savuros care ar fi îndulcit chiar şi felul cel mai simplu de mîncare.

Lydia ieşise în lume acum doi ani, la împlinirea celor optsprezece ani şi deja o legiune de vînători de avere făcuseră coadă pentru mîna ei. Wray devenise şi el de curînd posesorul unei considerabile averi moştenite, aşadar nu avea nevoie de banii Lydiei – încă un punct în favoarea lui.

Toată lumea a fost de acord cu această partidă, inclusiv tatăl supra-protector al Lydiei. Singura obiecţie remarcabilă venise din partea mamei ei, Sara, care afirma că se simte tulburată de încăpăţînarea Lydiei de a se mărita cu Wray.

- Contele pare un bărbat onorabil, potrivit, a spus Sara în timpul unei plimbări alături de Lydia prin grădinile proprietăţii lor din Herefordshire. Iar dacă el este cel asupra căruia a decis inima ta, aş spune că ai făcut o alegere bună...

- Dar? Lydia continuă fraza pentru ea.

Sara se oprise să admire rîndurile de irişi galbeni recent plantaţi de-a lungul aleilor. Era o zi caldă de primăvară, iar cerul senin părea pictat ici-colo de nişte norişori vătuiţi.

Scanned by CamScanner

- Virtuțile lordului Wray sînt indiscutabile, spusese Sara. Totuși, el nu este genul de bărbat cu care mi-am închipuit că te vei mărita.

- Dar eu și lordul Wray ne asemănăm atît de mult, protestă Lydia. În primul rînd, e singurul bărbat pe care-l cunosc și care a avut răbdare să-mi citească articolul despre geometria multidimensională.

- Iar pentru asta e demn de toată admirația, comentase Sara, ochii ei licărind amuzați. Cu toate că Sara era o femeie inteligentă, recunoscuse de nenumărate ori că raționamentele matematice avansate ale fiicei sale erau mai presus de puterea ei de înțelegere. Mă rog, eu am tot sperat că într-o bună zi îți vei găsi un tînăr care să-ți echilibreze firea cu mai multă căldură și empatie decît se pare că posedă lordul Wray. Ești o fată mult prea serioasă, scumpa mea Lydia.

- Nu sînt chiar atît de serioasă, a protestat ea.

- Cînd erai mică, zise Sara zîmbind, am încercat zadarnic să te forțez să pictezi copaci și flori, iar tu desenai doar linii, ca să demonstrezi diferențele dintre unghiurile obtuze și cele ascuțite. Cînd ne jucam cu cuburi, iar eu am început să construiesc case și orașe cu ele, tu mi-ai arătat cum se construiește o piramidă...

- Bine, bine, mormăi exasperată Lydia. Dar tocmai asta demonstrează de ce lordul Wray este perfect

Scanned by CamScanner

pentru mine. Îi plac mecanismele, fizica şi matematica. Practic ne-am gîndit să scriem împreună o lucrare despre posibilitatea ca vehiculele să funcţioneze cu propulsie atmosferică. Nu va mai fi nevoie de cai!

- Fascinant, a fost singurul comentariu al Sarei, urmat de o plimbare printre rîndurile de flori nou apărute pe sub crengile unor pomi fructiferi. Deşi avea patruzeci şi cinci de ani, Sara avea un aer tineresc, cum se plimba cu fustele ridicate mai sus de glezne, păşind atentă, ca să nu distrugă pîlcurile de violete şi narcise albe. Se aplecase să culeagă cîteva violete, pe care le mirosi îndelung, bucurîndu-se de parfumul lor. Ochii ei albaştri, pătrunzători, o priveau acum pe Lydia. Printre aceste conversaţii despre matematică şi mecanisme, lordul Wray te-a sărutat vreodată?

Lydia a rîs cu poftă de această întrebare.

- Nu se cuvine să pui asemenea întrebări fiicei tale.

- Spune, te-a sărutat?

Adevărul era că Wray a sărutat-o pe Lydia de mai multe ori, iar Lydiei i-a plăcut. Desigur, ea a dus o viaţă foarte austeră şi protejată, astfel încît nu avea termen de comparaţie, cu excepţia...brusc îi apăru în minte imaginea lui Jake Linley, cu părul său blond-

Scanned by CamScanner

auriu, aplecîndu-se asupra ei; focul straniu al sărutului său, plăcerea oferită de palmele lui pe trupul ei...iar Lydia alungă imediat gîndul, la fel cum a mai făcut-o și alteori. Noaptea aceea a fost o anomalie pe care ar face mai bine să o uite. Linley se jucase cu ea – sărutul fusese o simplă șotie alimentată de un pahar de coniac în plus.

Pe Linley nu l-a mai văzut în următoarele trei luni, iar cînd s-au revăzut, ea s-a prefăcut că a uitat cu totul acel episod.

- Da, îi spuse ea mamei sale, contele m-a sărutat și a fost foarte plăcut.

- Mă bucur să aud asta. Sara lăsă violetele din mînă, iar acestea se împrăștiară pe jos într-un dans al petalelor mov. Le frecase între degete, iar acum își trecea degetele parfumate pe ceafă, privind-o pe Lydia cu subînțeles. N- aș dori pentru tine o căsnicie care să fie preponderent cerebrală. Poți să găsești multe plăceri în brațele unui soț, dacă este bărbatul potrivit.

Lydia nu știu ce să-i răspundă. Simți doar sîngele invadîndu-i obrajii și vîrfurile urechilor. Cu toate că Sara păstra discreție în privința acestor chestiuni, era un lucru evident că părinții Lydiei formau un cuplu pasional. Cîteodată tatăl ei făcea o remarcă deocheată

Scanned by CamScanner

la micul dejun, astfel încît Sara se îneca din prima înghiţitură de ceai...alteori uşa dormitorului lor era încuiată din motive necunoscute chiar în mijlocul zilei....apoi de nenumărate ori tatăl ei îi arunca mamei priviri complice, cumva tandre şi deocheate în acelaşi timp. Lydia trebuia să recunoască un lucru: Wray nu se uitase la ea niciodată în felul acesta. Totuşi, nu existau mulţi oameni care să fi cunoscut acest gen de iubire, pe care o împărtăşeau părinţii ei.

- Mamă, ştiu ce-ţi doreşti, zise Lydia zîmbind cu timiditate. Vrei ca toţi copiii tăi să găsească dragostea adevărată, aşa cum aţi găsit-o tu şi tata. Dar şansele să se întîmple acest lucru sînt aproximativ de una la patru sute de mii.

Obişnuită cu obiceiul fiicei sale de a traduce totul prin numere, Sara zîmbi.

- Cum ai stabilit tu asta?

- Am pornit de la numărul de bărbaţi eligibili din Anglia şi am estimat cîţi dintre ei ar fi potriviţi pentru mine ca vîrstă, sănătate şi altele. Apoi am estimat numărul de posibile şanse ca eu să-l întîlnesc pe vreunul dintre ei, folosind ca eşantion cunoştinţele noastre căsătorite. În cel puţin jumătate dintre ele soţii au devenit indiferenţi unul faţă de celălalt, o treime s-au

Scanned by CamScanner

despărțit prin moarte sau adulter, iar restul sînt mulțumiți, dar nu se pot numi suflete-pereche. Conform calculelor mele, șansa de a găsi iubirea adevărată, comparată cu numărul posibilelor variante de găsire a unui soț este de una la patru sute de mii. Cu asemenea șanse, aș face mult mai bine să mă mărit cu unul ca lordul Wray, decît să aștept ca fulgerul să ne lovească pe mine și pe alesul meu, ceea ce ar putea să nu fie niciodată.

- Doamne, exclamă Sara uluită. Lydia, nu-mi vine să cred că propriul meu copil a ajuns să fie atît de cinic.

- Dar nu sînt cinică, mamă. Sînt doar realistă. Asta am moștenit de la tata.

- Mă tem că așa este, recunoscu Sara, ridicîndu-și privirea spre cer, implorînd o divinitate în ajutorul său. Draga mea, lordul Wray ți-a spus vreodată că te iubește?

- Nu, dar asta o să vină cu timpul.

- Hmm.

Sara o privea cu deznădejde.

- Iar dacă nu, completă veselă Lydia, atunci voi avea cît timp doresc pentru studiile mele matematice. Văzîndu-și mama profund dezamăgită, Lydia merse și

Scanned by CamScanner

o strînse în braţe. Mamă, nu-ţi face griji. Totul va fi bine. Voi fi foarte, foarte fericită cu lordul Wray. Îţi jur.

Sara lenevea în cada ei de porţelan, sperînd că apa fierbinte îi va mai potoli încordarea din umeri şi spate. În baie era aprins un singur corp de iluminat, iar flacăra unduia liniştită prin globul de sticlă. Se odihnea cu capul sprijinit pe marginea căzii, gîndindu-se ce era de făcut cu Lydia. Ceilalţi copii ai săi, Nicholas, Ash, Harry şi Daisy intrau mereu în belele, dar reuşeau să se descurce prin farmecul propriu. Lydia, pe de altă parte, era excepţională intelectual şi sufleteşte, dovedind abilităţi matematice deosebite, exact ca tatăl ei.

De doi ani, de cînd îşi făcuse debutul în lume, Lydia reuşise să-i ţină la distanţă pe toţi pretendenţii, cu o nedisimulată prietenie, care pe mulţi tineri i-a descumpănit, iar pe alţii i-a făcut să creadă că are sufletul de gheaţă. Nu era nici pe departe adevărat. Lydia era o tînără caldă şi afectuoasă, cu o mare rezervă de pasiune profundă, care aştepta să fie descătuşată de bărbatul potrivit. Din păcate acesta nu era lordul Wray. Chiar şi după un flirt care a durat şase luni, el şi Lydia

Scanned by CamScanner

nu dădeau dovezi că s-ar fi îndrăgostit. Pentru Sara relația lor prietenească semăna mai degrabă cu una dintre un frate și o soră, decît dintre doi iubiți. Totuși, dacă Lydia se mulțumea cu acest aranjament – și era sigur că este mulțumită – oare se cuvenea să obiecteze cineva?

Ca tînără, Sara fusese liberă să-și aleagă singură un soț, iar alegerea ei a fost total neconvențională, după toate standardele. Lydia merita absolut aceeași oportunitate.

Amintindu-și zilele cînd Derek Craven îi făcea curte, Sara se cufundă mai adînc în apă, în timp ce trasa cu degetele de la picioare linii prin spuma de baie. La vremea respectivă Derek era proprietarul unui celebru club de pariuri din Anglia și făcuse o avere din exploatarea lăcomiei clienților săi aristocrați. Pînă ce l-a cunoscut Sara, Derek ajunsese deja o figură legendară, fiind practic un om din popor care ajunsese cel mai bogat bărbat din Londra. Nimeni, cu atît mai puțin Derek însuși, nu ar fi pretins că este o partidă pe măsura unei tinere atît de neprihănită cum era Sara. Totuși, au fost irezistibil atrași unul de celălalt și prea disperați să rămînă împreună, pentru ca vreunul să facă o altă alegere.

Scanned by CamScanner

Acest lucru o deranja pe Sara la Lydia și lordul Wray. Practic aveai senzația că relația lor urma să rămînă mereu la un nivel confortabil de neimplicare. Desigur, Sara era conștientă că în cercurile înalte căsătoriile din dragoste erau considerate ca provinciale și dezgustătoare. Orice s-ar spune, ea însăși provenea din provincie, fiind crescută sub tutela generoasă a doi părinți care s-au iubit enorm. Ca tînără dorise să găsească ea însăși iubirea iar ca mamă, cu siguranță nu își dorea mai puțin pentru proprii ei copii.

Sara era adîncită în gînduri, astfel că nu percepu prezența unui bărbat intrînd în baie. Tresări cînd observă o vestă zburînd spre scaunul din colț...urmată imediat de o cravată neagră, din mătase. Dînd să se ridice, o pereche de brațe musculoase o cuprinseră pe la spate, apoi simți gura blîndă a soțului ei la ureche. El o trase ușor la loc, pe porțelanul cald al căzii.

- Mi-a fost dor de tine, șopti el.

Sara zîmbi și se relaxă, jucîndu-se cu marginile manșetelor cămășii suflecate. Derek fusese plecat la Londra de vreo trei zile, unde a negociat o tranzacție între compania lui telegrafică și căile ferate South Western, prin care trăgea fire de telegraf pe toată lungimea șinelor de cale ferată. Deși își găsise multe

Scanned by CamScanner

ocupații în timpul absenței lui, zilele – și nopțile – îi păruseră foarte lungi cu adevărat.

- Ai întîrziat, spuse ea pe un ton ce se voia tandru. Speram că o să ajungi acasă înainte de cină. Ai pierdut un sturion foarte gustos.

- Atunci o să te mănînc pe tine. Mîinile lui mari plonjară sub apă.

Sara începu să chicotească și instantaneu se trezi cu gura lui flămîndă delectîndu-se cu buzele ei într-un sărut care îi trimitea fiori senzuali prin tot corpul. Îl apucă de umerii musculoși și-l udă pînă la piele. Cînd buzele lor se despărțiră, scoase un geamăt senzual și se uită adînc în ochii verzi ai lui Derek. Trăia cu el de peste douăzeci de ani și privirea lui pătrunzătoare și obraznică o făcea și acum să tresalte de anticipație sexuală.

Derek îi luă capul între palme, mîngîind-o blînd pe obraz. Era un bărbat masiv, brunet, cu o cicatrice pe frunte, care-i conferea un aspect plăcut pirateresc, amplificîndu-i trăsăturile frumoase. Anii care trecuseră peste el nu-l schimbaseră prea mult la exterior, adăugîndu-i doar cîteva șuvițe cărunte la tîmple. Ca dintotdeauna avea acel farmec demonic, care-i amăgea pe oameni, făcîndu-i să uite de firea lui de prădător, ascunsă sub fațada elegantă.

Scanned by CamScanner

Derek o scrută cu privirea și o întrebă:

- Ce s-a întîmplat? Simțea orice nuanță a stărilor ei sufletești.

- Mai nimic. Doar că... Sara făcu o pauză, lipindu-și tandru obrazul de palma lui. Am discutat cu Lydia în absența ta. A recunoscut sincer că nu e îndrăgostită de lordul Wray – și că oricum e hotărîtă să se mărite cu el.

- De ce?

- Lydia s- a decis că e posibil să nu-și găsească niciodată sufletul pereche, așadar o să trebuiască să aleagă un soț pe baza unor considerente practice. Susține că șansele ca o persoană să cunoască dragostea adevărată sînt neglijabile.

- Poate că are dreptate, comentă Derek.

Sara se retrase din îmbrățișarea lui.

- Vrei să spui că nu speri ca și copiii noștri să fie la fel de fericiți în căsnicie cum sîntem noi ?

- Pentru fiecare dintre ei îmi doresc exact același lucru. Dar asta nu înseamnă că sper că fiecare dintre ei va găsi dragostea adevărată.

- Nu?

- Orice bărbat sau femeie poate petrece o viață în căutarea sufletlui pereche, fără să-l găsească. După

Scanned by CamScanner

părerea mea, Lydia e isteață când face alegeri de primă clasă, așa cum este Wray, în loc să aștepte pînă ce dispar ofertele cele mai bune. Al naibii să fiu dacă accept să mi se nască vreun nepot dintr-un vînător de avere de mîna a treia.

- Doamne ferește, exclamă Sara revoltată. Dintre tine și Lydia nu știu care e mai exasperant. Cum rămîne cu speranța și romantismul și vraja? Anumite lucruri nu pot fi explicate cu ajutorul științei, nici măsurate prin calcule matematice. Sara întinse mîna și începu să-și treacă degetele printre perii lui de pe piept, care se iveau prin cămașa descheiată. Eu mi-am așteptat dragostea adevărată și uite ce mi-a adus.

Derek își strecură mîna pe ceafa ei și-i întoarse fața spre el.

- Ți-a adus douăzeci de ani de căsnicie cu un ticălos fără scrupule, care nu-și poate lua mîinile de pe tine.

- Am învățat să trăiesc cu asta, chicoti ea.

Gura lui alunecă spre lobul urechii ei, iar degetele îi masau ușor umerii săpuniți.

- Spune-mi ce vrei să fac în privința Lydiei, zise el cu buzele lipite de pielea ei.

- Nu ai ce să faci, zise ea și oftă. Lydia a decis și

Scanned by CamScanner

nimeni nu-i poate schimba alegerea. Cred că va trebui să lăsăm totul în mîna sorții. Simți cum Derek zîmbește la adăpostul gîtului ei.

- Dar nu e nici o nenorocire dacă-i dăm sorții un imbold în direcția care trebuie. Mai ales dacă se prezintă și o oportunitate.

- Hmm. Sara cîntărea deja diversele posibilități. Luă săpunul și începu să-l răsucească în palme. Derek se ridică și-și descheie complet cămașa. O lăsă să-i cadă la picioare, iar pieptul musculos, puternic, ieși la iveală. Cu o privire fierbinte îi măsură trupul ascuns de apa cu spumă.

- Nu ai terminat cu baia?

- Nu. Sara zîmbi provocator, scoțîndu-și un picior, pe care începu să-l săpunească lent.

Derek își descheie pantalonii.

- Atunci pregătește-te de musafiri, zise el, pe un ton care-i provocă fiori de anticipație.

Scanned by CamScanner

CAPITOLUL DOI

Peste două zile Lydia urma să devină lady Wray. Pe domeniul familiei Craven începuse deja sărbătorirea evenimentului, astfel că se organizau serate, baluri și dineuri fastuoase. Duminică festivitățile urmau să se încheie cu o ceremonie în capela familiei. Veniseră oaspeți din toată Anglia, precum și de pe continent, astfel că toate casele familiei și pensiunile din Herefordshire ajunseseră ocupate complet. La conacul Craven cele douăzeci de camere de oaspeți erau pline, iar servitorii fremătau de treabă precum albinele în stup.

Lydiei i se părea că absolut toate întrebările care i se puneau aveau ca subiect principal nervii ei, cu presupunerea generală că orice tînără domnișoară suferea obligatoriu de așa-zise agitație ante-maritală. Din păcate pentru ei, Lydia era extrem de calmă – fapt care părea că-l tulbură pe oricine auzea acest lucru. Realizînd că stăpînirea ei de sine s-ar putea reflecta negativ asupra lordului Wray, Lydia se străduia să

Scanned by CamScanner

ofteze mai des sau să arboreze o mină neliniştită, însă degeaba.

Problema pentru Lydia era că mariajul cu lordul Wray nu-i provoca absolut nici o neliniște. Nici măcar nu se îngrijora pentru noaptea nunții, fiindcă mama ei îi explicase diferitele aspecte într-un mod care alungase misterul și teama. Iar dacă Wray era la fel de amator să facă dragoste cum era să o sărute, Lydia se aştepta ca experiența să fie una plăcută.

Singurul lucru care o neliniștea pe Lydia era această cavalcadă de distracții premergătoare nunții, fiindcă era obișnuită mai mult cu zilele tihnite, în care putea judeca sau calcula cît de multe dorea. Acum, după aproape o sută și douăzeci de ore de sărbătoare non-stop, de conversații, urări, rîsete și dans, Lydia ajusese la saturație. Mintea ei era împînzită de idei care nu aveau nici o legătură cu romantismul sau căsătoria. Își dorea ca nunta să se fi încheiat deja, iar ea să fie liberă să lucreze la cel mai recent proiect al ei.

- Lydia, o întrerupse jovial Wray, observînd-o că încearcă să noteze ceva la sfîrşitul seratei de vineri. Lucrezi la formule?

Uşor vinovată, Lydia strecură discret în săculeţul de pe mînă o bucată de hîrtie şi un creion. Se uită la

Scanned by CamScanner

Wray care venise lîngă ea. Ca de obicei, arăta impecabil. Părul lui negru era perfect pieptănat şi dat cu ulei, costumul cădea bine pe formele lui ireproşabile, iar nodul cravatei din mătase neagră era centrat perfect.

- Îmi pare rău, zise Lydia zîmbind şcolăreşte. Milord, tocmai mi-a venit o idee interesantă despre mecanismul analizei probabilităţilor...

- Acum sîntem la o serată, zise el ameninţînd-o drăgăstos cu degetul arătător. Trebuie să dansezi. Sau să bîrfeşti. Sau să dai tîrcoale bufetului cu bunătăţi. Vezi cum se distrează toate domnişoarele? Asta ar trebui să faci şi tu.

Lydia oftă şi zise pe un ton morocănos:

- Asta am făcut două ore şi mai sînt cel puţin patru pînă la sfîrşitul serii. Am purtat aceeaşi conversaţie cu zece persoane diferite şi am obosit să tot discut despre vreme şi starea nervilor mei.

- Cînd vei fi contesă, e mai bine să te obişnuieşti cu asta. Fiind un cuplu de tineri căsătoriţi, lumea se aşteaptă să ieşim şi noi în societate, atunci cînd va începe sezonul.

- Minunat, zise Lydia, iar el rîse.

- Vino să ne plimbăm.

Lydia îi acceptă braţul şi calmi porniră împreună

Scanned by CamScanner

într-un circuit prin încăperile unde oamenii se distrau. Oriunde intrau toată lumea le zîmbea, şoptindu-le felicitările cuvenite. Lydia ştia că erau văzuţi ca o pereche atrăgătoare, amîndoi înalţi şi bruneţi. Se vedea clar că Wray era un bărbat cu preocupări intelectuale, după fruntea înaltă, cu aspect de nobil şi mîinile îngrijite atent. Îi erau foarte plăcute conversaţiile lungi şi elaborate pe subiecte care mai de care mai variate. Era un oaspete extrem de bine primit la petreceri şi serate, unde era sufletul dezbaterilor, dovedind un amestec elegant de inteligenţă şi erudiţie. Glumele sale cu iz academic erau gustate întotdeauna cu amuzament şi unanim aprobate, fiindcă pentru un gentleman această calitate primează mai tot timpul.

S-au oprit să discute cu un grup de prieteni, iar Lydia surîdea amabilă, remarcînd intenţia lui Wray de a prelungi conversaţia. Folosindu-se de evantaiul din mătase ca paravan, se ridică pe vîrfuri şi-i şopti la ureche:

- Milord...să ne strecurăm de aici într-un loc mai izolat. În sala de muzică sau în grădina cu trandafiri.

Contele surîse şi refuză dînd din cap de-abia perceptibil, răspunzîndu-i la fel de discret:

- În nici un caz. Tatăl tău ar putea afla.

Scanned by CamScanner

- Doar nu te temi de el, nu? întrebă Lydia uimită.

- Mă îngrozeşte, recunoscu Wray. De fapt, dintre toate motivele subliniate de Linley cînd m-a sfătuit să nu te cer de soţie, acesta a fost cel mai greu de trecut cu vederea.

- Cum? replică Lydia deloc încîntată. Care dintre cei doi Linley – bătrînul sau fiul?

- Fiul, spuse Wray panicat. Fir-ar să fie, nu trebuia să spun asta. Poate ar fi mai bine să ignori ultima remarcă...

- Absolut nu! păru ea iritată de noutate. Cînd te-a sfătuit Linley să nu-mi ceri mîna şi care au fost motivele lui? Ticălosul înfumurat, mi-ar plăcea să-i spun vreo...

- Lydia, încetează, o linişti Wray. Poate să ne audă cineva. Nu a fost decît o scurtă conversaţie avută înainte să vin la tatăl tău ca să-i cer mîna ta, iar el şi-a dat cu părerea şi atît.

- Presupun că a fost o părere negativă. Lydia se străduia să nu răbufnească, dar simţea cum obrajii îi iau foc. Ce obiecţii a avut ?

- Nu-mi amintesc.

Acum chiar se sufoca de nervi.

Scanned by CamScanner

- Ba da. Of, măcar o dată să nu fii un gentleman și spune-mi!

Wray dădu negativ din cap, hotărît să nu cedeze.

- Ar fi trebuit să am mai multă grijă ce vorbesc. Nu contează ce obiecții are Linley sau altcineva. Sînt hotărît să te cer de soție și cu asta basta.

- Hotărît? repetă Lydia,făcînd o grimasă nostimă.

Wray o luă de cot.

- Să mergem la ceilalți, o îndemnă el. Vom avea tot timpul din lume pentru conversații în doi, după ce o să ne căsătorim.

- Dar, milord...

El continua să o împingă foarte delicat spre adunarea de prieteni, apoi începură să discute unii cu alții, într-o relaxare totală. Lydiei i se părea imposibil să se concentreze asupra conversației. În tăcere fumega și clocotea de mînie, devenind foarte neliniștită. Chiar și pînă în acest moment ea l-a considerat pe Jake Linley ca fiind cel mai provocator bărbat din cîți cunoscuse vreodată. Oare cum a îndrăznit el să-l convingă pe conte că nu trebuie să o ia de soție! Se întreba ce i-o fi spus lui Wray – fără îndoială, după spusele lui, ea părea o partidă nepotrivită.

Linley o ironizase mereu pe Lydia, chiar de cînd

Scanned by CamScanner

a cunoscut-o în urmă cu patru ani, iar ea îşi luxase glezna la o partidă de tenis de cîmp. Erau la o petrecere de weekend, pe domeniul unor prieteni, iar acolo fuseseră invitate familiile cele mai potente din Herefordshire. După ce Lydia s-a accidentat în timpul unui voleu puternic, fratele ei mai mic, Nicholas, a ajutat-o să se retragă la umbra unui arţar.

- Cred că familia Linley este prezentă, îi spusese Nicholas, ajutînd-o să se aşeze pe o pătură întinsă pe iarbă, lîngă ce mai rămăsese de la picnicul de mai devreme. Stai aici, pînă merg eu să-l aduc pe doctor. Bătrînul domn Linley era un medic respectat, care fusese martor la aducerea pe lume a ultimelor două vlăstare din familia Craven.

- Grăbeşte-te, i-a spus Lydia, schimonosindu-se de durere şi privind cîţiva tineri apropiindu-se. Mai am puţin şi sînt asediată.

Nicholas a zîmbit şi s-a exprimat exact ca tatăl său.

- Dacă vreunul dintre ei încearcă să-ţi examineze glezna, ameninţă că ţi-e greaţă şi că mai ai un pic şi vomiţi în faţa lui.

Fratele ei urcă degrabă dealul spre casă, iar Lydia chiar se trezi luată cu asalt de pretendenţii

Scanned by CamScanner

entuziaşti. Nu a putut face nimic, decît să-i privească pe tineri cum o compătimesc, unul aducîndu-i un pahar cu apă, altul umezind o compresă pentru frunte, altul susţinînd-o de spate, ca să nu cumva să leşine.

- Mă simt bine acum, protestase ea, enervată de atenţiile lor. Mi-am scrîntit glezna şi atît – nu, domnule Gilbert, nu-i nevoie să mă examinaţi....vă rog pe toţi să...

Dintr-odată toţi cei trei galanţi s-au simţit alungaţi de un glas puternic, masculin.

- Plecaţi toţi. Am eu grijă de domnişoara Craven.

Au plecat total descumpăniţi, iar nou-venitul s-a lăsat pe vine lîngă piciorul Lydiei. O clipă ea practic a şi uitat de durerea ascuţită din picior, privind ochii verzi, cu gene lungi ai necunoscutului. Deşi era bine îmbrăcat, hainele i se şifonaseră puţin, cravata era prea lejer strînsă, iar haina nu era călcată cum trebuie. Părea cam cu zece ani mai mare decît ea şi emana o vigoare masculină care ei i se păru extrem de atrăgătoare. Uneori tinerii foarte chipeşi par puţin efeminaţi, sau poate lipsiţi de spirit, în ciuda perfecţiunii lor fizice. Dar acesta era un adevărat mascul, cu trăsături distincte, cu părul bogat, pieptănat spre ceafă, iar cînd i-a zîmbit, dinţii albi contrastau perfect cu tenul bronzat.

Scanned by CamScanner

- Nu sînteți doctorul Linley, îi spusese Lydia.

- Ba da, sînt. Întinse mîna și zîmbi. Doctor Jake Linley. Tata m-a trimis în locul lui, fiindcă se luptă cu un pahar de Porto și i-a fost greu să coboare panta.

Lydia simți cum degetele îi sînt cuprinse cu vigoare, iar brațul primi parcă un fulger de energie sexuală. Cum să nu, auzise despre fermecătorul fiu mai mare al bătrînului doctor, dar nu-l cunoscuse încă.

- Dumneata ești cel cu reputația pătată, comentă ea.

- Sper că nu ești genul de persoană pentru care reputația contează și nu omul.

- Nicidecum, spuse ea. Bărbații cu reputație proastă sînt mai interesanți decît cei respectabili.

O examinase deja atent, începînd cu părul bogat, acum ciufulit și încheind cu partea de jos, unde de-abia i se vedeau picioarele de sub tivul rochiei. Zîmbi.

- Fratele tău mi-a spus că te-ai lovit la picior. Pot să mă uit?

Lydia simți că i se usucă gura. Nu mai fusese niciodată atît de intimidată de cineva. Dădu din cap cuminţică și rămase nemișcată, în vreme ce Jake Linley îi ridicase rochia, ca să-i examineze glezna. Deja avea un aer profesional, o trata ca pe o pacientă, însă ea

Scanned by CamScanner

simţea cum inima i se zbate puternic în piept. Îl privi, aşa cum stătea aplecat peste ea, iar părul îi strălucea în lumina soarelui de după amiază. Mîinile lui mari, dar blînde îi frămîntau glezna.

- E doar o entorsă, spuse el. Te sfătuiesc să stai liniştită cîteva zile.

- Bine, răspunse ea.

El bandajă atent glezna umflată cu un şervet scos dintr-un coş pentru picnic.

- Tusa mea este în casă, murmură el. Dacă-mi dai voie să te duc înăuntru, îţi voi bandaja glezna şi vom aplica puţină gheaţă...pot să-ţi dau şi ceva pentru durere, dacă vrei.

Lydia răspunsese dînd din cap şi atît.

- Îmi pare rău că te deranjez, rosti ea tresărind cînd el o ridică în braţe ca pe un fulg. Îi simţea trupul încordat şi puternic, iar umerii erau parcă oţeliţi.

- Nici un deranj, spuse el vesel. Cea mai mare plăcere a mea este să salvez domnişoarele la ananghie.

Spre nefericirea Lydiei, această primă întîlnire cu Jake Linley a început cu un fel de pasiune care a durat cam patru ore. Mai tîrziu a surprins o conversaţie între el şi alt oaspete tînăr.

- Ce naiba, Linley, remarcase oaspetele celălalt,

Scanned by CamScanner

acum văd de ce te-ai făcut doctor. Reușești să intri pe sub toate fustele femeilor atrăgătoare din Londra, inclusiv cea a fiicei familiei Craven.

- Doar în sens profesional, veni răspunsul lui sardonic. Te asigur, miss Craven nu mă interesează absolut deloc.

Acest comentariu a usturat-o pe Lydia, lăsînd-o mască, fiindcă îi șterse brusc orice speranță romantică. Din acel moment Lydia l-a tratat pe Linley cu o răceală evidentă, ori de cîte ori s-au întîlnit. Odată cu trecerea anilor antipatia lor mutuală a sporit, culminînd cu incapacitatea de a se afla în aceeași cameră împreună, fără a se lansa în discuții contradicatorii, care-i făceau pe auditori să se retragă imediat. Lydia încercase să sublinieze indiferența față de el, însă el avea ceva care o provoca profund. Cînd se afla lîngă el, se trezea spunînd lucruri neintenționate, după care regreta scurta întîlnire. După o asemenea întîlnire Linley a poreclit-o "Lydia Logaritmi", fapt care a scos-o din minți, iar unii prieteni, ba chiar și membri ai familiei o mai tachinau cu acest nume cîteodată.

Iar acum el încercase să destrame logodna ei cu Wray.

Rănită și furioasă, Lydia se gîndi la seara cînd a

Scanned by CamScanner

fost anunțată logodna, la sărutarea dată de Linley, acel moment fascinant, cînd ea chiar îi răspunsese trupește. Dacă acțiunile lui erau menite să o ironizeze și să o tulbure, atunci reușise acest lucru întru totul.

Revenind în prezent, decise că nu mai suporta anostele sporovăieli din jurul ei. I se adresă logodnicului ei:

- Milord, mă doare deja capul, așa că vreau să găsim un loc liniștit unde să mă așez.

Contele o privi îngrijorat.

- Te însoțesc.

- Nu, îl opri ea. Nu e nevoie. Merg singură. Aș prefera să rămîi cu prietenii noștri. Voi reveni și eu cît de curînd, cînd mă voi simți mai bine.

- Prea bine. Wray o privea surîzînd. Parcă am o bănuială că mica mea Lydia Logaritmi vrea să se strecoare undeva și să reflecteze la cîteva formule matematice.

- Milord, protestă ea, deranjată de porecla aleasă.

- Scuză-mă, draga mea, se corectă el imediat. Nu trebuia să te tachinez. Ești sigură că nu vrei să te însoțesc?

- Da. Lydia îl iertă din priviri, zîmbi, apoi promise că se va întoarce repede.

Scanned by CamScanner

Strecurîndu-se printre perechile care dansau, simţea că nu mai rezistă în aglomeraţia aceea parfumată, în amestecul de vinuri, transpiraţie, frînturi de conversaţii, rîsete; toate îi făceau capul să vîjîie. Niciodată nu-şi dorise ca acum să fie singură. Să ajungă mai repede în dormitorul ei...dar nu putea ajunge acolo decît traversînd această mare de oameni şi discuţii sterile. O zări pe mama sa, aşezată lîngă nişte prieteni şi merse la ea.

- Mamă, e foarte cald aici şi mă doare capul. Te deranjează foarte tare dacă dispar puţin ?

Sara o privi îngrijorată şi o luă de talie.

- Eşti destul de îmbujorată. Să trimit pe cineva să-ţi aducă pulberile pentru migrene?

- Nu, mulţumesc. Sînt bine, mamă, Doar că...nu ştiu. Oboseala, poate.

Sara o privi şi înţelese imediat frustrarea fiicei sale.

- Draga mea, s-a întîmplat ceva?

- Nu, dar...Lydia o trase de-o parte pe mama ei şi-i şopti: Lordul Wray tocmai mi-a spus că Jake Linley l-a sfătuit să nu se însoare cu mine! Îţi dai seama cît de arogant este? Mi-ar plăcea să-l lovesc cu cel mai tare obiect pe care l-aş găsi la îndemînă, neobrăzatul, egoist şi impertinent...

Scanned by CamScanner

- Ce motiv a oferit doctorul Linley pentru opoziția la această căsătorie?

- Nu știu, zise Lydia oftînd. Fără îndoială Linley e de părere că sînt sub nivelul lui Wray și că i-ar fi mai bine fără mine.

- Hmm, nu prea mi se par părerile lui. Sara își mîngîie fiica pe spate.Respiră adînc, draga mea. Da, e mai bine așa. Nu trebuie să te lași afectată de părerea lui Linley, fiindcă se pare că nici asupra lordului Wray nu a avut nici un efect, fiindcă dorește să vă căsătoriți.

- Dar mă deranjează, șopti Lydia. De fapt, îmi vine să sparg ceva. Cum a putut spune una ca asta? Nu pricep de ce îi displac atît de mult.

- Nu cred că e vorba de așa ceva, spuse Sara, liniștind-o. Cred că îmi imaginez motivul opunerii lui Linley la căsătoria voastră. Vezi tu, vorbeam cu mama lui de curînd, cînd ne-am întîlnit la pălărier, iar ea mi-a mărturisit că....Sara se opri fiindcă zări un musafir de-abia sosit. Au sosit cei din familia Raiford, exclamă ea. Fata lor, Nicole, a născut acum două săptămîni și trebuie să-i întreb despre ea. Discutăm mai tîrziu, scumpo.

- Dar, mamă, trebuie să-mi spui...începu Lydia, dar mama ei se retrase grăbită să-și întîmpine amicii.

Scanned by CamScanner

Seara devenea din ce în ce mai deprimantă.

Oare ce-ar fi putut să-i spună mama lui Linley? Profund frustrată, Lydia merse spre glasvand şi ieşi pe terasă. Se duse direct spre locul unde era sigură că nu va fi nimeni în afară de ea – pivnița cu vinuri.

Acesta fusese locul ei preferat în copilărie şi aici se ascundea adeseori. Îi plăceau numeroasele camere subterane pe care le explorase împreună cu frații ei, citind sutele de etichete străine. Era una dintre cele mai bogate colecții de vinuri din Anglia, iar tatăl ei se mîndrea cu ea. Aici se adunaseră șampanii, coniacuri, vinuri de Porto, vişinate, precum și tot felul de licori mai puternice sau mai slabe. Aici Lydia își amintea că se jucaseă de-a piraţii, sau de-a v-aţi ascunselea. Deschise ușa grea din lemn și coborî pe nişte trepte de piatră. Fusese lăsată o lumînare aprinsă pentru a facilita accesul chelnerilor.

Era extrem de liniște aici, iar Lydia răsuflă uşurată. Se frecă uşor la ceafă şi se gîndi că, probabil, aceştia erau cu adevărat fiorii dinaintea nunții, mai ales că se temuse că pînă atunci nu i-a resimțit. O voce pătrunzătoare tăie liniştea umbrită a pivniței.

- Miss Craven?

Scanned by CamScanner

Lydia tresări, întoarse capul și văzu persoana pe care se aștepta cel mai puțin să o vadă, mai ales acum.

- Linley, zise ea deznădăjduită. Ce cauți aici?

Scanned by CamScanner

CAPITOLUL TREI

Silueta zveltă a lui Jake Linley era şi mai neobişnuită în aerul uşor răcoros şi misterios subteran. Deşi nu voia să-l vadă, Lydia trebuia să recunoască faptul că înfăţişarea lui era extrem de atrăgătoare, în comparaţie cu a lui Wray. Avea o uşurinţă în comportament şi un fel de a se afişa în lume, care-l făceau şarmant. Doar ochii îl trădeau. Adîncimea lor trăda toată experienţa profesiei lui, precum şi faptul că nu avea cum să găsească o eliberare de realităţile dureroase ale vieţii.

- Tatăl tău mi-a permis să vizitez acest loc.

Foarte ciudat. Lydia ştia că toţi musafirii tatălui ei erau interesaţi de colecţia lui de vinuri, iar acum i se părea o coincidenţă neobişnuită că vizita lui s-a suprapus peste acele clipe în care ea căuta intimitatea absolută.

- Ai văzut destul? întrebă Lydia, conştientă de impolitetea întrebării. Problema era că prezenţa lui Jake

Scanned by CamScanner

Linley i se părea acum prea greu de suportat. Fiindcă doresc să rămîn singură.

- Nu te simți bine?o fixă el cu privirea, ușor îngrijorat. Dacă-i așa...

Lydia îl întrerupse.

- Te rog, nu-ți face griji pentru bunăstarea mea. Nu-i nevoie.

Linley se apropie încet de ea. Cît de nedrept era ca un bărbat atît de perfid să fie totuși atît de atrăgător. Era îmbrăcat elegant, în costum negru și cravată de mătase neagră, doar că pe alocuri mai trebuiau ajustate gulerul, vesta, nodul cravatei, gesturi intime pe care le fac de obicei soțiile cu soții lor.

- Ce te face să crezi că grija mea e nesinceră? întrebă el.

Ranchiuna – poate și o emoție greu de definit și identificat – îi dădeau Lydiei senzații de crampe în stomac.

- Faptul că ai încercat să-l convingi pe lordul Wray că nu sînt destul de bună pentru el, sugerîndu-i să nu mă mai ceară în căsătorie.

- Asta ți-a spus el?

- Nu exact cu cuvintele acestea, dar pentru faptul că ai încercat să-l convingi să se răzgîndească nu te voi ierta niciodată.

Scanned by CamScanner

Linley oftă, apoi își plecă privirea în podea. Parcă se gîndea la o problemă complexă și nerezolvabilă, precum simțise Lydia cînd a aflat că un număr negativ nu are rădăcină pătrată.

- Ai dreptate, zise el scurt. L-am sfătuit pe Wray să nu se însoare cu tine.

- De ce?

- Mai contează acum? Wray nu mi-a urmat sfatul, tu ai acceptat logodna și în treizeci și opt de ore problema va fi tranșată.

Lydia deveni brusc interesată.

- Numeri orele rămase?

Linley nu se aștepta la o asemenea întrebare directă. Reacția lui semăna cu atingerea unui secret vital.

- Te las să savurezi liniștea, miss Craven. Scuze pentru că ți-am tulburat solitudinea.

Se întoarse să plece, iar Lydia îl privea.

- Te scuzi pentru asta, dar nu și pentru ce i-ai spus lordului Wray?

El se opri din mers.

- Exact. Începu să urce treptele de piatră.

Lydia merse în altă încăpere și se așeză pe un scaun. Trînti pe masă săculețul și-și prinse tîmplele între palme. O viitoare mireasă nu ar trebui să se simtă

Scanned by CamScanner

așa, agitată și mînioasă. Ar trebui să fie fericită. Să aibă inima plină de visuri. În toate cărțile citite, ziua nunții era o ocazie minunată din viața oricărei fete. Oare de ce ea nu se bucura și nici nu aștepta cu nerăbdare acest eveniment?

Deși dorise dintotdeauna să fie ca restul lumii, înțelegea că nu este.

Ca tînără, nu era preocupată de modă, sau de intrigi romantice sau alte distracții, ci de științe și matematică. Oricît de mult o iubea familia ei, încercînd să o protejeze, tot nu o puteau apăra de zvonuri și bîrfe, conform cărora era nefeminină, neconvențională și...deosebită.

În sfîrșit găsise un bărbat care era partida perfectă, care-i împărtășea chiar și interesele. Cînd va fi soția lordului Wray, va intra în rîndul lumii. Va face și ea parte din mulțime și asta va fi o ușurare.

Atunci de ce nu era fericită?

Trebuia să discute cu cineva înțelept și înțelegător, care să-i poată alunga toate dezamăgirile și ofurile provocate de Jake Linley. Da, va discuta cu tatăl ei. Lui i-a putut spune totul mereu, iar sfatul lui, deși adeseori livrat într-o manieră cam brutală, o liniștea. Scoase o bucată de hîrtie și un creion din săculeț și, pe cînd se pregătea să scrie, auzi pași. Ridică privirea și din nou îl văzu pe Linley.

Scanned by CamScanner

- De ce mai eşti aici?

- Este încuiat, zise el.

- Uşa de la intrare? Dar e imposibil. Probabil au încuiat grilajul.

- Da, tot ce se poate. Am încercat să forţez, dar nu se clinteşte.

- Mai este o uşă în camera de alături şi ea duce în camera majordomului, îl informă Lydia. Poţi să ieşi pe acolo.

- Am încercat-o şi pe aceea. Este tot încuiată.

- Cine ar fi putut încuia uşa pe dinafară şi de ce? se întrebă ea. Probabil accidental. Nimeni nu a fi avut interes să ne încuie aici pe amîndoi, decît dacă...

- Dacă?

- Ar putea fi Eugenia King, zise Lydia mînioasă. Caută răzbunare de cînd am pus mîna pe lordul Wray, că a pus şi ea ochii pe el mai de demult. Oh, cît i-ar plăcea să se işte un scandal compromiţător, fiindcă sînt aici cu tine, un libertin, cu două zile înaintea nunţii. Sau poate că tu ai pus la cale totul...zise ea bănuitoare. Face parte din planul tău de a mă despărţi de Wray?

- Pentru Dumnezeu, zise el enervat. Eu am fost primul în beci. Habar nu aveam că vei veni şi tu. Şi oricum nu-mi pasă dacă te măriţi cu contele sau nu. Eu i-am spus părerea mea cînd mi-a cerut-o.

Scanned by CamScanner

Lydia azvîrli creionul pe masă și se întoarse să-l înfrunte. Fierbea de indignare.

- Se pare că l-ai sfătuit cu mult entuziasm. Ai fost fericit cînd ai lansat acele remarci despre mine.

- Nu am lansat nici o remarcă despre tine. Am spus doar că...Linley tăcu brusc.

- Ce? îl provocă Lydia, lovind cu pumnul în masă.

Privirea lui o căuta pe a ei, astfel că tăcerea deveni apăsătoare și prea intimă, iar Lydia simțea că se sufocă. Era prima dată cînd amîndoi puteau face sau spune ce doresc, iar această situație era potențial... explozivă.

După o lungă pauză Linley întrebă suav:

- Dar ce-ți pasă ție ce cred eu?

Lydia se simți prinsă în capcana proprie, așa că se depărtă de el, îndreptîndu-se spre un rastel cu sticle.

- Cred că nu mă pot abține să nu rezolv un puzzle, zise ea, anume că nu-mi dau seama care e sursa discordiei dintre noi doi. Este evident pentru toți că nu ne-am înțeles niciodată. Din cauza originii familiei mele? Din cauză că tata a fost copil nelegitim, ori că a jucat la club în tinerețe...

- Nu, răspunse sec Linley. Îmi dau jos pălăria în fața lui și a familiei tale. Îl admir nespus pe tatăl tău,

Scanned by CamScanner

pentru ceea ce a ajuns. Nici familia mea nu are origini mai bune. Toți știu că nu ne putem numi familie cu sînge albastru. Oricît de mult îl admir pe tatăl tău, trebuie să recunosc și că este manipulativ și dominator. Nu se oprește de la nimic doar ca să obțină ce dorește. Este și putred de bogat. Cu alte cuvinte, Craven este un socru din infern. Wray este absolut dominat de tatăl tău, care n-ar ezita să-l facă să danseze pe orice muzică i-ar cînta el...iar într-o căsnicie asemenea imixtiuni sînt intolerabile.

- Nu-l voi lăsa pe tata să-l hărțuiască, spuse Lydia în apărarea lui.

Linley pufni în rîs. Se așeză pe colțul mesei.

- Soțul tău are nevoie de vînă serioasă, ca să-i facă față tatălui tău fără protecția ta. Iar Wray nu are așa ceva. Mai devreme, sau mai tîrziu, te va urî pentru asta, la fel de mult cum îl vei urî și tu.

Lydia ar fi dat orice să-l poată contrazice.

- Omul se mai schimbă, spuse ea.

- Chiar și așa, nu se va schimba un alt aspect pertinent.

- Care anume?

- Nu vă iubiți.

Lydia nu mai putea vorbi, iar pulsul i-o luase razna. De-abia acum realiză că se retrăsese din calea lui,

Scanned by CamScanner

ajungînd cu spatele lipit de poliţele de lemn. Linley se apropie încet şi-şi puse braţele într-o parte şi în cealaltă, ţintuind-o locului. Atît de aproape era de el încît practic îi inhala răsuflarea masculină, amestecată cu mirosul de săpun şi piele curată. Trase aer în piept, dar plămînii nu-i mai funcţionau. Ciudat, pînă acum nu realizase cît de înalt era.

- Ar trebui să te măriţi cu un bărbat care şi-ar vinde sufletul doar pentru a petrece o noapte cu tine.

- De unde ştii că Wray nu simte asta pentru mine? şopti ea.

- Pentru că, dacă simţea, acum nu ai mai fi atît de nevinovată. Dacă erai a mea, nu aş fi putut să aştept atîtea luni fără să...

Jake se întrerupse şi înghiţi în sec, apoi începu să se uite intens spre buzele ei. Lydia aproape că-i simţea căldura animalică a trupului.

Gîndurile ei începură să o ia razna, înţelegînd că o va săruta. Îi simţi palmele la ceafă, îl urmări cum îşi coboară încet capul, închise ochii şi totul deveni confuz, vulcanic, plăcut. O sărută pe colţul gurii, apoi pe buza superioară. Gura lui rămase neclintită peste buzele ei, somîndu-le blînd să-i permită să le posede, să se depărteze. Lydia avu o senzaţie de beţie intimă, exact ca în acea zi de Crăciun, cînd a băut două cești de punch

Scanned by CamScanner

cu rom, apoi și-a petrecut noaptea într-o ceață densă, plăcută. El o sărută mai profund, insistent de data aceasta, tatonînd-o cu limba pînă ce o găsi pe a ei. O gustă, iar plăcerea o șocă pe Lydia, care îi permise insinuarea lentă, senzuală și fierbinte. Gemură amîndoi prelung, periculos de senzual.

Brusc el îi dădu drumul.

- Să fiu al naibii. Nu trebuia să fac asta, iartă-mă. Se uită la ea tînjind după căldura trupului ei, o mîngîie ușor pe buza superioară, apoi repetă: iartă-mă, acum te las...Îi dădu drumul, iar ea rămase inertă. Doamne, Lydia, șopti apoi gutural, se apropie de ea și o recuceri cu buzele.

De data aceasta era un răspuns și din partea ei, iar Lydia îi simți palmele călătorindu-i pe trup în sus și în jos, explorînd-o cu nesaț, trăgînd-o spre el ca să-și lipească șoldurile mai bine. O cuprinse de sîni și-i ridică ușor. Căldura degetelor lui o înfioră, deși mătasea limita contactul cutanat direct. Intensitatea atingerilor lui o înspăimînta într-un mod aținător, agreabil, anticipativ. Acum degetele impertinente pătrunseră pe sub corsaj, iar sfîrcurile răspunseră imediat. Lydia gemu, apoi scînci speriată de reacțiile ei și se retrase spre un scaun, pe care se trînti gîfîind.

- Trebuie să ies de aici, îl auzi ea gîfîind. Nu pot să rămîn singur cu tine.

Scanned by CamScanner

Lydia aşteptă ca inima să bată cît de cît regulat, apoi vorbi:

- Linley...Jake...ce joc e acesta?

- Nu e un joc. O privi fix. Te doresc din prima clipă cînd am pus ochii pe tine.

- Nu se poate. Te-am auzit cînd ai spus că nu te interesează persoana mea.

- Cînd?

- În prima zi, cînd mi-ai bandajat glezna.

- Aveai şaisprezece ani, spuse el sardonic. Aş fi vorbit exact ca un ticălos depravat şi bătrîn, dacă aş fi recunoscut că mă simt atras de tine.

- În seara logodnei noastre, cînd m-ai sărutat...atunci te simţeai atras de mine?

- Altfel de ce să te fi sărutat?

Lydia îşi simţea obrajii arzînd cînd îşi aminti momentele.

- Am crezut că vrei să mă intimidezi doar.

- Ai crezut... începu Jake privind-o mustrător. La naiba. Peste două zile te măriţi. Ce rost mai are să discutăm acum?

Lydia se simţea disperată şi deprimată, de parcă ar fi pierdut ceva ce nu avusese de la bun început. Parcă i se furase ceva.

- Ai dreptate, zise ea, acum nu mai are rost să

Scanned by CamScanner

discutăm. Nimic nu mă poate face să mă răzgîndesc şi să nu mă mărit cu lordul Wray.

Jake nu mai spuse nimic, dar era şi el la fel de mîhnit.

- Wray şi cu mine sîntem perfect compatibili, zise Lydia, parcă forţînd nota. Măcar el e singurul om care mi-a citit lucrarea pentru Jurnalul Ştiinţelor Practice...

- Şi eu l-am citit, o întrerupse el.

- Da?

Linley surîse, văzînd-o cît e de uimită.

- Doar prima parte.

- Cum ţi s-a părut?

- Am adormit la partea despre tetrahidra congruentă.

- Tetraedru, îl corectă Lydia zîmbind. Ştia că, în afară de un matematician, oricare persoană s-ar fi plictisit citind lucrarea. Măcar sper că te-ai odihnit bine în noaptea aceea.

- Aşa a fost.

Ea începu să rîdă şi rămaseră aşa cîteva secunde, pur şi simplu încîntaţi. Lydia se relaxă.

- Dacă nu-ţi place matematica, atunci ce-ţi place?

- Pescuitul la păstrăvi. Cititul ziarului la cafenea.

Scanned by CamScanner

Plimbările prin Londra în zori. Privirea lui se opri pe buzele ei. Sărutatul în pivnițe cu vinuri. Îi aruncă o privire obraznică. Spune-mi tu ce-ți place.

- Biliardul, ahitectura, pastelurile – deşi nu prea mă pricep. Îmi place să joc cărți, doar cu tata, fiindcă doar el mă bate. Şi sărutatul în pivnițe cu vinuri, se gîndi Lydia. Se ridică, scoase ceva dintr-un sertar, apoi două pahare de vin. Mai ştiu ceva ce-ți va plăcea, spuse ea, făcîndu-i semn spre paharul gol de lîngă el. Acolo, pe rîndul de jos – e o sticlă cu etichetă auriu şi verde. Este Yquem Sauterne...cel mai bun vinde Porto pe care l-ai gustat vreodată.

Jake se aplecă să ia sticla.

- Cred că ne este permis, completă ea. Cine ştie cît timp vom sta aici? Mai devreme sau mai tîrziu ajutorul valetului va mai coborî după vin, dar între timp să ne simțim bine.

Jake aduse sticla pe masă, o desfundă, iar Lydia îi urmărea fermecată mîinile, care păreau foarte pricepute la orice; îşi aminti de delicatețea cu care o examinase atunci, iar acum simți fluturi în stomac. Jake turnă vin în ambele pahare, i-l dădu ei pe primul şi zise:

- Pentru nunta ta.

Ciocniră paharele. Lydia sorbi încîntată lichidul dulce, apoi se aşeză la loc pe scaun. Jake îşi scoase haina şi se aşeză şi el.

Scanned by CamScanner

- La ce lucrezi? o întrebă privind spre hîrtia lăsată pe masă mai devreme.

- Dezvolt un set de formule pentru un mecanism de analiză a probabilităţilor. Nişte prieteni de la Muzeul Mecanicii din Londra vor face proiectul şi m-au invitat să colaborez.

- Şi ce vrei să faci cu ele?

- Vor fi utile pentru calcularea şanselor de cîştig la jocuri, sau pentru scopuri mai serioase, cum sînt strategia militară şi economică. El o asculta fascinat. Amicii mei – care au înclinaţii spre mecanică, au dezvoltat un sistem care foloseşte zimţi de alamă pentru reprezentarea numerelor şi simbolurilor. Sigur că nu va fi construit niciodată, fiindcă necesită mii de piese specializate, care ar ocupa o clădire întreagă.

- Şi toată munca asta pentru o maşinărie ipotetică?

- Te amuzi şi tu pe seama mea? întrebă Lydia.

Jake dădu din cap negativ şi zîmbi.

- Ai o minte fabuloasă. Comentariul lui nu suna deloc a ironie. De fapt, o admira sincer. Lydia mai sorbi puţin vin, căutînd să nu se uite prea atent la felul în care se mula materialul pantalonilor pe pulpele lui musculoase. Era o creatură ce exploda de masculinitate, un dur cu suflet. Fără nici un efort, s-ar fi putut strecura

Scanned by CamScanner

între pulpele lui, care parcă o invitau. Și-ar fi dorit să-l mai sărute o dată, să-i exploreze delicioasa gură. Totuși, rămase pe loc, întrebîndu-se oare cîte femei simțiseră această atracție pentru el.

- La ce te gîndești? întrebă el.

- Mă întreb dacă tu chiar ești un vrăjitor libertin, așa cum ți s-a dus vestea.

- Nu sînt un sfînt, recunoscu el.

- Ai reputația că îți place să seduci femeile.

Chipul lui Jake era greu de citit, dar ea resimți disconfortul provocat de remarca ei.

- În viața mea nu am sedus pe nimeni. Nu m-aș culca în viața mea cu o persoană care a avut nevoie de serviciile mele. Cîteodată mărturisesc și eu că iau ce mi se oferă.

Beciul întunecos îi adăpostea ca un cocon, izolîndu-i de restul lumii, unde fetele nemăritate nu vorbesc despre subiecte indecente cu bărbați cuceritori. Lydia știa că niciodată nu va mai avea ocazia să discute atît de intim cu bărbatul care o bîntuise și o fascina de atîția ani.

- De ce? întrebă ea. Fiindcă te simți singur?

- Nu e vorba de singurătate. Mai degrabă o fac pentru ca să-mi distrag atenția.

- De la ce? întrebă ea.

Scanned by CamScanner

Jake ar fi putut uşor schimba direcţia conversaţiei, eludînd întrebarea. Totuşi el o privi serios.

- Fără falsă modestie îţi spun că sînt foarte bun în ceea ce fac – dar în profesia mea întîlnirile cu moartea şi durerea sînt inevitabile. Uneori sînt ca într-un iad, atunci cînd încerc să ajut pe cineva rănit grav, sau cu o boală incurabilă. Alteori un soţ mă roagă să-i ajut soţia, sau un copil mă roagă să nu-i las tatăl să moară. Adeseori, în ciuda eforturilor mele, pierd bătăliile. Caut cuvintele potrivite, sau o mîngîiere, o explicaţie pentru cele întîmplate...dar cuvintele îmi lipsesc. Îmi amintesc feţele tuturor pacienţilor care au murit sub ochii mei. În unele nopţi mă gîndesc continuu la ei. Am nevoie de ceva...de cineva...care să mă ajute să uit. Măcar pentru un timp. Jake se uită spre ea. În ultima vreme nu prea a funcţionat.

Lydia nu şi-a închipuit vreodată că el îi va vorbi atît de sincer. Mereu i s-a părut atît de sigur pe sine, de invulnerabil.

- De ce continui să fii doctor, dacă asta îţi aduce nefericire? întrebă ea.

El se stăpîni din rîs.

- Fiindcă sînt şi zile cînd pot să fac mult bine, ajutînd pe cineva să trăiască, oricît de greu pare. Uneori sînt chemat să aduc pe lume un copil şi privind noua

Scanned by CamScanner

viaţă din mîinile mele, mă copleşesc sperantele. Am văzut minuni. Cîteodată cerul le surîde oamenilor care au nevoie de ele, iar ei primesc darul cel mai de preţ – o a doua şansă la viaţă. Atunci îi mulţumesc lui Dumnezeu că sînt doctor şi ştiu că nu aş putea face altceva.

Lydia îl privea cu o uimire şi fascinaţie care îi înduioşau inima.

Oh, nu, îşi zise ea panicată.

În clipa următoare uită de fascinaţie. Se temea că e îndrăgostită de un bărbat pe care l-a cunoscut ani de zile...un bărbat atît de apropiat de ea, dar totuşi un străin.

Ana Maria

Scanned by CamScanner

CAPITOLUL PATRU

- Vreau să-ți cer o favoare, zise Lydia.

- Da?

- Spune-mi cele mai rele lucruri despre tine. Fii foarte sincer – recunoaște-ți defectele și expune-le ca pe lucrurile cele mai greu de suportat.

El începu să rîdă.

- Păi e foarte ușor, dar nu-mi voi recunoaște defectele pînă ce nu voi auzi și eu despre ale tale.

- Bine, acceptă ea.

Jake sorbi din pahar și o privi intens.

- Tu prima.

Lydia puse paharul pe masă și își strînse genunchii, așezîndu-și palmele peste ei.

- Pentru început, nu-mi place societatea. Nu-mi plac discuțiile de complezență. Nu știu să flirtez și nu-mi place să dansez.

- Nici măcar cu Wray?

Lydia dădu din cap cu convingere.

Scanned by CamScanner

- Poate că încă nu ai avut un partener corespunzător, spuse Jake. Privirile li se întîlniră, iar inima ei începu să bubuie cu putere în piept.

- De ce nu m-ai invitat niciodată la dans?

- Fiindcă nu am încredere în mine să te strîng în brațe în public.

Lydia roşi, apoi mai sorbi puțin vin. Se străduia să revină la şirul gîndurilor inițiale.

- Alte defecte...păi, sînt nerăbdătoare cu oamenii şi nu-mi place să lenevesc, iar de multe ori am impresia că le ştiu pe toate...

- Nu, murmură el încercînd să pară surprins.

- Ba da, zîmbi ea. Mereu cred că eu ştiu totul. Asta sînt. Nu-mi place să recunosc cînd greşesc. Cei din familia mea spun că m-aş certa şi cu un lampadar.

- Îmi plac femeile cu voință de fier.

- Dar cele încăpățînate, iraționale? întrebă ea.

- Mai ales acelea îmi plac, dacă sînt şi frumoase ca tine. Termină vinul şi puse paharul pe masă. Complimentul lui o făcu să simtă un val de căldură intimă.

- Îți place să te cerți? întrebă ea pe nerăsuflate.

- Nu, dar îmi place împăcarea de după. Jake o urmări cu privirea, lipsit de inhibiții. Acum e rîndul meu. Deja ştim totul despre trecutul meu scandalos.

Scanned by CamScanner

Mărturisesc poate lipsa ambiției. Prefer să nu-mi complic viața, dacă se poate. Am nevoi puține, în afară de o casă în oraș, un cal bun și călătorii în străinătate.

Lydiei i se părea destul de greu de urmărit. Cît de diferit era de dragul ei tată, care avea o poftă nestăvilită de a reuși și de a cuceri. Capacitatea de a fi mulțumit cu ce ai...să fie acesta un defect sau o virtute?

- Dacă ai dobîndi o moștenire uriașă? îl întrebă ea, privindu-l sceptică. Chiar ai renunța la ea?

- Aș dona-o săracilor sau unui spital, zise el fără ezitări.

- Ah, făcu ea privind în pămînt. Presupun că pentru tine este de neconceput să te însori cu o moștenitoare, nu-i așa?

- Da.

- Să știi că nu ar fi o soartă chiar cruntă, dacă te-ai însura cu o fată avută. Ai avea servitori, lucruri frumoase, o proprietate uriașă...

- Nu asta doresc. În plus, m-aș spînzura, dacă lumea din Londra m-ar considera un vînător de avere.

- Chiar și dacă nu ar fi adevărat?

- Nu ar conta dacă este sau nu adevărat. Asta ar spune toți oamenii.

- Atunci să adăugăm mîndria la lista ta de defecte, murmură Lydia, punînd paharul pe masă.

Scanned by CamScanner

- Fără îndoială, replică el, privind-o de parcă ar fi aşteptat un protest. Ea reuşi să-şi ţină în frîu limba, iar el zîmbi şi continuă: spre deosebire de tine, apreciez foarte mult plăcerea inactivităţii. După o săptămînă plină de alergătură prin Londra, vizitînd pacienţii, îmi place să lenevesc ore la rînd, să discut, să beau, să fac dragoste... Făcu o pauză, apoi adăugă sincer: mai ales ultima îndeletnicire.

Mintea Lydiei fu săgetată brusc de o imagine vagă a trupului lui bronzat, întins pe cearşafuri albe. Doamne, oare cum o fi să facă dragoste cu el ore în şir?

- Fără îndoială că îţi este uşor să găseşti femei cu care să...Lydia se opri, fiindcă roşi.

El era imperturbabil.

- De obicei.

- Te-ai îndrăgostit vreodată?

- O dată.

Lydia simţi pumnalul geloziei.

- I-ai spus ce simţeai?

El dădu din cap negativ.

Pe buzele ei se contura o altă întrebare, deşi realiza că nu doreşte să afle răspunsul.

- O mai iubeşti şi acum?

El o privi cu nişte ochi foarte expresivi, speculativ, dînd simplu din cap că da.Lydia se simţi

Scanned by CamScanner

tristă, deşi nu avea motive. În ciuda lipsei experienţei, era conştientă că iubirea şi dorinţa pot exista independente una de cealaltă.

- Persoana îmi este cunoscută? întrebă ea insistent. S-a măritat cu altcineva?

Jake o privea, iar tăcerea ameninţa să-i cuprindă; era încordat. Felul în care stătea uşor aplecat în faţă îi conferea o energie care parcă mai avea puţin şi deborda. Iar ochii lui o ţintuiau, deşi faţa îi era cumva ascunsă în penumbră. Lydia înţelese din privirea lui că simţea ceva mai mult decît dorinţa de a o poseda.

- Nu încă, zise el răguşit.

Inima ei bătea acum să-i străpungă pieptul.

- Cine este, Jake? şopti ea cu greu.

El gemu scurt, apoi se ridică, cuprinzînd-o în braţe nerăbdător.

- Tu cine crezi că este? o întrebă scuturînd-o uşor. Apoi puse stăpînire pe gura ei. Tot scutul cu stăpînire de sine, pe care şi-l construise Lydia se spulberă. Jake o săruta cu furie, iar mîinile lui fremătau nemilos pe tot trupul ei. O strîngea la piept cu putere şi patimă. Ador fiecare centimetru din fiinţa ta certăreaţă şi înfricoşător de logică, zise apoi săruînd-o pe obraji, pe gît, pe umeri. Te iubesc fiindcă eşti al naibii de inteligentă şi nu ţi-e teamă să arăţi asta nimănui. Iubesc

Scanned by CamScanner

ochii tăi verzi. Iubesc purtarea ta în familie. Frumoasa mea Lydia...

- Prostuțule, izbucni ea, dezlipindu-se din sărutările lui. Nu mai fusese niciodată atît de copleșită. Ai așteptat să mai fie treizeci și opt de ore pînă la nuntă, ca să-mi spui asta!

- Treizeci și șase și jumătate.

Lydiei i se păru o situație absolut nostimă, așa că începu să rîdă.

- Și eu te iubesc, spuse ea, deși i se părea absurd. Jake o săruta și mai pătimaș, pînă cînd ea simți cum fierbe de dorință și nevoie. Îi puse palma pe obrazul proaspăt bărbierit. Nu mi-ai dat nici un semn că ții la mine, ci păreai că mă disprețuiești.

- Nu te-am disprețuit niciodată.

- Te-ai purtat ca un nesuferit, știi prea bine.

- Doar fiindcă știam că nu am nici o șansă să fii vreodată a mea. Asta mă făcea foarte irascibil.

- Irascibil...începu Lydia indignată, însă el o sărută din nou. Pasiunea scînteie între ei rapid. Ea îi permise orice explorare, deschizîndu-se tatonărilor lui. Limba lui o gusta pe a ei, savurîndu-i dulceața lăsată de vin, amestecată cu intimitatea gurii ei. Ea îl simți cum se cutremură și radie de bucurie că-l făcuse să o dorească nebunește.

Scanned by CamScanner

La un moment dat Jake se depărtă de ea, de parcă apropierea lor ar fi constituit un pericol mortal. Lydia îl luă de mîini.

- De ce ești așa convins că este imposibil ca noi doi să fim împreună?

- Dar nu este evident? întrebă el calm. Cum să te rog să accepți o viață care este cu mult mai puțin decît ai avut vreodată? Ca lady Wray nu ți-ai mai dori nimic, iar copiii tăi ar face parte din nobilime. Nu poți renunța la toate acestea pentru a deveni soție de medic. Eu trebuie să plec de acasă foarte des, chiar la mijlocul nopții, să văd pe cineva, iar ziua sînt mereu ocupat cu pacienții. E o nebunie. Și pe deasupra, nu sînt bogat, dar nici nu-mi doresc să fiu, iar asta ar presupune ca tu să faci un sacrificiu pe care cu timpul ai începe să-l regreți.

- Ar trebui să fac un sacrificiu în ambele circumstanțe, sublinie Lydia. Fie mă mărit cu un nobil care nu mă iubește, fie cu un profesionist care mă iubește. Care dintre ele crezi că m-ar face să regret mai mult?

- Cu o seară înainte nu aveai de obiectat împotriva căsătoriei lipsită de dragoste, zise el rîzînd sarcastic. De ce dintr-o dată contează?

- Fiindcă nu am știut ce simți! Nu mi-ai dat nici un motiv să sper. Dacă nu te puteam avea pe tine, m-

Scanned by CamScanner

am mulţumit cu lordul Wray. Lydia îşi şterse ochii de primele lacrimi. Mereu am ţinut la tine – de ce naiba crezi că în continuu sar scîntei între noi?

- Am presupus că am un talent special de a te enerva.

Ea rîse scurt, apoi îl apucă de tivul hainei.

- Te doresc, îi spuse cu patimă. Te doresc oricum ai fi, pentru totdeauna.

El dădea din cap negînd şi o întrerupse.

- Mai tîrziu ai putea să regreţi. Chiar vrei să rişti?

Lydia nu era nici laşă, nici nebună. Înţelegea cîte obstacole stăteau în calea lor şi cît de dificil va fi pentru doi oameni cu caractere atît de puternice să se acomodeze unul cu celălalt. Dar ea era o Craven şi era de notorietate că atunci cînd un Craven dorea ceva, nimic nu-i stătea în cale pînă ce nu-l obţinea.

- Sînt fiică de cartofor, sublinie ea. Nu mă tem de riscuri.

- Dar cum stai cu alegerile raţionale?

- Anumite alegeri sînt atît de importante încît trebuie să fie făcute cu inima.

Jake îi luă mîna şi-i sărută fiecare deget.

- Cînd ai decis asta? o întrebă el.

Lydia zîmbi, simţind că rezistenţa lui începe să slăbească.

Scanned by CamScanner

- Acum două minute.

- Să nu permiți ca deciziile tale să fie influențate de dorința fizică, o avertiză el blînd. Crede-mă, după ce trece euforia, vei vedea lucrurile într-o cu totul altă lumină.

Cu toate că Lydia avea cunoştinţe suficiente despre pasiunea fizică, acest cuvînt îi era cu totul necunoscut.

- Ce vrei să spui cu "euforia"?

- Ține-mă, Doamne, aş vrea să-ți demonstrez.

- Atunci fă-o, îl provocă ea. Arată-mi ce înseamnă euforie, iar cînd ea se va estompa, vom vedea dacă sentimentele mele se extind dincolo de dorința fizică.

- Ar putea fi cea mai proastă idee pe care am avut-o vreodată.

- O scurtă euforie, se alintă ea. Nu cred că presupune un efort prea mare. Deja simt că o mie de fluturi îmi dansează prin stomac.

- Absolut cea mai proastă, zise el uşor intimidat.

Hotărîtă, ea se lipi cu trupul de silueta lui şi îşi frecă buzele pe obrajii lui, apoi mai jos, pe maxilar. Mîinile îi explorau corpul încordat, de la piept, în jos, mai jos. Deja excitată şi copleşită, îi exploră erecția, cuprinzînd-o cu degetele fine. El scoase un geamăt profund şi o prinse de încheietura mîinii.

Scanned by CamScanner

- Doamne....nu, stai...Lydia, mor după tine...de atîta timp am...O trase spre el și începu să se ocupe de nasturii de la spatele rochiei. Ea simți cum rochia i se prelinge pe pulpe. Jake o ridică pe masă, apoi se ocupă de corsetul ei. Era atît de familiarizat cu lenjeria feminină, încît de îndată desfăcu șireturile, lăsînd în jos corsetul și eliberîndu-i sînii din strînsoare. Lydia înghiți în sec, ușor temătoare cînd văzu trupul lui puternic instalîndu-se înte pulpele ei depărtate.

- Pentru un bărbat care susține că nu e un seducător, spuse ea, nu mi se pare că ești stăpînit de ezitări.

Ușor degetele lui făcură să alunece de pe umerii ei șemizeta care mai rămăsese drept stavilă. Îi ridică brațele și i-o scoase peste cap. Gura lui tatonă un sfîrc deja întărit, apoi îl ridică cu limba, într-un sărut prelung, pătimaș și pasional. Ea tînjea să-l vadă continuînd, așa că Jake începu să-i sugă delicatul mugure, provocîndu-i senzații noi, necunoscute. Ea se arcui spre el, predîndu-se, uimită că avea atîta încredere în el. Oare cum l-a putut considera adversar pe acest bărbat care o făcea să se simtă dorită și apărată?

Chiar și în inocența ei, simțea cît de feroce era dorința lui, dar fiecare mișcare era un deliciu al iubirii. Mîinile lui căutau pe sub fusta ei, mîngîind-o delicat,

Scanned by CamScanner

iar la un moment dat ea nici nu băgă de seamă că el îi cobora ușor chiloții dantelați.

- Să nu te temi, șopti el liniștind-o. Vreau doar să-ți ofer plăcere. Lydia, lasă-mă să te ating...

Nu-i putea rezista, așa că se relaxă în brațele lui, cutremurîndu-se încet, cînd el îi scoase lenjeria cu totul. Oriunde degetele lui o atingeau, flăcările îi cuprindeau pielea, în interiorul coapselor, pe curba șoldului. Începuse să răsufle greu, dar se concentra asupra mîinii mari și fierbinți, care acum o atingea în locul acela special, dintre coapse, unde era deja umedă și pulsa de dorință.

- Jake, șopti ea senzual, Te rog. ce faci...e greu de suportat. Mă înnebunești...

- Atunci va trebui să mai suporți puțin, veni comentariul lui demonic, după care trasă cu degetul un cerc pe vulva ei.

Respirația i se opri cîteva secunde, iar acum se agăță de umerii lui, înfigîndu-și unghiile în mușchii încordați. Era nemilos, iar degetul lui își făcea de cap prin triunghiul de bucle care-i ascundea intimitatea, pînă ce îl simți cum abil îi desparte cele două petale intime și masează ușor punctul acela fierbinte, care durea într-un mod plăcut.

- Așa, murmură el, continuînd mișcările circulare

Scanned by CamScanner

în profunzimea pliurilor ei, urmate de atingeri ușoare. Asta vrei?

În loc de răspuns, Lydia scoase un geamăt, căci se simțea deja copleșită. O sărută apăsat, apoi mai strecură un deget în moliciunea fierbinte. Îi absorbea gemetele cu buze flămînde, iar canalul intim al trupului ei reverbera la invazia blîndă. Mîngîierile lui ritmice și apăsările studiate și îndelung exersate o făceau să se cutremure de atîta plăcere.

Cuprinsă de vîrtejul acesta pasional Lydia se ținea de umerii lui, disperată să-i simtă pielea încinsă și asudată. L-ar fi dorit complet dezbrăcat, acoperind-o cu trupul lui vînjos, devastînd-o ore în șir.

- Ce moale ești, șopti el, retrăgîndu-și degetele, apoi continuă jocul senzual. Lydia, ce lucruri aș vrea să-ți fac...

- Fă-le acum, de-abia rosti ea printre dinți.

El rîse enigmatic și o lăsă ușor pe spate, pe masă. Lemnul îi zgîria pielea, iar picioarele îi rămăseseră atîrnate la marginea mesei.

- Nu te opri, îl implora ea, simțindu-l cum își face de lucru sub fustele ei.

El îi depărtă mult picioarele, iar Lydia îi simți răsuflarea fierbinte umezindu-i coapsa. Uimită, realiză că el stă așezat pe un scaun, cu fața aproape lipită de

Scanned by CamScanner

triunghiul ei intim. În minte i se învălmășeau o mie de lucruri... doar nu avea de gînd să o....nu, era imposibil... dar de ce o susținea de sub genunchi, iar cînd întinse brațele să-l oprească, el o prinse de încheieturi și o ținu așa.

Lydia scoase un țipăt ascuțit cînd îi simți gura atingînd-o, lingîndu-i moliciunea lubrifiată peste măsură, după care limba își începu jocul pervers, dar delicios. Jake supse încet, tacticos, scoțînd un sunet de încîntare în clipa cînd îi gustă licoarea feminității. Îi dădu drumul la mîini, sesizînd că tremură, apoi apuca fesele pe care le manevră după bunul plac. Limba lui căută locșorul acela ascuns, sensibil și respondent, unde se acumulaseră atîtea senzații într-o mare de lavă, după care începu să lipăie ritmat. Plăcerile pe care i le oferea erau greu de descris, iar valurile de încîntare o inundaseră deja demult. Chiar și după dispariția ultimelor unde de plăcere, Lydia gîfîia de parcă ar fi fost totul o excitare perpetuă. Jake nu se îndura să-și dezlipească gura de locul acela sărat, umed și fierbinte.

- Jake, reuși ea să articuleze, străduindu-se să se ridice.

Se ridică și el, o ajută să stea vertical și o strînse la piept, după care o sărută, pentru a-i împărți și ei aroma feminității.

Scanned by CamScanner

- Cum ți s-a părut euforia? întrebă el.

- Vreau mai mult de la tine. Lydia îl apucă de șliț și căută să-i desfacă nasturii. Te vreau cu totul, clarifică ea, dînd cu mîna peste forma erecției.

- Doamne, nu, sări el ca ars. Nu am de gînd să o violez pe fiica lui Derek Craven în propria-i pivniță cu vinuri. Meriți mai mult. Și apoi cred că m-ar castra printr-o metodă medievală.

- Nu știu de ce se tem toți de tata. E cel mai blînd și mai grozav...

- Socru din iad, mormăi Jake, amintindu-și comentariul lui de mai devreme. Oftă și-i ridică Lydiei corsetul. Un lucru e sigur, mă voi descurca cu el mai bine decît ar fi făcut-o Wray. O ajută să-și pună corsetul.

- Asta înseamnă că mă vei cere de soție? întrebă încîntată.

Cu mișcări de expert, îi legă corsetul.

- Va trebui să negociem mai întîi.

- Am uitat să-ți mai spun despre un alt defect al meu.

- Oh?

- Nu-mi plac compromisurile.

- Nici mie, zise el, iar amîndoi începură să rîdă.

Jake își mai turnă puțin vin, îl bău, apoi o privi.

- Într-o singură privință nu pot să cedez. Dacă ne vom căsători, nu voi accepta bani de la tatăl tău, nici

Scanned by CamScanner

nenorocita de zestre. Dacă el dorește să-ți stabilească o sumă de care să dispui doar tu, așa să fie. Dar va trebui să accepți genul de viață pe care ți-l pot oferi eu. Adică nu conace luxoase și trăsuri, sau ce ai avut în familia ta.

Lydia dori să comenteze, dar se opri. Dacă asta îi trebuia lui pentru a-și păstra mîndria și respectul de sine, va trebui să accepte și ea. Doar ce-i trebuia pentru a fi fericită? Va avea munca ei, dar mai presus de toate, un soț care o iubea. Toate erau cu mult mai atrăgătoare decît o existență luxoasă, dar goală ca lady Wray. Se duse lîngă el, îl luă de mînă și se bucură că poate face acest gest în voie.

- Dar banii pe care îi voi cîștiga muncind? Ai vreo obiecție să-i păstrez?

- E o întrebare ipotetică sau chiar ai cîștigat ceva?

- Am mai făcut și eu ceva bani, inventînd lucruri. Anul trecut am proiectat un releu pentru companiile telegrafice...și am ideea asta nouă cu propulsia atmosferică...

- Cît ai cîștigat pînă acum? întrebă el suspicios.

- Cîteva mii.

- Cîte mii?

- Nu mai mult de...să zicem douăzeci. Suma era nimic în comparație cu standardele familiei Craven, dar

Scanned by CamScanner

Lydia știa că pentru o persoană obișnuită suma era semnificativă.

Jake închise ochii și bău restul vinului.

- Îmi pare rău, spuse ea. Treaba e că în familia Craven toată lumea face bani. Tata, desigur, dar și mama a cîștigat ceva din vînzarea unui roman, iar anul trecut fratele meu, Nicholas și-a pus în gînd să înființeze o companie care construiește vapoare propulsate de elice...

- Nicholas are optsprezece ani, zise el, oarecum intrigat.

- Da, de aceea tata a zis că poate să înceapă cu doar două nave...Lydia se opri, luîndu-i fața între palme. Jake?

- Renunț, zise el. Fir-ar să fie.

- Asta înseamnă că nu vrei să te mai însori cu mine?

- Înseamnă că vei putea să-ți păstrezi cîștigurile, dar ce am spus mai devreme rămîne valabil – nici un bănuț de la tatăl tău.

- Mi se pare corect...începu ea veselă, dar tăcu fiindcă auzi zăngănit metalic, apoi o ușă se deschise cu un scîrțîit. Era aceea care ducea la bucătărie. Trebuia să fie ajutorul valetului, se gîndi ea, în sfîrșit trimis să mai aducă vin. Își aranjă ținuta, dar părul era atît de răvășit,

Scanned by CamScanner

încît nu se putea face nimic, iar buzele i se umflaseră de la sărutările pătimaşe, astfel încît oricine ar fi văzut-o acum şi fi dat seama ce se întîmplase mai devreme.

Surîsul sardonic al lui Jake îi confirmă îngrijorarea. Au aşteptat amîndoi apariţia ajutorului de valet. Cînd îi văzu, trezări şi îngheţă. Se albi la faţă, apoi îşi reveni. Era evident stînjenit şi nu ştia dacă trebuie să plece sau să-i salute.

- Bună ziua, Feltner, spuse calmă Lydia.

- Îmi cer scuze, miss Craven, spuse valetul revenindu-şi. Se întoarse pe loc şi ieşi.

Lydia se uită speriată la Jake.

- Îi va spune tatei, comentă ea. Nu-ţi face probleme, merg eu la el şi-l mai îmbunez...

- Nu, mă voi ocupa eu de asta, zise hotărît Jake.

Lydia zîmbi bucuroasă că el nu părea deloc intimidat de perspectiva confruntării cu tatăl ei de temut.

Jake continua să o privească, parcă vrăjit.

- Doamne, zîmbetul tău mă înnebuneşte. Veni lîngă ea, o luă pe sus şi o sărută sonor. Lydia răspunse imediat, apoi îşi lăsă capul pe spate.

- Ai de gînd să mă ceri acum?

- Mă gîndeam că e o variantă, da.

- Înainte să o faci, vreau să te rog ceva.

Scanned by CamScanner

- Ce anume? întrebă el ajustîndu-i o șuviță rebelă pe frunte.

- Vei fi un soț credincios, Jake? îl întrebă ea ușor nesigură. Cu experiența ta, mă întreb dacă o femeie îți va fi de ajuns.

Jake se simți ușor tulburat, fiindcă ea atinsese un punct sensibil.

- Iubito, șopti el. În viața mea nu am regretat nimic din trecut. Nu știu cum aș putea să te fac să înțelegi cît de prețioasă ești pentru mine. Nu mă voi depărta de tine niciodată – jur pe tot ce am mai drag. Că voi veni acasă la tine în fiecare seară, ca să adorm cu tine în brațe, fiindcă doar asta îmi doresc. Dacă ai avea forța să mă crezi, eu aș...

- Da, te cred. Sinceritatea din glasul lui era greu de tăgăduit. Lydia zîmbi și-l mîngîie pe obraz.

- Va trebui să avem încredere unul în celălalt, nu-i așa?

O sărută pasional, lung și apăsat, apoi o strînse la piept aproape sufocînd-o cu gestul lui.

- Vrei să fii soția mea, Lydia Craven?

- Da, zise ea rîzînd. Deși toată lumea va crede că am înnebunit.

El surîse elegant și o mai sărută o dată.

- Prefer să fiu nebun împreună cu tine, decît sănătos mintal și fără tine.

Scanned by CamScanner

În clipa cînd Jake ieşi din beciul cu vinuri împreună cu Lydia, imediat se apropie de el un valet care-l anunță că domnul Craven dorește să-i vorbească în bibliotecă fără întîrziere.

- Ce puțin a durat, murmură Jake, reflectînd că valetul care i-a văzut nu a pierdut deloc timpul și a mers imediat la Craven.

- În timp ce tu discuți cu tata, spuse Lydia, eu voi merge la lordul Wray. Oare cum să-i explic tot ce s-a întîmplat?

- Așteaptă să vorbesc eu cu tatăl tău, apoi te voi ajuta să rezolvi cu Wray.

- Nu, protestă ea. Cred că mai bine ar fi să discut doar eu cu Wray.

- S-ar putea să nu primească prea bine vestea, o preveni Jake.

- Ai fi surprins, spuse ea. Cu toate că mîndria contelui ar putea suferi un șoc temporar, pot spune sigur că inima lui va rămîne neatinsă. Ești sigur că nu vrei să te ajut cu tata?

Jake zîmbi și o privi drăgăstos. Pe cît era de minionă, pe atît îl uimea dorința ei de a-l proteja.

- Mă voi descurca, o asigură el, strîngînd-o discret de talie.

Jake merse la toaletă să se pieptene și să-și aranjeze hainele, apoi merse direct spre bibliotecă. Ușa masivă fusese lăsată întredeschisă, iar el bătu scurt.

Scanned by CamScanner

- Știu că nu sînt destul de bun pentru ea, dar o iubesc pe Lydia, o respect și vreau să-mi petrec restul vieții purtîndu-i de grijă și făcînd-o fericită. Motivul pentru care nu m-am apropiat de ea pînă acum este că am crezut că lordul Wray este mai potrivit pentru ea.

- Dar acum nu mai crezi asta? întrebă sarcastic Craven.

- Exact, nu mai cred, replică Jake fără ezitări. Wray nu o iubește – nu așa cum o iubesc eu.

Craven îl cîntări din priviri cîteva minute lungi, apăsătoare.

- Trebuie să discutăm despre cîteva lucruri, spuse el. Te rog, ia loc – va dura ceva mai mult.

În următoarele trei ore Jake a fost supus unui interogatoriu susținut, care ar fi întins la maxim nervii celui mai scrupulos și răbdător dintre bărbați – exact cum nu era Jake. Se zvonea că domnul Craven știa totul despre toată lumea, dar Jake nu crezuse acest lucru pînă acum. Bărbatul dovedea o cunoaștere perfectă a circumstanțelor financiare ale lui Jake, știa perfect trecutul lui, năzbîtiile pe care le făcuse la școală, femeile cu care se culcase și scandalurile de care era legat numele lui. Dumnezeule, Craven părea că știe mai multe despre el decît știa propriul său tată. Și, exact cum s-a așteptat Jake, a fost necruțător, cerîndu-i socoteală

Scanned by CamScanner

pentru chestiuni atît de intime, încît Jake a fost tentat să-l dea naibii de cîteva ori. Cu toate acestea, o dorea pe Lydia suficient de mult încît să suporte nemiloasele cavalcade de întrebări, care i-au ofensat orgoliul cu umilințe atipice.

În cele din urmă, tocmai cînd Jake a crezut că temutul Craven urma să se delecteze cu plăcerea perversă a unui refuz categoric, Craven scoase un oftat prelung, sincer.

- Îmi voi păstra decizia finală pînă cînd voi stabili eu însumi că asta își dorește cu adevărat fiica mea. Ochii lui aruncau săgeți verzi-glaciale. Dar dacă ea mă va convinge că vrea cu adevărat să se mărite cu tine, atunci nu voi sta în calea voastră.

Jake surîse epuizat.

- Vă mulțumesc, spuse simplu. Nu veți regreta, domnule.

- Deja regret, mormăi Craven, ridicîndu-se și-i strînse energic mîna lui Jake.

Scanned by CamScanner

EPILOG

- Mamă, Lydia se sărută cu cineva pe hol și bărbatul nu este lordul Wray!

Sara stătea la fereastra dormitorului ei și sorbea din ceai. Zîmbi către fiica ei cea mai mică, Daisy, o fetiță dolofană și veselă, de cinci ani. Daisy alergă spre Sara și se așeză pe genunchii ei. Sara se crispă, văzînd cum gemul de căpșuni de pe mîinile lipicioase ale fetei lasă cîteva dîre pe cămașa ei de noapte din dantelă albă.

Derek se bărbierea la oglindă și făcu fețe-fețe cînd întîlni privirea soției lui. Era clar agasat de vestea că fiica lui se îmbrățișează cu doctorul Linley, însă Sara știa că se împăcase cu gîndul că Lydia urma să fie curînd doamna Linley și nu lady Wray.

Ea și Derek au discutat despre situație pînă tîrziu în noapte, iar Sara l-a asigurat că tot răul era spre bine.

- Doamna Linley mi-a zis de curînd că avea impresia că fiul ei este foarte îndrăgostit de Lydia, i-a

Scanned by CamScanner

spus ea. Derek, să ştii că e un tînăr de calitate, deşi trecutul lui a fost puţin cam....aventuros.

- Aventuros? repetă el pufnind. Cu urmele pe care şi le-a lăsat prin Londra...

- Dragul meu, îl întrerupse ea calm, omul se mai schimbă. Mi se pare că o iubeşte sincer pe Lydia. Pe ea nu am văzut-o niciodată atît de fericită ca în seara aceasta – era pur şi simplu transformată.

- Aş fi vrut ca Linley să o fi transformat naibii pe fiica altcuiva, mormăi Derek, făcînd-o să rîdă.

Sara reveni la prezent şi o mîngîie pe micuţă pe creştet. În vreme ce aceasta începu să ofere detalii despre acţiunile comune ale Lydiei cu Linley, Sara se străduia zadarnic să o facă să tacă.

- Destul Daisy. Poţi să-mi povesteşti mai tîrziu.

- Da, dar ea îl lăsa să pună mîna pe ea....

- Ajunge cu sporovăiala, scumpo, o întrerupse Sara, văzîndu-l pe Derek din ce în ce mai roşu la faţă. Ţii minte cînd am discutat despre asta zilele trecute.

- Da, zise fetiţa. Spuneai că trebuie să spun doar despre cineva care poate fi rănit.

- Bine, dar Lydia nu este în nici un pericol.

- Dar o săruta apăsat, mărturisi Daisy gîndindu-se cîteva clipe. Şi cred că-i făcea rău, mămico, fiindcă scotea nişte sunete...

Scanned by CamScanner

- Ajunge, Daisy, o opri Sara izbucnind în rîs. Sînt sigură că nu-i făcea un rău intenţionat.

Derek termină cu bărbieritul şi oftă.

- Nepotul meu putea să fie conte, zise el cu amărăciune. Acum probabil că va fi un vindecă-oase, ca tatăl său.

Daisy sări din braţele Sarei şi merse la tatăl ei, ridicînd braţele, ca să fie ridicată.

- Lydia se va mărita cu domnul Vindecă-oase, tati?

Derek o ridică la piept şi privirea i se îndulci.

- Aşa s-ar părea.

Mînuţa ei mică îl mîngîie pe obrazul proaspăt bărbierit.

- Să nu fii trist, tati. Eu voi păstra toate sărutările mele doar pentru tine.

El începu să rîdă, mîngîind-o pe plete.

- Atunci dă-mi una chiar acum, spuse şi-şi lipi obrazul de cel lipicios al fetiţei.

Apăru bona şi-i spuse lui Daisy că trebuia să se spele şi să se îmbrace, iar copila coborî din braţele lui Derek.

După ce se închise uşa în urma lor, Sara merse la soţul ei şi-i puse palmele pe piept.

Scanned by CamScanner

- Şi sărutările mele sînt toate doar pentru tine, îi zise ea.

- Aşa să fie mereu, comentă el şi o sărută apăsat. Buzele lui îi treziră imediat o plăcere binecunoscută, aşa că îşi înlănţui braţele pe după gîtul lui.

- Mai sînt patru, zise ea.

El o mîngîia pe spate într-un mod care avea să conducă imediat la o scenă de intimitate maximă.

- Mă tem că nu te-am înţeles, comoara mea.

- Mă refeream la copiii noştri, explică ea. Îi voi ajuta pe fiecare să-şi găsească iubirea adevărată, la fel ca pe Lydia.

Derek o ridică în braţe şi merse cu ea spre pat.

- Cum ai ajutat-o?

- I-am oferit ocazia să discute cu doctorul Linley între patru ochi, spuse Sara. Eram convinsă că, dacă puteau beneficia de cîteva minute împreună, netulburaţi de nimeni, îşi vor mărturisi sentimentele, apoi...

- Stai, zise Derek, dîndu-i drumul pe saltea. Se ghemui deasupra ei şi se rezemă în coate, de-o parte şi de alta a capului ei. Doar nu vrei să spui că tu i-ai încuiat în beciul acela...nu-i aşa?

Ea zîmbi strengăreşte.

- Tu mi-ai spus că soarta mai trebuie ajutată uneori în direcţia care trebuie, dacă se iveşte ocazia. Iar

Scanned by CamScanner

eu asta am făcut.

Derek o privea absolut siderat.

- Dar nu m-am gîndit că o vei face prizonieră pe fiica mea nevinovată în pivniță cu un afemeiat ca Linley!

- Lydia nu a fost prizonieră. Ar fi putut pleca oricînd ar fi dorit.

- Dar ușile erau încuiate!

- Nu toate. Văzînd că nu înțelege, Sara surîse drăgăstos. Nu mai ții minte ușița aceea care duce din pivniță chiar în sala de muzică? Copiii o folosesc și acum cînd se joacă de-a v-ați ascunselea. Lydia a știut bine ușa aceea. Singurul motiv pentru care a rămas în pivniță cu Linley aseară a fost fiindcă și-a dorit asta. Și pînă la urmă a ieșit perfect, nu crezi?

Derek mormăi, apoi își cufundă capul pe pernă.

- Dumnezeule, nu știu cine trebuie compătimit mai mult: Linley sau eu însumi.

Știind exact cum să-l dezarmeze, Sara îi desfăcu halatul încet, cu mișcări lascive, apoi își înlănțui picioarele cu ale lui.

- Tu eşti mai de compătimit, recomandă ea, iar mîinile micuțe începuseră deja să bîjbîie prin pantalonii lui de pijama. Vei fi violat.

Îl simți pe Derek amuzîndu-se la replica ei.

Scanned by CamScanner

- Eu sînt cel care violează pe aici, o informă el...apoi trecu la fapte.

Sfîrșit

Scanned by CamScanner